CELJE, 13. DECEMBRA 1973 — ŠTEVILKA 48 — LETO XXVII — CENA 1 DIN

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

IZ VSEBINE:

aktualno: prvi domači diplomanti — otok v celju: vrtec za 156 otrok — komentar: izkoristek znanja — odmev: komu očitati ignoranco — zdravstvo: sram pred tujci — kmetova beseda: zakaj v tujino — srečanje: v službi dobre volje — srečanje z mileno zupančič: o delu in igri — na izletu nt in rc: vi ste naši, mi pa vaši — kako živimo: na delavčevih plečih — akcija novega tednika: kaj je s premogom — nagradna križanka — nagradna igra — ljubezen po svetu

VSE BOMO VEDELI

Če nas danes kdo vpraša, kakšen je naš stvarni osebni dohodek, navadno navedemo znesek plače, ki jo dobimo v neto znesku vsak mesec v plačilni kuverti. Najbrž pri tem mislimo, da smo se vsaj malce zlagali. Če bi imeli tudi pri nas uveljavljen sistem navajanja bruto osebnih dohodkov, potem bi se že neenkrat vprašali, kakšna je usoda našega ustvarjenega dohodka. Koliko ga odmerimo različnim prispevkom in dajatvam? Koliko nam ga ostane? Kako delimo doseženi dohodek, ki se je nenadoma izgubil v pisanih in globokih vrečah nenasitne neznane družbe? Ali pa bi ugotovili, da avtomatično, brez naše posebne privolitve, poteka finansiranje dejavnosti, ki so za vsakogar med nami zelo potrebne! Tako, kot zemlja hoče vode, če naj da sadove.

Mislimo seveda na sredstva za splošno in skupno porabo. Za šolstvo, kulturo, telesno kulturo, socialno varstvo, otroško varstvo in vse druge družbene dejavnosti.

V ustavi smo letos zapisali drugače. Delavec mora neposredno odločati o ustvarjenem dohodku. Vedeti mora za vsak dinar, ki ga porabijo v delovni organizaciji. In za vsak del dohodka, ki gre na pot družbene porabe. Zapisali smo v ustavi misli o neposredni menjavi dela. O družbenem dogovarjanju med delavci v združenem delu. Med delavci, ponudniki raznih usług (v zdravstvu, šolstvu, kulturi itd.) ter uporabniki teh storitev. Družbeni dogovor naj ne določi samo finansiranja, smo rekli, samo plačila. Pač pa naj določi osnove za dogovor o obsegu, programu in izvedbi dejavnosti. Ter tudi sredstva, o katerih pa se bo delavec odločil šele po neposrednem pogovoru z učiteljem, zdravnikom, kulturnim delavcem . . .

Da povzamemo — samoupravne interesne skupnosti (republiške in temeljne) bodo pripravile še v tem mesecu delovne programe in z njimi obiskale vsak delovni kolektiv. Delavci v gospodarstvu bodo seznanjeni z zasnovami delovnih načrtov. In se bodo z delavci v ostalem delu združenega dela dogovarjali o delu, razvoju, rasti in finansiranju našega področja družbenih dejavnosti. Neposredno. Konkretno. Odgovorno.

V veliki iluziji bi živeli, če mislimo, da bodo ti pogovori zlahka premagali sedanjo precejšnjo odtujenost delavca od celotne sfere družbene dejavnosti. Da ne bo prizemb na delo, kot je menila dr. Aleksandra Kornhauserova, na hibe, pomanjkljivosti in ozka grla v zdravstvu, v šolah, otroškem varstvu . . . Še kje.

Ne smemo pa pozabiti, da bomo priče morebitnim pomanjkljivostim. Politično delo v pripravah družbenih dogovorov o finansiranju skupne in splošne porabe v letu 1974 je prestalo veliko pretizkušnjo. Ne le v spreminjanju tradicionalne miselnosti. V organizaciji. V pripravi tisoče aktivistov, ki se bodo prvič srečali z delavci v tovarnah in podjetjih.

Nekaj številk. Poraba je lahko prihodnje leto večja za 14 odstotka. Rasti mora počasneje kot družbeni proizvod. To je okvir. V tem povečanju bodo občine, območja in republike določile vrstni red prioritetnih nalog — te bo dalo dogovarjanje z delavci. Delovnim organizacijam pa bo letos ostalo več sredstev za razširjeno reprodukcijo. Zato naj bi del sredstev skladov namenili še denar za tiste naloge, ki lahko neposredno vplivajo na dvig produktivnosti. To so strokovno izobraževanje, skrb za kadre in raziskovalno delo. Pomembna zahteva družbenih gibanj v prihodnjem letu je naslednja — družbeni standard ima prednost pred osebnim.

Navedene značilnosti velikih sprememb v finansiranju skupne in splošne porabe niso povedale vsega. Lahko resda samo intonirajo uvodne akorde. Vendar pa so zgovorne, celo da vsem nam dovolj prepričljivo potrjujejo, kako ustavne spremembe — želje in zahteve delovnega človeka postajajo resničnost.

JOŽE VOLFAND

Sneg je enkrat že zapadel, pa ga je pobrala odjuga. Zdaj spet pritiska mraz na zemljo. Zvedave oči fantičev in njihov nasmeh pa govore, da si želijo snega čimprej in čimveč. Da bi ga bilo toliko, da bi ostal preko novega leta in še za zimske počitnice. Morda pa res. Kdo ve? Foto: DRAGO MEDVED

SINDIKATI: ŠEST TOČK!

V ponedeljek so se sestali predsedniki občinskih sindikalnih svetov celjske regije. Želeli so uskladiti in poenotiti stališča do družbenega dogovora o družbeni in splošni porabi v letu 1974, torej do vprašanja, ki je bil isti dan predmet posveta širšega političnega aktiva celjske regije s člani in strokovnimi sodelavci izvršnega sveta SRS.

Na sestanku so najodgovornejši predstavniki sindikata v občinah smatrali za temeljni interes delovnih ljudi naslednje:

● Da je treba delavce v TOZD do podrobnosti seznaniti z vsemi obremenitvami osebnih dohodkov, torej z vsemi dajatvami, ki znesejo razliko med bruto in netto osebnimi dohodki.

● Da naj interesne skupnosti s svojimi terjatvami in predlogi pridejo pred kolektive naenkrat, sočasno in ne vsaka zase. To bo seveda zahtevalo temeljitejše priprave in potrebno koordinacijo.

● Sindikati poudarjajo, da delavci v gospodarstvu nimajo interesa financirati in podpirati interesne skupnosti kot forume, marveč njihovo dejavnost, torej program.

● Osebni dohodki v okviru interesnih skupnosti so dogovorjeni z verificiranimi samoupravnimi sporazumi, zato ne more in ne sme biti nobena skrivnost, kakšni so osebni dohodki zaposlenih v posameznih interesnih skupnostih.

● Vpeljati je treba zanesljivo, ažurno in učinkovito kontrolo nad izvajanjem dogovorjenih stališč in kriterijev, programov in uresničitev v celotnem spletu financiranja splošne in družbene porabe.

● In nazadnje so sindikati za cilj napovedali tudi politično bitko, da bi se takoimenovana družbena režija ne širila. Že zdaj namreč opažajo, kako mnoge pristojnosti postajajo predmet interesnih skupnosti in da v le-teh naraščajo zahteve (potrebne in tudi nepotrebne) po profesionalnih kadrih. Hkrati pa ta potek decentralizacije nič ne kaže, da bi se zmanjševalo zaposlenost na tistih mestih, kjer so bile različne zadeve družbenega interesa vseh vrst dosedanjih administrativno vodene, predvsem v občinski upravi.

Taka stališča so osvojili vsi prisotni. Na omenjenem posvetu so spoznali, da so dogovorjena stališča indentična z izhodišči, ki so bila ponujena celotnemu političnemu aktivu na posvetu.

J. KRAŠOVEC

BOLNICA S 4 TOZD

Po večmesečnem študiju je kolektiv celjske bolnišnice sklenil, da se bo organiziral v štiri temeljne organizacije združenega dela, ki bodo vključevale 26 medicinskih oddelkov.

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJE

PRODAJALNA KRISTALIJA

— čudoviti izdelki iz kristala unikati

— servisi, okrasna keramika

Primerna darila za praznične dni

Se priporoča

z uredникove mize

Danes smo pripravili prvo novoletno presenečenje. Koledar. Poklanjamo ga vsem zvestim bralcem NT. Vsem udeležencem nagradne igre sporočam, da pošljejo komplete štirih kuponov, za veliko nagrado. Kupone pošljite do torka, v kolikor tega še niste storili. Vse tiste, ki vas žreb v devetih kolih ni nikoli našel, bomo vsaj z nečim razveselili. Podarili vam bomo Stoletno pratiko. Lahko jo dvignete pri nas v uredništvu, ali pa nam pošljete točen naslov z znamko za 1 dinar, pa jo boste prejeli po pošti. Na zadnjo številko NT, izšla bo 27. decembra, pa ne pozabite. Pripravljamo vam toliko dobrega branja, da boste imeli NT v rokah celo na Silvestrovo.

Sporočite nam vaše novoletne želje. Jih bomo objavili. Kakšen NT želite v letu 1974 in program RC?

Pišite!

VAŠ UREDNIK

MP festival: Skupnost zborov?

Preteklo soboto je bil v Dobrni plenum celjskega mladinskega pevskega festivala. Poleg članov prireditelja so se plenuma udeležili tudi predstavniki mladinskega zborovstva iz Srbije, Hrvatske in AP Vojvodine, ki s svojimi mladinskimi zbori že tradicionalno sodelujejo na celjskem mladinskem pevskem festivalu.

Na sobotnem plenumu so kritično ocenili letošnji festival, nato pa so se pogovarjali o programu dela za MPF 1975. Ko so ocenjevali letošnji festival, letošnja prireditev, je največ res kritičnih pripomb letelo predvsem na račun premajhne dvorane, ki kljub odlični akustiki ne more več zadovoljiti poslušalcev, še manj pa nastopajočih. Tako je spričo majhnosti povsem odpadlo poslušanje med zbori, kar bi bilo gotovo za večino mladih pevcev najzanimivejše. Na plenumu se je tudi pojavilo vprašanje — kaj celjski festival sploh hoče? Ali je realno zgolj številčno ocenjevanje? Ali bodo na tej reviji mladinskega petja iz vse Evrope gojili le virtuoznost, ki je za mlade gotovo vse manj zanimiva? Ali bodo celjski amaterski delavci zmogli še doslej povsem profesionalno delo? Pa še nekaj — ali bomo znali poskrbeti za še večjo kvalitetno rast naših zborov, ker drugače ne bomo mogli zdržati hude konkurence iz drugih držav. To so vsekakor vprašanja in dileme, o katerih ne kaže več pavšalno razpravljati, ampak jim je potrebno pristopiti z vso resnostjo. Tak pristop pa zahteva več kot le enega ali dva »cela« človeka!

Ko so na plenumu obravnavali program dela za bodoče, so formirali tudi predlog za ustanovitve skupnosti republiških festivalov mladinskih zborov, ki bi imela namen predvsem bolj povezovati posamezne podobne prireditve v Jugoslaviji, s tem v zvezi pa tudi skrbeti za rast mladinskega petja v celi državi od enoglasnih do odraslih zborov. Taka skupnost bi v skrajnosti tudi razbremenila celjski mladinski festival. Tako v iskanju novih umetniških vrednot, kot tudi ekonomskih možnosti, ki jih ponujajo mladinske festivalske zborovske prireditve. Vsi udeleženci plenuma so predlog o ustanovitvi take skupnosti z veseljem pozdravili, saj so v tem takoj uvideli veliko večje možnosti za razvoj jugoslovanske mladinske zborovske pesmi.

Na plenumu so določili tudi komisijo za izbor obveznih pesmi za MPF 1975, pogovorili se o sestavu žirije na prihodnjem tekmovanju ter rešili še nekaj obrobnih problemov, ki zadevajo prihodnji festival. Najzanimivejše pa je gotovo to, da bodo prihodnji festival razširili še na mednarodno tekmovanje dekliških in mešanih zborov (B in C kategorija). K sodelovanju bodo povabili zbore iz 14 držav.

— ed

KONJICE

ZBOR TURISTIČNIH DRUŠTEV

Sredi meseca decembra bo v Slovenskih Konjicah redni občni zbor občinske turistične zveze, ki ima v svojem sestavu štiri turistična društva, in sicer razen v občinskem središču še v Ločah, Vitanju in Zrečah. Glede na število članstva bodo vsako društvo zastopali po štirje delegati, le konjiško bo imelo šest delegatov.

CELJE: O USPOSABLJANJU

V ponedeljek popoldne so se na skupnem posvetu s predstavniki Delavske univerze sestali člani plenuma komisije za idejna vprašanja pri komiteju občinske konference ZK v Celju. Na posvetu so se seznanili s programsko usmeritvijo Delavske univerze, z njenimi različnimi izobraževalnimi programi in se pogovorili o možnostih sodelovanja Delavske univerze pri izvedbi partijskega usposabljanja v osnovnih organizacijah Zveze komunistov. Dogovorili so se tudi o realizaciji političnih šol in seminarjev, ki jih morajo v letošnji izobraževalni sezoni izpeljati osnovne organizacije. V delovnih organizacijah so na nedavnih volilnih konferencah OZK ustanovili komisije za idejno usposabljanje in izvolili člane, ki so neposredni zadolženi za organizacijo te pomembne dejavnosti ZK. Ta organizacijska utrditev bo pripomogla k uspešnejši uresničitvi programov idejnopolitičnega usposabljanja v celjski občini. To so potrdili člani osnovnih organizacij na tem posvetu in že poročali o prvih uspehih v posameznih OZK. Člani plenuma komisije za idejna vprašanja so se nato še seznanili s pripravami na organizacijo občinske partijske politične šole. Začela se bo v januarju, trajala pa bo trikrat po štiri dni.

V programu šole bodo predavanja s področja ustavnih sprememb, gospodarske problematike, marksizma in delovanja Zveze komunistov.

Velenje — novo

SMUČIŠČE

V Velenju so končno odprli novo smučarsko središče in to na pobočju za gradom Šalek. Prostor je izredno lep in primeren za zahtevnejše smučarje in začetnike. Velenjčani so opravili na urejevanju smučišč in parkirnih prostorov za več kot 15 tisoč ur udarniškega dela in tako še enkrat dokazali, kaj se da narediti s prostovoljnim delom. Veliko zaslug za lep športni objekt, ki je razsvetljen in je tako smuka možna tudi v večernih urah, ob njem pa žičnica, ima tudi vodna skupnost NIVO Celje, ki je uredila vsa kanalizacijska dela in prostor za top. Gre za snežni top, ki lahko ob pomanjkanju snega prekrije vso pobočje in tako zagotovi smuko. Pogoj za umetni sneg je vremenska temperatura -3 stopinje. Objekt je odprl predsednik skupščine občine Velenje Nestl Žgank, otvoritev pa so popestrili z ognjemetom in vožnjo nekaj desetin pionirjev na čelu z nekdaj znanim smučarjem Herbijem Košičem po pobočju. Prikazali so tudi delovanje snežnega topa.

Tako je Velenje dobilo objekt, ki bo vsekakor privabil številne ljubitelje smučanja. In še nekaj: za sorazmerno majhne denarce si lahko v popoldanskem času privoščite prijeten izlet v Velenje. Nekaj urna smuka, nato če boste še pri kondiciji vržete nekaj kegljev na kegljišču v hotelu Paka, za konec pa se zmasirate v savni. Zaplavati v zimskem bazenu zaenkrat še ni možno, ker nimajo filtrirnih naprav. Morda jih bodo do poletja dobili . . .

T. VRABL

PREJELI SMO

KAJ JE S CESTO?

Dobili smo pismo iz Smartnega v Rožni dolini:

»Splošna vodna skupnost Savinja je na našem območju gradila odsek ceste, pa so tisto, ki jo uporabljamo, pokvarili. Šoferji so obljubljali, da bodo takoj popravili, toda, nazadnje so odpeljali vso mehanizacijo, nas pa pustili na cedilu.

Da ima vodna skupnost veliko dela, verno vsi in ji ne zamerimo, če nekaj takoj ne morejo narediti. Toda, zdaj se vseeno vprašujemo, kdaj bodo popravili tisto, kar so naredili napak?«

HELENA NAREKS,
Loče pri Smartnem
V Rožni dolini

ŠOŠTANJ

NA MRTVI STRAŽI

Buldožer je pred kratkim dokončno poravnal šoštanjsko pokopališče, ki je bilo na desni strani stare ceste proti Velenju. Na robu je ostal le skromen lesen križ, ki ga buldožer ni dosegel, kot nema priča, da je bilo tu nekoč počivališče številnih Šoštanjčanov in okoličanov. Pokopališče so zaradi vse večje eksploatacije premoga preselili v Podkraj pri Velenju.

Kaj moremo, napredek in vse večja potrošnja premoga in električne energije zahtevata tudi žrtve.

V. KOJC

ŽALEC: PRORAČUN NA TAPETI

Člani sveta za finance pri skupščini občine Žalec so se minuli teden sestali že na 46. redni seji sveta, na kateri so v osrednji točki dnevnega reda obravnavali dohodke in izdatke občinskega proračuna za obdobje do konca oktobra letošnjega leta. Kaj kažejo podatki?

Skupno se je v tem obdobju, to je od začetka letošnjega leta pa do konca oktobra nabralo v žalskem občinskem proračunu nekaj manj kot 32 milijonov dinarjev dohodkov, kar predstavlja 89 % vseh planiranih dohodkov letošnjega leta, ko naj bi občinski proračun skupno dosegel skoraj 36 milijonov dinarjev. Dohodki po posameznih vrstah kažejo dokaj zanimivo strukturo zato si jih oglejmo nekoliko pobližje. Davki iz osebnega dohodka in davki na dohodek so v proračunu že prinesli nekaj manj kot 21 milijonov dinarjev, kar predstavlja 86 % vseh planiranih sredstev. Ti dohodki predstavljajo seveda glavni vir dohodkov proračuna, zato je njihovo gibanje tembolj pomembno za celotni proračun. Znotraj tovrstnih dohodkov pa se dohodki iz naslova posameznih vrst davkov gibljejo dokaj različno. Najslabše so realizirani dohodki iz naslova odškodnin za uporabo mestnega zemljišča (komaj 49 %), dalje občinski davek iz osebnega dohodka od kmetijskih dejavnosti (54 %), medtem pa se nekatere druge kategorije gibljejo dokaj ugodno. Zlasti tiste, ki imajo glede na absolutne zneske in delež v strukturi dohodkov celotnega proračuna pomembnejše mesto. To pa je poglavitno!

Vsi drugi davki, katerih dohodek se oblikuje v občinskem proračunu, so realizirani v višini 89 % (8,826.948 din), takse pa so doslej navrgle 75 % celoletno planiranega dohodka.

In kako je z izdatki? Skupno je bilo doslej porabljenih nekaj nad 15 milijonov dinarjev proračunskih sredstev, kar predstavlja 81 % letnega načrta izdatkov. Največji delež je bil porabljen za potrebe državnih organov, za socialno skrbstvo in za negospodarske investicije. Med vsemi postavkami je v najnižjem odstotku uresničena le proračunska rezerva, ki se je doslej oblikovala s 26 %, kar je seveda kar precej pod planom, če gledamo relativen odnos, v absolutnih številkah pa ne gre za pomembnejša sredstva.

Poleg tega, da je svet ocenil gibanje dohodkov in izdatkov proračuna, pa so na seji sprejeli tudi sklep o najetju posojil iz sklada za intervencije v gospodarstvu ter obravnavali vloge nekaterih socialno ogroženih zavezancev za odpis družbenih obveznosti.

B. STRMČNIK

OGLAŠUJTE V NOVI TEDNIK

IZ CELJA V LAŠKO

Sedež sveta osmih občin širšega celjskega območja se bo po novem letu preselil iz Celja v Laško. Tak je bil sklep zadnjega skupnega srečanja županov celjskega območja v Celju. Tak sklep pa je tudi v skladu s poslovnikom, ki velja za delo sveta osmih občin.

Ko so na seji prejšnji četrtek razpravljali o konceptu dolgoročnega razvoja višjega šolstva v regiji in se vnovič odločili za delo komisije, ki naj prouči vsa vprašanja pa tudi razvoj višjega šolstva v regiji, so formirali še dve komisiji. Prva bo pripravila predlog za formiranje regionalne skupnosti požarnega varstva, druga pa osvetlila vprašanje o formiranju regionalnega sveta za varstvo prometa.

Iz razprave o uresničevanju tistega dela samoupravnega sporazuma v šolstvu, ki govori o izplačilu posebnih dodatkov na račun delovnega staža, so se odločili, da naj bi ta dodatek začeli izplačevati od prvega januarja prihodnjega leta dalje in ne za nazaj.

AKTUALNO

Prvi domači diplomanti

Vse več razprav o možnostih razvoja višjega šolstva na celjskem območju zahteva pregled in oceno delovanja sedanjih obeh oddelkov višjih šol v Celju — oddelka pedagoške akademije za razredni pouk, ta dela v okviru pedagoškega šolskega centra v Celju, in oddelka višje ekonomsko komercialne šole. Trenutno ima svoj sedež na I. osnovni šoli v Celju. Pa še nekaj je. Letos sta oba oddelka že v tretje vpisovala. V prihodnjih mesecih, tja do februarja, bo torej območje dobilo prve domače diplomante. Učitelje z višjo izobrazbo za razredni pouk in ekonomiste oziroma komercialiste z višjo izobrazbo.

Kadrovska kriza na pedagoškem področju je vse očitnejša. Zato ni čudno, da je celjski oddelek pedagoške akademije prepotrebno zdravilo kadra žejnih šol. In če je bil pri ustanovitvi oddelka, na začetku, prvi letnik skromno zaseden, potem lahko zapišemo, da je letošnji prvi letnik več kot razveseljiv: ima 35 študentov, V drugem letniku jih je 17, absolventov pa je 18. Profesorica Vikica Kavčičeva, vršilec dolžnosti predstojnika oddelka, je menila, da bo v februarju diplomiralo okrog 10 študentov. Nekateri absolventi so že morali za kateder ali v oddelke podaljšanega bivanja, drugi pa pripravljajo diplomsko delo doma. Na vprašanja, kako študentje delajo, kakšne načrte imajo z oddelkom in kakšen dolgoročni pomen lahko izraža sedanje uspešno delo oddelka, je odgovorila profesorica Vikica Kavčičeva.

VIKICA KAVČIČEVA: Vpis v letošnji letnik je res precejšen. Največ študentov je iz celjske, velenjske in žalske občine. Moram reči, da v oddelek najbolj načrtno usmerja študente Velenje. Daje jim dobre štipendije, kadrovska baza pa jim je velenjska gimnazija. Tudi v Celju temeljna izobraževalna skupnost skrbi za štipendije. Kdor štipendijo potrebuje, jo praviloma tudi dobi. Zanimanje za pedagoški poklic nekoliko narašča. Več učencev se je vpisalo letos na pedagoško gimnazijo in abituriente načrtno usmerjamo na oddelek PA v Celju. Od letošnjih 60 abiturientov pedagoške gimnazije jih je kar 60 odšlo na oddelek PA. Računamo, da bo v prihodnje še večji priliv.

ZAKAJ? OPIŠITE TUDI TEŽAVE, S KATERIMI SE MORATE UBADATI KOT PREDSTOJNIK ODDELKA.

VIKICA KAVČIČEVA: Prehod na višjo šolo je za dijaka naravnejši, če je oddelek v Celju. Mnogo pomeni bližina študija. Manjše število študentov daje večjo možnost individualnega dela. Zato imamo dobre rezultate. Oddelek pa občuti prostorske in kadrovske težave. Pedagoški šolski center se je moral utesniti, da je dal na voljo prostor. Večina predavateljev, 17, jih je iz Maribora, le 7 z območja. Sodelovanje z mariborskimi profesorji je zelo dobro. Delo je specializirano. V učnem programu ima prednost pedagoško-metodično usposabljanje in predmetno poglabljanje. Študentje opravljajo prakso v drugem letniku. Pouk poteka od jutra do večera. Največ ur ima prvi letnik.

ČEPRAV ODDELEK DELA ŽE TRETJE LETO, ŠTUDENTOV V CELJU NE ČUTIMO DOVOLJ! KJE JE RAZLOG ZA TO NJIHOVO NEPRISOTNOST?

VIKICA KAVČIČEVA: Najprej naj povem, da študirata v prvem letniku samo 2 fanta, v drugem pa eden. Feminizacija pedagoškega kadra se nadaljuje. Med seboj se študentje še premalo poznajo. Težje se uveljavljajo. Vozijo se in še iščejo torišča študentske dejavnosti. Vem pa, da so povezani v študentski organizaciji. Študentke so zelo zaposlene. V glavnem vse zadostijo zahtevam učnega programa. Najbrž pa bi morale tudi zunaj začutiti več pobud za izvenšolsko delo.

KAKŠNI SO NAČRTI ZA DELO ODDELKA? KATERE PROBLEME MORATE NAJPREJ REŠITI?

VIKICA KAVČIČEVA: Urediti moramo razmere za delo. Predvsem prostore. Prihodnje leto bo s preselitvijo II. osnovne šole boljše. Potrebujemo tehnično opremo in učna sredstva, ki jih razvita osnovna šola danes že uporablja. Zato jih morajo spoznati bodoči učitelji. Pripraviti moramo sistemizacijo delovnih mest in ugotoviti, za katera predmetna področja bi lahko prevzeli obveznosti kadri s celjskega območja. Kadrovska okrepitev z domačimi strokovnjaki je osnovna osamosvojitev oddelka. Z razumevanjem potencialnih kandidatov in delovnih organizacij lahko postopoma zakrpamo kadrovske težave. Ni pa stanovanj. Če gledamo dolgoročno, je cilj oddelka jasno določen. S takim dotokom učiteljev bo vsaj minimalno pokrival vrzeli oziroma pomanjkanje učiteljskega kadra. Danes že morda lahko razmišljamo, da bi pri oddelku razvili izredni študij, predmetni študij in poglobitveno usposabljanje. Strokovno izžarevanje navzven — to je zelo konkretna naloga oddelka. Usposobiti moramo vadnico za učiteljsko delo. Čeprav moram opozoriti na izredno razumevanje šol in ravnateljev za hospitacije in prakso naših študentov. Vsi se pa lahko veselimo dogodka, ko bo naš oddelek dal prve domače diplomante. To bo pomemben mejnik našega dela.

JOŽE VOLFAND

Otok v Celju

VRTEC ZA 156 OTROK

Končno se bodo malčkom na Otoku v Celju odprla vrata novega vrtca. Zaposleni starši, ki so v skrbeh za svoj naraščaj, so ga težko čakali. Prvi rezultat odločitve občanov za samoprispevek je torej pred nami. In z njim prvi objekt obširnega referendumskega programa za gradnjo osnovnih šol in vzgojno-varstvenih zavodov. Odločitev za samoprispevek je občanom vsekakor lahko v ponos, predvsem pa v korist. Gradnja novega vrtca je stala okrog 5,400.000 din. Ob skorajšnji otvoritvi vrtca smo prosili za razgovor ravnateljico VVU »Anice Černejeve« na Otoku, Anico Četković.

Kdaj bo otvoritev novega vrtca in zakaj je prišlo do sprememb glede na večkratne napovedi, kdaj bo vrtec začel z delom?

Ana Četković: Neuradno napovedana je bila otvoritev že večkrat, vendar se je zaradi različnih tehničnih ovir iz dneva v dan odmikala. Končno pa lahko zdaj že zagotovo rečemo, da bo otvoritev v ponedeljek, 17. decembra ob 12. uri. Nanjo vabimo vse občane, tudi najmlajše seveda. Nekateri bodo že v torek prišli v redno varstvo in vzgojo. Povedati moram, da bomo v prihodnjem tednu, to je od torka dalje, sprejemali vse vpisane otroke postopoma. To pa zaradi tega, ker nastopijo v začetku otrokovega bivanja v vrtcu čustvene težave in jih je v manjših skupinah lažje prebroditi. Starši bodo o tem še pismeno obveščeni.«

Bi prosim točno navedli lokacijo vrtca, koliko bo prostorov in kakšnih?

Ana Četković: Škatlasti in nizek sistem zgradbe se skriva med štiri bloke v Simončičevi in Čopovi ulici, zato njenega nastajanja, razen neposrednih sosedov, marsikdo še opazil ni. Za starše, ki bodo pripeljali otroke v vrtec iz sosednjih blokov, je lokacija ugodna, po naši presoji pa leta ni najboljša. Zdi se mi, da se bomo počutili nekoliko utesnjene. Prav gotovo tudi sosedje, saj smo jim precej stesnili uporabo okolice blokov. Vzpostaviti bomo morali vzajemne solidarne odnose. Zato se ne bomo zaprli v svoje zidove in ograjo, ampak nameravamo omogočiti njihovim otrokom igro na našem dvorišču v popoldanskem času. Seveda pričakujemo ob tem pomoč in sodelovanje naše krajevne skupnosti. Vrtec je grajen po republiških standardnih normativih. Imel bo 3 igralnice po 42 kvadratnih metrov, večnamenskim prostorom, zbornico z dvema upravnima prostoroma, in

kar je zelo pomembno, kuhinjo, ki bo pripravljala dnevno 700 obrokov hrane za vse oddelke našega zavoda in vrtec »Zarjo«. Kar zadeva prometno situacijo, bomo najbolj prizadeti v času sprehodov otrok v bližnjo okolico. Ne vem, kako se bo skupina 29 otrok prebila skozi križišče na Ljubljanski cesti, ko pri zeleni luči komaj sam prideš na drugo stran.

Koliko otrok bo lahko bivalo v vrtcu? Boste imeli tudi oddelek za dojenčke?

Ana Četković: Vrtec je grajen za 156 otrok, in sicer za 36 dojenčkov in 120 ostalih predšolskih otrok. Zaradi izrednih potreb bodo vse skupine močnejše, kot je bilo predvideno. Ker je množičnost mladega prebivalstva locirana prav na področju Otoka III, imamo težave z nekaterimi starši, katerim smo sprejeli otroke v že obstoječe prostore na Otoku I in bi jih želeli premeščati. Mislim, da bi morali biti glede na število otrok, ki jih sploh ne moremo več sprejeti, le zadovoljni, da je njihovim otrokom oskrba zagotovljena.

Koliko bodo morali starši odšteti za oskrbnino? Ana Četković: Starši bodo kot doslej plačevali oskrbnino po diferencirani lestvici. Trenutna cena za predšolske otroke v najnižji lestvici je 183 din, v najvišji pa 302 din. Lestvico bomo v januarju razširili za tiste starše, ki bodo dosegli razpon dohodkov od 1010 din do 1800 din na družinskega člana. Poudariti pa moram, da v vseh primerih sofinancira tudi družbeni sklad. Za tiste v najnižji skupini 70 odstotkov od stroškovne cene, za one v najvišji pa 30 odstotkov. Za dojenčke predvidevamo za 30 odstotkov višjo ceno.

Imate dovolj pedagoškega kadra? Bodo kakšne težave v zvezi s tem? Ana Četković: S pedagoškim kadrom ne pridemo na zeleno vejo. Če bi pri razpisih delovnih mest nudili vzgojiteljicam tudi stanovanja, bi prav gotovo ne bilo takega pomanjkanja. Tako pa si bomo začasno pomagali z absolventi PA ali srednjih šol. Pri vsebinskem in metodičnem usmerjanju vzgojnega dela se bodo morale vzgojiteljice dodatno angažirati.

Kako bo z novim vrtcem rešen problem otroškega varstva na Otoku? Ana Četković: Žal pri vseh maksimalno napolnjenih kapacitetah ostaja še dosti nerešenih prošenj staršev. Vendar moram kljub nekaterim težavam že ob prevzemanju novega vrtca povedati, da smo ga lahko vsi skupaj zelo veseli, saj bo srečnih spet nekaj desetin otrok in njihovih staršev. Za tiste otroke, ki jih letos ne bomo mogli sprejeti v vrtec, smo pripravljeni organizirati popoldanske dodatne dejavnosti — krožke. Tudi v malo šolo bomo zajeli nekaj otrok, ki bodo drugo leto šolarji, a ne hodijo k nam v vrtec. Želimo si, da bi z gradnjo novih vrtcev še naprej nadaljevali, tako da bomo vsako leto odklonili čim manj otrok.

D. POŠ

ŠE PLAČE POD TISOČ

Morda se sliši malce čudno, toda še so ljudje v celjski občini, ki za celomesečno delo prejemajo manj kot tisoč dinarjev osebnega dohodka. Iz podatkov, ki jih je objavil oddelek za gospodarstvo Skupščine občine Celje, je razvidno, da je bilo ob koncu septembra v celjski občini še vedno kar 55 delavcev, katerih osebni dohodek se je gibal med 800 in 1.000 dinarji na mesec.

Ne da bi se pri tem spuščali v detajlno analizo, za kakšne primere gre. Ne da bi poskušali ugotavljati, kakšna dela opravljajo ti ljudje in v čem so vzroki za tako nizek osebni dohodek (teh je nedvomno lahko več) pa kljub temu velja ob tem zapisati nekaj besedi. Prva stvar, ki se vsiljuje kar sama sebi, izhaja iz akcije sindikatov pred več kot enim letom, da nihče za polni delovni čas ne more dobivati manj kot tisoč dinarjev osebnega dohodka. So med temi petinpetdesetimi resnično sami taki, ki ne delajo polnega delovnega časa? Težko verjetno! Sindikatu, ki je akcijo vodil, prav gotovo preko posebne strokovne službe ne bi bilo težko ugotoviti, v katerih delovnih organizacijah so zaposleni ti ljudje, kaj delajo, koliko časa prebijejo na delu in na koncu koncev zakaj imajo tako nizek osebni dohodek. Morda je med njimi tudi kdo, ki ima družino? Mar ne bi bilo koristno ugotoviti, če je morda med njimi kdo, ki je potreben dodatne pomoči, ne glede na to, zakaj dobiva takšen osebni dohodek, saj le-ta ne zagotavlja niti najosnovnejšega eksistenčnega minimuma.

Sicer se pa verjetno nič kaj dosti bolje ne godi tistim 425, katerih dohodek znaša do 1.200.— dinarjev na mesec. Kako je možno pri teh cenah in življenjskih stroških voziti s takšno plačo? Res bi bilo koristno, če bi sindikati nadaljevali s posebnim obravnavanjem te problematike (to ni očitek!) ter morda tudi javnost seznanili s svojimi ugotovitvami.

B. S.

KZ Laško

3 X JUBILEJ

Minuli petek je KZ Laško praznovalo svojo 20.letnico. Ob tej priložnosti so poleg predstavnikov sosednjih kolektivov, zadružnih in strokovnih poslovnih prijateljev, političnih predstavnikov, povabili tudi nekdanje zadružne funkcionarje, predstavnike iz minulih obdobij zadružnega gibanja v laški občini.

Istočasno so tokrat proslavljali 55. obletnico kmetijske in kasnejše nabavno prodajne zadruge, ki je bila ustanovljena v Laškem leta 1919, delovala pa neprekinjeno do aprila 1941, torej do zadnje vojne.

In še tretji jubilej je bil. Leta 1899 je bilo v Laškem ustanovljeno vzajemno društvo za kmetijstvo, ki pa je delovalo v letih znane živinorejske konjunkture, a je po šestih letih šlo v konkurz. Torej moremo kmetijsko zadružništvo v Laškem prištevati med tradicionalna. Kajti pred tričetrt stoletja je bilo podobnih gibanj malo, saj so bila izrazito politično-ekonomska, vrh vsega pa je nacionalno pomembna.

Današnja združena organizacija v Laškem obsega šest samostojnih enot, ki so vsaka zase v času dvajsetih let s svojimi sredstvi uspele povečati svoj gospodarski potencial in zagotoviti rentabilnost, čeprav na skrajni meji donosnosti, kar pa gotovo ni krivda kolektiva. Če kmetijska zadruga spričo danih razmer ni na široko posegla v področje kmetijske proizvodnje, je kot delovna organizacija vendarle med močnejšimi v občini, saj bo njena letošnja čista realizacija znašala 4 stare milijarde in 200 milijonov dinarjev. KZ Laško trenutno sodeluje pri preusmeritvi okoli 45 kmetij, v bližnjih letih pa bo število takih kmetij naraslo na 100.

Če bo z družbene strani v bodoče danih več možnosti, kot jih je bilo dosedaj, potem bo kmetijska zadruga mogla nuditi več tudi pri pospeševanju, pri hitrejšemu moderniziranju kmetijstva v občini, ki naj bi v bodočnosti imela okoli 400 usmerjenih kmetij, na katerih naj bi imeli kmetje enakovreden standard z delavci v industriji. Tega kmetijska zadruga in občina v celoti doslej nista mogli bolj na široko zastaviti, kajti kmetijstvo je v tej občini v slabših pogojih, kot je v nekaterih občinah, ki zaradi svoje nerazvitosti dobivajo mnogo večjo družbeno pomoč tudi za napredek kmetijstva.

Jubilej so proslavili z družabnim večerom, na katerem so nastopili otroci laške osemletke in pevci moškega zbora. Za minulo delo so nagradili sorazmerno vse po dolgosti njihove zvestobe v dvajsetih letih obstoja KZ Laško.

J. Kr.

ZADNJA VEST

DENAR ZA AMBULANTO V DOBRNI

Pravkar smo izvedeli, da je svet za financiranje pri občinski skupščini v Celju odobril 19 milijonov starih dinarjev za adaptacijo zdravstvene postaje v Dobrni. K tej vsoti lahko prištejemo še sredstva, ki jih je pripravljeno dati zdravilišče Dobrna, saj se dobro zaveda, da bo urejena splošna in zobozdravstvena ambulanta koristila tudi njihovim pacientom ter obiskovalcem. Koliko sredstev bodo namenili, pa bomo še poročali.

Z. S.

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

JOŽE JAN, predsednik sklada za izgradnjo in obnovo šolskih zgradb v žalski občini

Pravzaprav sem trdno prepričan, da vas s svojim tokratnim vprašanjem niti ne bom presenetil, kajti skoraj ne morem drugače, da vas ne povprašam o zadevi na javen način.

Vprašanje vam postavljam v imenu občanov Braslovč in vseh sosednjih krajev, ki tvorijo šolski okoliš tega kraja. Pa preidimo kar konkretno h problematiki. Ob referendumu za samoprispevek za obnovo in izgradnjo šolskih zgradb v žalski občini je bil občanom po končani akciji obljubljen eno in pol izmenski kabinetni pouk na vseh popolnih osemletnih šolah. Ker so občani Braslovč šolo obnovili tik pred uvedbo referenduma s svojim krajevnim samoprispevkom, je bilo po prioriteti določeno, da bo (povsem razumljivo) za potrebne razširitve prišla na vrsto med zadnjimi v občini. Prišel je čas, ko se uresničevanje programa uspešno končuje, zato je postala aktualna tudi šola v Braslovčah. Da bi uresničili možnost eno in pol izmenskega pouka, bo potrebno pri šoli prizidati kar precej novih učilnic, kabinete, kuhinjo, obednico in telovadnico.

Na lokaciji, kjer šola stoji, pa je to praktično skoraj nemogoče, saj ni prostora. Pa so Braslovčani sklenili, da predlagajo skladu, da bi namesto dozidav k sedanji šoli raje pristopili k adaptaciji telovadnice (ki je na drugi lokaciji) in bi ob njej zgradili povsem novo šolo. Lokacija ob sedanji telovadnici nudi za šolsko zgradbo več kot odlične pogoje, saj je tod tudi že igrišče, so pa tudi možnosti za zgraditev vseh potrebnih objektov. Slišal sem, da bi stroški niti ne bili znatno večji kot v prvem primeru (razlike pa tudi ne bi bilo težko zbrati, to ste v žalski občini že velikokrat dokazali!), poleg tega pa bi lahko poslopje stare šole prodali kakšnemu podjetju, ki bi tu odprlo delavnico.

Kaj sodite o tej varianti in kakšne so možnosti, da postane stvarnost?

BERNI STRMČNIK, novinar

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

OJEZERITEV DOLINE LUČNICE

Na vprašanje novinarja Bernija Strmčnika lahko odgovorim le tako, če poprej navedem le vse tiste osnovne probleme, ki so povezani z vodnim režimom Savinje in široko vodnogospodarsko problematiko Savinjske doline na sploh.

Ob suši vse preradi pozabljamo na visoke vode Savinje in njenih pritokov ter vso škodo in celo katastrofe, ki jih te vode lahko povzročajo. Ob nizkih vodah smo osredotočeni predvsem na probleme okrog preskrbe z vodo in na onesnaženje naših voda, izgubljamo pa iz vida dejstvo, da so takorekoč vsi naši vodotoki izrazito hudourniškega značaja. Se Savinja v Laškem ima razmerje med najnižjim in najvišjim pretokom 1:500!

Naša osnovna naloga je torej vsekakor v optimizaciji vodnega režima. Tega bomo p lhko poleg še vseh drugih potrebnih ukrepov dosegli s čim večjo izravnavo nizkih in visokih pretokov. To se pravi, da je treba nizke vode primerno obogatiti, visoke vode pa kolikor se da zmanjšati. To bomo pa lahko dosegli le s pospešeno, načrtno in sistematično izgradnjo že zdavnaj programiranih akumulacijskih bazenov, ki jih spričo ugodne konfiguracije terena naše območje nudi kar v zadovoljivi meri. Precej je takih možnosti pod Dobrovljami in na povirju Ložnice. Res je, da gre v teh primerih le za manjše akumulacije, ki bodo lahko le vse skupaj, ko bodo ustvarjene, dale zadovoljive efekte. V zgornjem toku Savinje je manj možnosti, če ni pravzaprav akumulacija ob Lučnici v morebitni kombinaciji s Savinjo celo edina. Vendar pa bi bila le-ta lahko takih dimenzij, da bi zgrajena predstavljala izredno odločujoč poseg v vodni režim na celotni Savinji.

V grobih študijah, ki so bile doslej izdelane, je predvideno več možnosti za delno ojezeritev doline Lužnice pod Podvolovljekom. V vodnogospodarskem pogledu je še najbolj sprejemljiva inačica, po kateri naj bi bila pregrada, visoka 72 m, pod domačijo Ložekar. Jezerska površina bi za to pregrado obsegala 150 ha, jezero bi bilo dolgo 4100 m, njegova prostornina pa bi ob polnem bazenu znašala kar 35.2 milijona kubičnih metrov. Se posebej učinkovita bi bila ta akumulacija v primeru, če bi v njej zadrževali tudi del visokih voda same Savinje, ki bi jih izza nižje pregrade pri Igli skozi predor odvajali v jezero pod Podvolovljekom.

Z akumulacijo na Lučnici bi zmanjšali poplave ob Savinji pod Lučami za 35 procentov, nad izlivom Pake za 15 procentov, pod izlivom Bolske pa za 10 procentov. Zadrževanje vode pod Podvolovljekom bi imelo še kar znaten vpliv tudi celo pod izlivom Voglajne, saj bi se tudi pod Celjem visoke vode Savinje zmanjšale za 3 procente. Navedeni odstotki predstavljajo zmanjšanje visokih voda ob 100-letnih pretokih. Kaj to pomeni, si lahko predstavljamo ob primerjavi, da bi vse tiste vode, ki so se ob povodnji leta 1964 v Spodnji Savinjski dolini prelivale preko nasipov, bile zadržane v novem jezeru. Poleg samega vodnogospodarskega učinka bi potemtakem imela nova akumulacija tudi izreden ekonomski efekt, če pomislimo na vso škodo, ki bi jo sicer povzročale takorekoč leto za letom povodnji tako v Zgornji kakor tudi v Spodnji Savinjski dolini.

Danes bi bilo še preuranjeno razpravljati o vseh drugotnih vplivih in posledicah, ki bi jih novo jezero imelo v svojem ožjem okolju. Nikakor ne moremo mimo dejstev, da dolina ob Lučnici zadnji čas v gospodarskem pogledu zelo hitro napreduje. Vrsta kmetij je bila preusmerjena v intenzivno živinorejo, tod se načrtuje tudi kmečki turizem. Ob modernizaciji kmetij in izgradnji raznih komunalnih naprav je bilo porabljeno že več milijard starih dinarjev. Za vse to bo nedvomno zelo težko najti primerno nadomestilo. Poleg tega nikakor ne smemo pozabiti tudi na programirano cestno povezavo čez Podvolovljek proti Kamniku ter na programirano gondolsko žičnico na Korošico, s čimer bi dolina pod Podvolovljekom lahko postala eno izmed izhodišč alpskega turističnega centra. Bistra voda Lučnice predstavlja tudi neprecenljivo gojišče za plemenite ribe, nad dolino se začne gojitveno lovišče kozorogov. Prav gotovo bi lahko navedli še več vidikov, ki v pogledu varstva okolja enostransko obravnavani govorijo proti ojezeritvi doline.

V nadaljnjih študijah in načrtih bo treba vsestransko in ob sodelovanju vseh vrst naših najvidnejših strokovnjakov res temeljito preučiti vse argumente, ki govorijo za jezero in proti njemu. Pri tem ne bi smeli pozabiti na prvobiten namen novega jezera v pogledu zmanjšanja poplav in optimizacije vodnega režima nasploh, ob njem pa tudi na dejstvo, da bi novo jezero pod Podvolovljekom ob primernem upoštevanju vseh krajinskih in drugih danosti lahko predstavljalo pravi center za nov turistični in rekreacijski eldorado na tem čudovitem koščku Savinjske doline.

dipl. inž. Niko Rožič
direktor
Splošne vodne skupnosti »Savinja« Celje

IZ DELOVNIH KOLEKTIVOV

IZ KOVAŠKE INDUSTRIJE v Zrečah so nas opozorili, da naš podatek, ki smo ga navedli v članku »TRI ZNAČILNOSTI« glede gibanja fizičnega obsega proizvodnje v njihovem kolektivu, ni bil točen. Zapisali smo namreč, da so tudi v tem podjetju proizvedli manj kot lani, tako kot v nekaterih drugih. Podatki, kot so jih nam sporočili, pa kažejo, da so v podjetju proizvedli letos že 5.507 ton izdelkov, kar pa je 14% več kot lani. Torej nikakor niso naredili manj, kot smo zapisali v Novem tedniku z dne 27. novembra. Krivda pa seveda ni na naši strani, razlika je le v tem, da smo uporabljali gradivo plansko analitske službe skupščine občine Slov. Konjice, kjer pa je zaradi druge metodologije prišlo do napačnega prikaza. Kolektivu se za neljubo napako opravičujemo!

V ŽICNI V CELJU so v izredno lični žepni obliki izdali »Pravilnik o izumih, tehničnih izboljšavah in koristnih predlogih«, ki ga je nedavno tega sprejel delavski svet podjetja. Žepna izdaja je zelo prikladna, saj je tako delavcem lahko vedno pri roki. Poleg vseh ostalih določil, ki so navedena v pravilniku, je v 41. členu objavljena tudi tabela, iz katere je razvidno, koliko lahko dobi predlagatelj posamezne tehnične izboljšave ali koristnega predloga, glede na prihranek, ki ga je s tem imela delovna organizacija.

V KOSTROJU v Slovenskih Konjicah so imeli med vsemi večjimi podjetji v občini še pravzaprav največ problemov, ki so vplivali na razvoj proizvodnje in na poslovne uspehe v podjetju. Težave so imeli zaradi problemov pri uvozu reprodukcijskega materiala, nič boljša pa ni bila oskrba z domačim. Nadalje so v podjetju imeli določene težave s kreditnimi sredstvi. Preveč pohvalno pa tudi ni bilo stanje na področju plačevanja računov s strani njihovih odjemalcev gotovih izdelkov. Vsekakor je potrebno, da si bodo v podjetju zagotovili boljšo oskrbo z reprodukcijskim materialom, izboljšati pa bo kazalo tudi izterjavo.

V TOVARNI USNJA v Šoštanju so pred dobrim letom pričeli s proizvodnjo usnjene konfekcije v okviru obrata OPUM, kot ga sami kratko imenujejo, kratica pa pomeni: obrat za predelavo usnjenih materialov. Proizvodnja je stekla kot sodelovanje z INDE Vransko, Obrat v katerem proizvajajo tudi zaščitna sredstva, šoferske in smučarske rokavice ter drugo opremo, ima sedaj že okoli 70 zaposlenih, v letošnjih devetih mesecih so ustvarili preko 6 milijonov dinarjev celotnega dohodka. V vsakem primeru je to pomemben dosežek, še zlasti, če upoštevamo, da je to povsem nov obrat, ki je nastal predvsem iz želje po tem, da bi tudi doma predelali del usnja, ki ga sicer kot surovino prodajajo drugim odjemalcem.

„Metka"

O SPORAZUMU

V Celjskem delovnem kolektivu Metka so pripravili samoupravni sporazum o združevanju temeljnih organizacij združenega dela v delovno organizacijo »Metka«, tekstilno tovarno in konfekcijo Celje. V Metki so predvideli tri TOZD: TOZD proizvodnja tkanin Celje, TOZD konfekcija posteljnega perila Kozje in TOZD skupne službe. Ker po novem skupne službe ne morejo biti temeljna organizacija združenega dela, se bodo v javni razpravi o sporazumu odločili najbrž za dve temeljni organizaciji.

Kaj prinaša Metkin sporazum? Za medsebojne odnose med TOZD je pomembno določilo o internih obračunih. Za vsako TOZD bodo zagotovili pregled nad gibanjem celotnega dohodka, poslovnimi stroški, amortizacijo, dohodkom, sredstvi za osebne dohodke in ostankom dohodka. Sredstva bodo združevali zaradi hitrejšega razvoja posamezne TOZD in celotne delovne organizacije. Združena sredstva bodo uporabili za finansiranje razvojnih programov in investicij, izobraževanje, za obratna sredstva, stanovanjsko izgradnjo, sklad skupne porabe, solidarnostni in rezervni sklad, za ekonomsko propagando in za zavarovanje imovine. V sporazumu so zapisali, da bodo najmanj 6% od bruto izplačanih osebnih dohodkov namenili za stanovanjsko izgradnjo. 30% sklada celjske in šmarske občine. 1% izplačanih bruto OD bodo v Metki dali za izobraževanje.

Sredstva solidarnostnega sklada (1% od doseženega dohodka v tekočem letu) bodo uporabili za sanacijo TOZD, kot obratna sredstva in za izplačilo osebnega dohodka delavcev. Ko solidarnostni sklad doseže 4% od poprečno doseženega dohodka zadnjih let, preneha obveznost TOZD, da vlaga v sklad.

Skupni organi upravljanja v Metki bi bili po samoupravnem sporazumu tile: zbor delegatov (vsaka TOZD bi dala enako število delegatov) in kolegijska izvršilna organa (gospodarsko-finančni odbor in odbor za medsebojne odnose). Oba kolegijska organa sta predvidena kot izvršilna organa zbora delegatov, sestavljena pa bi bila po paritetnem načelu. Sporazum uvaja še kolegijski poslovodni organ. Ta je odgovoren delovni organizaciji in organom upravljanja. Glavni direktor delovne organizacije pa je individualni poslovni organ delovne organizacije.

Samoupravno delavsko kontrolo so opredelili kot kontrolo, ki opravlja samoupravno nadzorstvo nad celotnim proizvodnim, poslovnim in samoupravnim procesom v delovni organizaciji. Samoupravni sporazum določa tudi naloge odbora za splošni ljudski odbor.

Še ena zanimivost — po Metkinem sporazumu bodo morali v delovni organizaciji izdelati še 15 skupnih samoupravnih aktov.

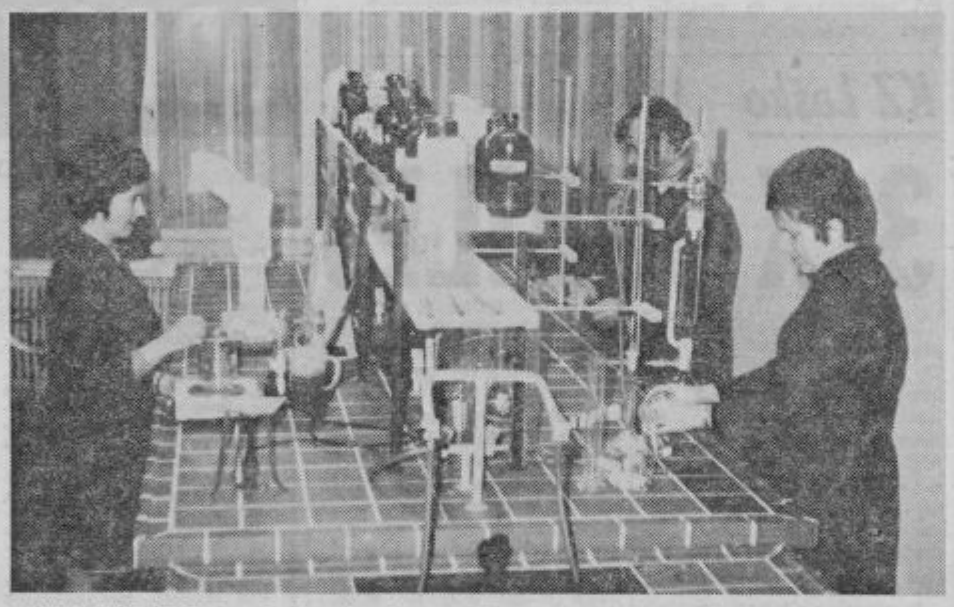

NOV LABORATORIJ — Pred nedavnim so v Tovarni nogavic na Polzeli dobili nov laboratorij, ki so ga v tovarni nujno potrebovali za razne ateste. Do sedaj so morali uporabljati laboratorije v Ljubljani in Mariboru, sedaj pa bo ta problem končno rešen. Na sliki na desni vodja laboratorija ing. Omladičeva-Dobravc. Foto: T. Tavčar

IZKORISTEK ZNANJA

Že vrsto let nazaj poudarjamo v naši družbi pomen, ki ga ima za hitrejši razvoj gospodarstva znanje in usposobljenost visokoizobraženih kadrov, skratka ljudi, ki jih običajno v vsakodnevnem jeziku imenujemo strokovnjaki. Pravzaprav se je termin strokovnjaki udomačil že tako, da z njim praktično identificiramo vse, ki imajo univerzitetno izobrazbo. To pa seveda še zdaleč ni resnica.

Tudi Zveza komunistov je vedno, kadar je resno opozarjala na tok gospodarskih gibanj in naloge bodočega razvoja, poudarjala pomen izkoristka znanja in sposobnosti ljudi, ki imajo visoko strokovno izobrazbo. Je bilo njeno opozarjanje na potrebo po večjem izkoriščanju znanja umestno? O tem prav gotovo ni nobenega dvoma. Podatki kažejo, da je v okviru naše republike, ki jo v jugoslovanskih merilih smatramo za dokaj visoko industrijsko razvito deželo, kar ena tretjina visoko strokovno izobraženih, ki ni ustrezno zaposleni glede na svojo strokovno izobrazbo. Bodimo še nekoliko konkretnejši. Samo v celjskem gospodarstvu je zaposlenih preko tristo diplomiranih inženirjev in ekonomistov. Je dovolj čutiti njihovo znanje, njihov strokovni vpliv, njihovo prodorno ustvarjalno misel? Slep bi bil, kdor bi upal kaj takega trditi, kajti stvarnost bo po vsej verjetnosti nekoliko drugačna.

Če bi upoštevali na primer kot izhodišče za ocenitev aktivnosti visoko strokovnih ljudi v celjskem gospodarstvu, strukturo naložb v celjsko industrijo v zadnjih treh letih, potem moramo, žal, ugotoviti praktično porazno stanje. Devet desetin vseh kreditov, ki jih je na primer v tem času (skoraj 50 starih milijard dinarjev odobrila za investicijske naložbe celjska podružnica Ljubljanske banke, je bilo izkoriščenih v razširitve utečene proizvodnje oziroma v rekonstrukcijo zastarelih delovnih naprav. To je bilo po vsej verjetnosti potrebno in hkrati tudi utemeljeno. Toda nujno se ob tem postavlja tudi vprašanje: kje so ideje? Kaj smo na primer v zadnjih letih ustvarili takšnega, kar bi na tržišču predstavljalo boom, nekaj novega, atraktivnega, nekaj, za kar bi bilo možno reči, da je povsem novo, izvirno in originalno? Industrija, na primer, se nedvomno vrti v okosteneli tradicionalnosti, iz katere se le s težavo izkopava, čeprav nekateri uspešni poiskusi kažejo, da se tudi na tem področju nekaj malega premika. Kje je torej razlog za tako stanje? Nedvomno v tem, kar smo zapisali na samem začetku: strokovni kadri v delovnih organizacijah so v preveliki meri angažirani na rutinskih opravilih, namesto da bi zasedali takšna delovna mesta, kjer bi poleg aplikativnosti svojega znanja lahko dajali tudi še kaj več. Zaposleni bi morali biti torej na takih delovnih mestih, da bi jim znanje omogočalo intenzivno iskanje ter predlaganje takšnih idej in rešitev posameznih vprašanj, ki bi celotna gospodarska gibanja močno spodbudila.

Seveda pa nikakor ne trdimo, da je tako stanje le v celjskem gospodarstvu. Saj se tudi v drugih občinah ne morejo pohvaliti z dosti boljšimi dosežki. Vsekakor bo potrebno, da bi se znanje teh ljudi v večji meri izkoristilo, bolj tvorno angažiralo. Skratka, da bi bil efektivni izkupiček dela intelektualnih moči večji, kot je doslej. In ob zaključku teh razmišljanj le še misel. Če se je skupščina občine Celje odločila, da naroči študijo o izkoriščenosti računalniških kapacitet ter njihove racionalnejše organizacije in izrabe v bodoče, potem bi bilo po vsej verjetnosti še kako koristno, če bi izdelali tudi ustrezno študijo o tem, kako so zaposleni visokostrokovni kadri in kakšna je izkoriščenost njihovega znanja. Taka študija bo pokazala na prenekatero pomembno ugotovitev. Odprava slabosti pa bi omogočila še hitrejše vzpenjanje po poti naših skupnih prizadevanj po še hitrejši gospodarski rasti.

BERNI STRMCNIK

REKLI SO

MIRO MEDVED, predsednik centralnega delavskega sveta pri celjskem Ingradu: »S samoupravnim sporazumom o združitvi treh temeljnih organizacij združenega dela in samoupravne delovne skupnosti skupnih služb v delovno organizacijo GIP Ingrad smo si sami predpisali postopke in določili odnose, kako se obnašati in ravnati v posameznih primerih. Vztrajali bomo pri doslednem uresničevanju vseh ustavnih dopolnil. Delavci Ingrada se zavedamo, da je samoupravni sporazum eden od zgodovinskih mejnikov, s katerim uresničujemo zgodovinsko borbeno geslo »tovarne delavcem«.

INGRAD: KORAK NAPREJ

S podpisom samoupravnega sporazuma o združitvi treh TOZD in samoupravne delovne skupnosti skupnih služb v delovno organizacijo GIP Ingrad so v tem celjskem kolektivu opravili pomembno delo in napravili nov korak naprej v krepitvi delavskega samoupravljanja.

Sporazum je v imenu TOZD gradbene operative podpisal dipl. inž. Leon Črepinšek, za enoto industrije gradbenega materiala dipl. inž. Bojan Okrogar, za proizvodne obrate Rafko Funkl ter za skupne službe Franjo Čevnik.

Podpis samoupravnega sporazuma o združevanju v delovno organizacijo pomeni za kolektiv Ingrada po datumu 14. novembra 1950. leta, ko so delavci prevzeli v upravljanje podjetje, nov mejnik v zgodovini samoupravljanja in potrdilo dosedanje poti ter uspehov. Na te pa so pri Ingradu ponosni, saj so od 1959. do danes povečali celotni dohodek za skoraj sedemkrat, vrednost osnovnih sredstev pa za osemkrat. In ne samo to, tudi sicer so potrdili, da znajo gospodariti, delati in upravljati.

MB

TP JELŠA

DOBRA MREŽA

Šmarska občina nekaj let nazaj ni mogla z gotovostjo zatrditi, da je njena trgovska mreža vsaj za silo organizirana. Kaj šele, da bi lahko rekli, da ima vsak kraj v občini trgovino, kjer bi se občani lahko založili z osnovnimi življenjskimi potrebščinami. Četudi še danes trgovska mreža ni docela urejena, lahko Trgovsko podjetje Jelša iz Šmarja pri Jelšah slehernemu dokaže, da skorajda ni kraja, ki bi ne imel svoje trgovine, pa čeprav slabo založene in urejene po starih normah, kakšne so veljale še za Staro Jugoslavijo. Seveda je takšnih trgovskih lokalov izredno malo. V načrtu Trgovskega podjetja Jelša je, da tudi ti v razmeroma skromnem času izginejo, namesto njih pa zgradijo nove trgovine.

V zadnjih dveh letih je bilo v občini zgrajenih precej trgovskih lokalov, ki so se jim pridružili še bifeji. Takšni lokali so bili zgrajeni v Lesičnem, Kristan vrhu, obnovljene so bile trgovine v Kozjem, Rogaški Slatini, Pristavi, Šmarju pri Jelšah in morda še kje. Prav v teh dneh grade v Šmarju pri Jelšah nov trgovski lokal, ki bo izrazito tehnične narave. V prostorih, kjer je bila prej poslovalnica Veriga, je nova trgovina Steklarstvo, ki je prav tako pridobitev za kraj.

V Kozjem bodo še do Novega leta spravili pod streho samopostrežno trgovino, ki jo Kozjani z nestrpnostjo pričakujejo. Kot smo izvedeli, bo nova samopostrežba imela tudi bife s toplo hrano, ki jo kraj nujno potrebuje. Gradnja bo končana v celoti do maja 1974.

Tudi v Grobelnem adaptirajo trgovski lokal, da pa ne bi prebivalci ostali brez vsakdanjih potrebščin, so zadevo rešili s potujočo samopostrežno trgovino. Takšna praksa je bila doslej že nekajkrat v veljavi. Na novo urejena trgovina bo imela tudi bife.

Nove trgovske lokale bo prihodnje leto dobilo tudi Mestinje in Rogaška Slatina. Polovico sredstev bo investiralo Trgovsko podjetje Jelša, polovico pa bo dala Ljubljanska banka, ki bo Jelši odobrila kredit.

Za konec naj povemo še, da so v Pristavi pred štirinajstimi dnevi odprli nov lokal, kjer je zelo široko izbira — od živil do tehničnih predmetov.

Kakršen koli komentar o dejavnosti Trgovskega podjetja Jelša iz Šmarja pri Jelšah je torej odveč, če lahko ob tem še povemo, da je večina preureditev in novogradenj bila izpeljana izključno z lastnimi sredstvi.

MILENKO STRASEK

Odmev

KOMU OČITATI „IGNORANCO“

Zapis ob robu »Zakaj ignoranca«? Iz številke 47 NT — 6. decembra je — ali dobronamerno opozorilo novinarja, ki v globokem prepričanju ni imel namena tako grobe obsodbe, ali pa je očitek veterinarskih delavcev, izrečen na sestanku delegatov veterinarskih kolektivov dveh regij v Laškem.

Ne glede na motiv dokaj ostrega očitka kot povabljenec seznanjam javnost, da globoko spoštujem strokovno in družbeno poslanstvo veterinarskih delavcev tako na področju njihove skrbi za živinski fond, pospeševalno dejavnost v kmetijstvu in za zdravje človeka. Prepričan sem, da so delavci veterine povsem enakopraven člen in tvorec v naši samoupravni socialistični družbi.

Za mojo odsotnost — neudeležbo je dejansko kriv priznani spodrsljaj, storjen v procesu združevanja veterinarskih postaj, ki je v nasprotju z določili zakona o veterinarski službi v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 14/1965 čl. 13., 15 in določili občinskega statuta občine Šentjur pri Celju, člen 85). S tem ni razumeti, da ne podpiramo združitve veterinarskih postaj, kar smo v občini Šentjur predlagali že znatno pred sedanjo akcijo veterinarskih delavcev kot nujno v korist uspešnega strokovnega in samoupravnega delovanja te javne službe.

Skupščina občine Šentjur pri Celju ni bila do danes uradno seznanjena s strokovno, samoupravno in kadrovsko motivacijo združitve veterinarskih postaj, niti o materialno finančnih obveznostih, ki bodo nastale v takšni združeni organizaciji dela. Nič podobnega tudi ni bilo na programu razprav sveta osmih občin celjske regije, kjer bi se normalno morale dogovoriti med občinami. Podobno bi najbrž lahko v tem procesu združevanja sodelovale regijske in občinske družbeno politične organizacije (ZKS, SZDL, sindikat).

Skupščina občine Šentjur pri Celju je na svoji seji dne 6. decembra seznanjena o pristopu k združitvi veterinarske službe. Sprejela je sklep, da hoče biti na svoji seji seznanjena o bodoči organizaciji veterinarske službe, bodočih relacijah skupščina občine — veterinarska služba, kadrovskih in samoupravnih rešitvah, materialno finančnem kompleksu in participaciji javnosti, ki je zakonsko pogojena. Šele nato bo v okviru zakonitih in statutarnih določil razpravljala in odločala o soglasju k združitvi v zamišljeni zavod, kateri bo verjetno najbolj soliden, če bo nastal v prizadevnem razmišljanju in neposrednem sodelovanju veterinarskih delavcev. Torej temu procesu ne dajem vzdevka »cehovstvo«.

In če principielno razumem normalen tok procesa združevanja veterinarskih postaj, me ne gre istovetiti v pristojnosti z občinski skupščino, ker sem le eden od članov te skupščine in torej normalno brez njenega pooblastila ne morem nastopati. Če je takšno logiko razumeti kot »ignoranco«, potem se lahko veterinarskim delavcem, navzočim na sestanku v Laškem, tudi opravičim.

Globoko sem prepričan, da preizkus razpoloženja, očitanje in polemike ne vodijo h koristnemu cilju. Začnimo torej v občini s konkretnimi predlogi o združitvi veterinarskih postaj. Podobno naj sledi v regiji. Najbrž potem ne bo zapletov okoli pristojnosti, upravnopravnih spodrsljajev in očitkov »ignorance«. Najbrž vsi skupaj želimo napredka tudi na tem, tako pomembnem področju za kmetijstvo in zdravje človeka, kot je veterinarska služba. Poskusimo raje tako!

VINKO JAGODIČ
predsednik
Skupščine občine Šentjur

JUBILEJ: FRANC PAVŠER

V soboto, 15. decembra bo v Žičah pri Slovenskih Konjicah praznoval 70-letnico rojstva znani družbeni delavec v tem kraju, Franc Pavšer. Rojen je bil v Žičah, vendar je bil precej časa v predvojnih letih zunaj tega okoliša, ko je bil zaposlen v raznih krajih naše domovine. Kmalu po drugi svetovni vojni se je vrnil v rodni kraj, kjer se je zaposlil pri takratnem krajevnem ljudskem odboru. Nazadnje je bil zaposlen kot direktor Zavoda za zaposlovanje v Slovenskih Konjicah. Franc Pavšer je bil več let odbornik občinske skupščine za volilno enoto Draža vas—Žiče. Mnogo let je zelo aktivno deloval v domačem prosvetnem društvu, zelo uspešno pa vodi krajevno skupnost in krajevno organizacijo SZDL.

Ob jubileju iskrene čestitke!

V. LANGERHOLC

Šentjur

ŠTUDENTSKI ZBOR

Pred dnevi so se v Šentjurju sestali na interesni konferenci študentje in delegati srednjih šol. Konference so se udeležili tudi predstavniki družbeno-političnih organizacij občine, predsednik izvršnega odbora Skupnosti študentov ljubljanskih visokošolskih zavodov — Tomaž Kšela, predsednik združenja študentskih pokrajinskih klubov Zoran Šoln in drugi.

Na konferenci so pregledali dosedanje delovanje kluba šentjurskih študentov in ugotovili, da je bilo to plodno, saj je klub obravnaval številne probleme, ki niso le ozko vezani na študij. Zavzeli so svoje stališče do dogajanj v občini, spregovorili o celotnem vzgojno-izobraževalnem sistemu in o splošnih družbenih vprašanjih. Poudarili da je delo kluba treba še razširiti.

Študentje so se seznanili s predlogom sheme nove organiziranosti, ki temelji na enotnosti interesov študentov in ostale mladine, saj študentje poudarjajo, da morajo skupaj z vsemi mladimi tvoriti enotno idejno, politično in akcijsko telo. Po predlogu nove organizacije naj bi se posamezne fakultete organizirale kot TOZD, izpeljali pa bi tudi delegatski sistem. Najvišji organ bi bila skupščina delegatov na ravni univerze, ki pa bi jo lahko razpustil in na novo volil zbor študentov. Še zlasti pomembna se zde prizadevanja skupnosti študentov na tistih področjih, ki zadevajo enakopravno udeležbo študentov v pedagoško znanstvenem procesu na univerzi. Študentje so postavili zahtevo po povsem enakopravni udeležbi v izvršilnih in upravnih organih fakultet.

Študentje so spregovorili tudi o osnutku novega družbenega dogovora o štipendiranju, ki bo v naslednjih dneh dan v javno razpravo. Po predlogu bi v SR Sloveniji imeli družbeni dogovor o osnovnih izhodiščih za štipendijsko politiko, poleg tega pa bi v sleherni občini organizacije združenega dela in delegati interesnih skupnosti sprejeli še svoje samoupravne sporazume o štipendiranju.

Štipendiranje bi v bodoče potekalo po dveh kanalih. Najvažnejši vir štipendiranja bi bili solidarnostni skladi po občinah, ki bi se financirali iz prispevka iz osebnega dohodka. Sredstva iz teh skladov bi se po predlogu lahko prelivala med posameznimi občinami, kot bi to pač narekovale družbene potrebe.

Drugi vir štipendiranja bi bile tako imenovane kadrovske štipendije, ki bi jih neodvisno od drugih dodeljevale organizacije združenega dela same.

V razpravi so predstavniki družbeno političnih organizacij Šentjurja podprli predlog družbenega dogovora o štipendiranju, študente pa so pozvali, naj se še bolj kot doslej vključijo v življenje in delo občine. V razpravi so opozorili tudi na nekatera druga študentska vprašanja, še zlasti na stanovanjske probleme, neustrezne štipendije, potrebo po reformi univerze in podobno.

BRANKO STAMEJČIČ

Zdravstvo

SRAM PRED TUJCI

Zdravstveni delavci v Dobrni ter krajani sami že daj časa negodujejo nad neurejenimi razmerami v njihovi zdravstveni službi. Vse, kar danes imajo, so si s težavo priborili in dobili so le tisto, kar je ostalo drugim. Čeprav se vsi ne strinjajo z enakimi pogoji terenskega zdravnika in zdravnika v mestni ambulanti, gre v tem primeru pred vsem za obstoječe materialne pogoje, v katerih dela zlasti tamkajšnji stomatolog.

Ta namreč opravlja delo na še odsluženem zobozdravniškem stolu, ki ima majhno število obratov in trpijo pacienti pri tem hude bolečine. Huje pa je še to, ker zobozdravstvene usluge nudijo tudi tujcem, ki prihajajo v zdravilišče Dobrno in so prisiljeni poiskati tamkajšnjo zdravstveno ali zobozdravstveno pomoč.

Želja po urejeni ambulanti je med prebivalci Dobrne in zaselkov po Paškem Kozjaku vedno večja, a ker primanjkuje sredstev iz krajevnega proračuna, pričakujejo pomoč od Zdravstvenega doma Celje, kamor spadajo. Negodovanje pa je bilo pred kratkim še večje, ko je ordiniral zobozdravnik samo dvakrat tedensko. Zdaj je to urejeno, zdravnik opravlja tu popolno zobozdravstveno zaščito, kjer so vključeni odrasli in otroci. Le v slabih prostorih in s slabim inventarjem.

Razprostranjenost terena, ki terja tudi do tri ure hoda do bolnika, je drugi večji problem, ki tare tamkajšnjega medicinskega delavca. Ta dela na teritoriju za okoli 7.000 prebivalcev, veliko pa jih prihaja tudi iz vojniškega terena.

Prebivalci Dobrne in zdravstveni delavci pričakujejo od zdravstvenega doma v Celju vso pomoč. Kajti to bi pomenilo, da razumejo njihove probleme in jih skušajo po svojih močeh uresničiti. Diskriminacija, o kateri govore, ima izvor v prepričanju, da je za podeželje vse dobro. In če se temu pridruži še sramovanje pred tujci, ki obiskujejo njihovi ambulanti, potem imamo opravka s problemom, ki terja pozornost širše javnosti.

ZDENKA STOPAR

Po sklepu Republiškega sekretariata za informacije, št. 421-1/72 je časnik NOVI TEDNIK oproščen plačevanja prometnega davka do 31. 12. 1973.

CELJE

JUBILEJNI KONCERT ZBORA DRUŠTVA UPOKOJENCEV

V petek, dne 14. decembra 1973 praznuje Moški pevski zbor Društva upokojencev Celje svojo desetletnico s koncertom v veliki dvorani Narodnega doma ob 17. uri.

Sodeluje mešani pevski zbor Društva upokojencev Celje, in moški pevski zbor »Tone Tomšič« iz Strmca.

Zbore vodi pevovodja Rafko Gorenšek.

Vstopnice bodo še na razpolago eno uro pred koncertom v Narodnem domu.

TURIZEM

Na čelu celjske turistične zveze: Jože Deberšek, predsednik (na levi) in prof. Zoran Vudler, glavni tajnik.

NOVA VLAGANJA

PRVI POGOJ ZA NADALJNJI RAZVOJ TURIZMA NA CELJSKEM OBMOČJU — KAKO PRITI DO POVEZOVANJA SREDSTEV V GOSTINSTVU?

Svet osmih občin širšega celjskega območja se je v razmeroma kratkem času nekaj mesecev že dvakrat srečal s turistično problematiko: prvič s samoupravnim sporazumom o delu in financiranju področne turistične organizacije in drugič z njenim delom in letošnjo turistično sezono. Vsekakor gre za odnos, ki ni naključen.

»Podatki o letošnji turistični sezoni so zadovoljivi, nadpovprečni v primerjavi s tistimi, ki veljajo za Slovenijo in državo. Do konca avgusta smo imeli nekaj nad 475.000 nočitev ali za 9 odst. več kot v istem času lani. Treba pa je povedati, da gredo v precejšnji meri na račun Atomskih Toplic, ki so imele letos 70.000 nočitev ali za 100 odst. več kot lani,« je med drugim dejal predsednik celjske turistične zveze Jože Deberšek.

Kot problem posebne vrste in tudi nadaljnjega razvoja pa se pojavljajo turistične investicije. Banke sicer kažejo pripravljenost za nova vlaganja na to področje, vendar je dejavnost kot celota zelo revna na programih. Pri tem so izvzeta zdravilišča, kjer se je zadeva vendarle premaknila naprej. To velja še posebej za Laško, Rogaško Slatino in ne nazadnje za Dobrno, ki je na najboljši poti, da uresniči načrt izgradnje novega objekta.

Druga težava se kaže v silni razdrobljenosti gostinstva, ki naj bi bilo nosilec turističnih investicij. Zato se kot naloga pojavlja vprašanje, kako priti do večje koncentracije kapitala na tem področju.

Celjska turistična zveza pripravlja posebno študijo o turističnih investicijah, ki so v teku in onih, ki jih smemo pričakovati v naslednjih petih letih. V to delo vključuje vse, ki so kakorkoli zainteresirani za nadaljnji razvoj turizma v najširšem pomenu besede.

»Večji turistični razmah na celjskem območju je odvisen od večjega vlaganja v nove objekte, od povezovanja sredstev za nove investicije in s tem na pridobitvi nekaj nosilcev večjih turističnih investicij. Seveda pa gre v tej zvezi tudi za primerne programe, ki jih žal še vedno primanjkuje,« je opozoril Jože Deberšek.

MB

SILVESTROVANJA

Kje in po čem bomo silvestrovali? Vprašanje, ki se poraja v tem času samo od sebe. Tudi tistim, ki bodo ostali doma. Mnogi pa si bodo razvedrilo ob prehodu starega v novo leto poiskali v lokalih. In kaj so pripravili gostinci na širšem celjskem območju?

Gostinsko podjetje Paka v Velenju pripravlja silvestrovanje v vseh svojih obratih. V hotelu Paka boste za silvestrski menu plačali 220 din, na kegljišču za skromnejšo postrežbo 50 ter v restavraciji Jezero 150 din. V restavraciji trgovskega podjetja Nama v Velenju bo silvestrski menu za 150 din.

Silvestrski menu v dvorani zdraviliškega doma na Dobrni bo za 220 din, rezervacija v zdraviliški restavraciji 70, v gostišču Triglav pa 50 din. Prodane so že vse kapacitete v dvorani doma in v zdraviliški restavraciji. Nekaj prostora je le še v Triglavu.

Savinja Laško pripravlja silvestrovanje v hotelu in v gostišču Hum. V obeh primerih gre za ceno po 180 din.

V gostinskih obratih, ki jih upravlja trgovsko podjetje Jelša iz Šmarja pri Jelšah, bodo poskrbeli le za godbo in dobro postrežbo po naročilu. Pobirali pa bodo enotno vstopnino po 20 din.

Zdravilišče Rogaška Slatina pripravlja silvestrovanje v zdraviliškem domu, v Slovenskem domu, pri Pošti in po potrebi tudi v Park hotelu. Vstopnina bo 100 din, menu pa 80 din. Pripravili so tudi ugodne »paketes za dvo ali večdnevno bivanje v tem zdraviliškem kraju.

Razpoložljivi prostori v okviru gostinsko turističnega podjetja Turist v Mozirju so za silvestrovanje že razprodani. To velja za hotel Turist v Mozirju, za Planinko na Ljubnem ter za gostišče Kmet v Lučah.

V planinskem domu v Logarski dolini silvestrovanja ne bo, ker bo dom zaprt od 15. decembra do 1. aprila 1974!

V celjskem hotelu Evropa bo treba za rezervacijo in menu odšteti 200 dinarjev, prav toliko v Celei, v hotelu Merx pa 250,00. Vendar bo tudi poleg koktajla hrana po izbrig. V Merxovem gostišču Na Starem gradu pa boste silvestrovali za 180,00 dinarjev.

S tem pa seznam krajev, gostišč in hotelov, kjer boste lahko silvestrovali, ni zaključen, saj predvidevamo, da bo ob koncu leta veselo v slehernem javnem lokalu.

Zdravstvo: Manj kriminalnih splavov

Če sprejmemo stališče, da je odločanje o številu otrok in presledkih med rojstvi z uporabo znanja o najsodobnejših sredstvih in metodah za urejanje rojstev pravica staršev, moramo pri tem opozoriti predvsem na naloge družbenih in zdravstvenih služb. Zlasti slednje so postavljene pred odgovornost, ki jo na eni strani narekuje večja liberalizacija splavov, po drugi strani pa mora gledati, da ne krši osnovne zdravniške etike.

Resolucija o načrtovanju družine, ki govori o svobodni odločitvi za rojstva otrok in je ena osnovnih človečanskih pravic vsake žene in moža, pa zahteva od zdravstvenih delavcev še večjo odgovornost. Kajti legalizacija splava ne pomeni splav po vsaki želji in za vsako ceno. Pomeni skrb za večjo preventivo pred nosečnostjo, to se pravi večjo propagando kontracepcijskih sredstev.

V celjski bolnišnici že dalj časa deluje ambulanta za načrtovanje družine, kjer vsaka žena dobi strokovni nasvet o uporabi kontracepcijskih sredstev in tudi nasvet o potrebnosti splava. Delujeta dve komisiji, prvo in drugo stopenjska, kamor se pritožijo tiste žene, ki z odločitvijo prve stopnje niso zadovoljne. Komisiji ocenita nujnost abortusa, lahko pa ga tudi zavrneta.

Pisana paleta problemov, s katerimi se srečujejo medicinski delavci celjske bolnišnice, ki za leto 1974 planirajo 2800 porodov v celjski bolnišnici, terja odgovorne odločitve vsakega posameznika.

V preteklem letu je pred komisijo za splave prišlo okoli 1300 prošenj, katerim so ugodili 90 odstotno. Deset odstotkov so zaradi medicinskih indikacij zavrnili, čeprav so se med njimi še našli primeri, kjer je bil abortus odobren.

V letošnjem letu kljub samoupravnim pravicam vsake žene, ki so svojo potrditev dobile v resoluciji o načrtovanju družine, ne pričakujejo večjega števila abortusov.

Razveseljujoče pa je predvsem dejstvo, da vedno bolj upada kriminalni splav, to je tisti, ki je povzročen brez sodelovanja medicinskega strokovnjaka. Mazaštvo se umika pred prosvetljenostjo, k temu pa je pripomogla tudi miselnost, ki jo izraža resolucija o načrtovanju otrok — večja osebna svoboda vsakega posameznika in družine. To je optimizem, ki spremlja resolucijo in že kaže prve spodbudne rezultate.

ZDENKA STOPAR

CELJE

PROMETNE NESREČE PRVE

Zdravstveni delavci celjske regije že dalj časa ugotavljajo, da se v delovnih kolektivih zmanjšujejo poškodbe na delovnih mestih, obenem pa je zanimiva ugotovitev, da se večajo poškodbe na poti na delovno mesto. Oba podatka sta zanimiva, ker kažeta dvoje: na delovnem mestu večajo zaščito pri delu in vedno več nesreč, ki se zgode na poti v službo, te pa že prehajajo v drugo skupino poškodb, ki ne sodijo v okvir nesreč pri delu. Marsikatera socialna služba v delovnih kolektivih je premalo natančna, zato nastajajo težave pri ugotavljanju poštenih podatkov, ki kažejo, da v zadnjih letih vedno bolj naraščajo prometne nesreče.

Kmetova beseda

ZAKAJ V TUJINO?

V kozjanskih hribih, nedaleč od Lesičnega, smo našli dva kmeta: očeta in sina Romiha, Albina in Tinčeka. Prvi, sin Albin, kmetuje na precej veliki kmetiji na Penkovem selu, kamor se je priženil z očetove kmetije, oče pa v središču virštanjskih goric, kjer živi in dela sam z ženo, in otroki, ki so mu hkrati tudi edina delovna sila. Nič na boljšem ni sin Albin. Delovna sila mu je vse, kar leze in gre okoli prijetne domačije na Penkovem selu, ki je že od nekdaj močna domačija. Seveda dela tudi sam in to še močno.

Tinček Romih

Albin Romih

Ne bomo naštevali hektare in litre vina, ki jih dobita s svojim delom oba ob pomoči domačih. Tudi ne bomo naštevali, koliko sliv poberata in koliko žganja nacedita. Povedali bomo le to, kar je dejal Albin ob našem obisku.

»Je že prav, da bodo po novem pobirali nekakšen davek na vino in žganje. Toda: ali je kdo pomislil, ko je delal tale zakon, da moramo večino sliv pustiti, ker nimamo delovne sile, ki bi jih pobirala. Je kdo pomislil, da nemalokrat grozdje že gnije, ko poberemo, ker ni ljudi. Koliko več bi lahko bilo vsega, če bi bilo več ljudi. Za nas bi morale biti olajšave, če že drugače ne, pa pri carini, da bi nam omogočili stroje, ki bi nam pomagali reševati naš položaj.«

Ker je bil lep dan in je bil oče Tinček na obisku pri sinu, ne kar za špas, pač pa zaradi pomoči (pomagajo si drug drugemu, da lažje gre, sedaj, ko so si v sorodu in jih je več — grabili so namreč listje) in ob tej priliki, ko je pogovor živo stekel, nam je dejal:

»Dve leti je moral biti Albin v Avstriji, da si je zaslužil kosilnico in motorno žago. Albin pa ni edini sin, ki je šel v tujino. Tudi drugi so bili. To nas je pravzaprav potegnilo iz najhujšega. Včasih je bilo to drugače: več ljudi je bilo in nekako drugače se je delalo. Zdaj bomo počasi odvisni od strojev, ko že ljudi ni. Albin ima prav. Če že pišeš, potem zapiši še to, da ni prav, da je toliko naših ljudi zunaj. Saj so hodili že prej, za staro Jugoslavijo, ampak toliko kot jih je sedaj, jih pa ni bilo. Samo z našega konca jih je preko dvajset. To ni malo, verjemite. Če si sosedje med seboj ne bi pomagali kot si, ne vem, kako bi šlo.«

Ker smo premlevali vso kmečko problematiko in ker vsega ne bomo zapisali, o marsičem smo namreč v našem časopisu že pisali, se bomo tokrat za spremembo ustavili ob novem problemu, ki se je porodil v zadnjih jesenskih dneh in ki je neljubo prizadel tudi očeta in sina Romiha.

»Ne razumem, zakaj zadruga ni odkupovala naših jabolk,« je dejal oče Tinček. »Saj jih vendar potrebujejo, ko pa je v bližini, v Mestinju, Vitalov predelovalni obrat. Izvedeli smo, da so jih tam prepeljevali od drugje. Mar naša jabolka niso dobra za predelavo?«

Če bo še naprej šlo tako, meni oče Tinček, tudi vina ne bodo več »prešali«. Se ne izplača: odkupna cena za grozdje je namreč bila letos zelo solidna, boljša kot za vino. Torej bomo prodajali samo grozdje, toda tako kvalitetnega vina, kot je virštanjčan, ne bo več.

Oba, oče in sin, si prizadevata, da bi si čimbolje uredila svoje kmetijstvo. Njuna osnovna orientacija je živinoreja, očetu pa še vinogradništvo. V tujini je še sin, ki dela za traktor. Potem bo bolje, meni oče. In spet si bomo pomagali, bolje bo šlo, in kar je najvažnejše, otroci bodo lahko za vedno ostali doma, ne da bi morali služiti tujcem za tisto najosnovnejše, kar potrebuje kmet.

MILENKO STRAŠEK

DOBRNA

DELAVSKA KONTROLA

Kolektiv zdravilišča na Dobrni je s tajnim glasovanjem izbral tri člane — kandidatov je bilo pet — za delavsko samoupravno kontrolo. To funkcijo so zaupali Francu Piblerju, Marjeti Balant in Ivanki Vrečko.

Na seji so za predsednika prve delavske samoupravne kontrole izvolili Franca Piblerja.

VOŠČILNICE ZA BOJ PROTI RAKU

Zelo se je že udomačila navada, da namesto osebnih voščilnic za novo leto delovne skupnosti in posamezniki prispevajo del sredstev za boj proti raku. Te čestitke so bile potem objavljene v slovenskih časnikih, po želji in izbiri darovalcev.

Najmanjši znesek za enkratno objavo v enem časopisu je 500 din za delovno skupnost in 100 din za posameznika, naročila pa sprejema društvo SRS za boj proti raku. (do 14. 12. 1973)

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

KAJ JE BILO STORJENO?

Morda bo najprimerneje, če ta naš odgovor začnemo z vprašanjem, ki naj bo namenjeno predsedniku celjske občine, predsedstvu ObK ZMS Celje, pa tudi vsem delovnim kolektivom, vsem družbenim delavcem in vodilnim delavcem:

Kaj je bilo doslej storjenega za popestritev družabnega življenja mladih v Celju in kakšni so načrti za bodočnost?

Celje je v slovenskem, tudi v jugoslovanskem merilu precej veliko mesto, mesto s tisoči delovnih ljudi in z razvito industrijo. Jutro za jutrom se odpirajo tovarniške hale, pisarne in učilnice; današnji tempo življenja zahteva od človeka, da ustvari čimveč v čimkrajšem času. Če pa nočemo to doseči, moramo poskrbeti, da se bo delovni človek v prostem času lahko sprostil ob športu in zabavi. Teh možnosti pa je zlasti za mlade ljudi, ki imajo več ali manj vedno prazen žep, bore malo. Kar poglejmo: kino, gledališče, drsališče, veliko več v Celju ne najdemo. In vendar, potrebo po rekreacijskem sproščanju najbolj čutijo ravno mladi; kolikokrat bi se radi zbrali ob plesu, se pogovorili o mnogih stvareh, poslušali glasbo, igrali tenis in družabne igre. Med njimi bi se razvilo iskreno prijateljstvo, ne bi se počutili osamljene, ne bi jim bilo treba hočeš-nočeš iskati družbe in razvedrila v lokalih, kjer jim v brezobzirni gonji po zaslužku točijo celo alkoholne pijače. Kje naj se potemtakem mladi zadržujejo? Mislimo, da je to problem, vreden premisleka, kajti dejstvo je, da mladi Celjani nimajo niti enega prostora, kjer bi se lahko zbirali.

Glede posedanja gimnazijcev v Vrtnici pa naslednje: znano je, da poleg študentov in dijakov celjskih srednjih šol zahajajo v Vrtnico tudi gimnazijci; seveda ni čudno, da tako dijaki, kakor tudi študenti, vajenci in učenci nimajo toliko denarja, da bi lahko naročali drage pijače, po drugi strani pa do takih pijač tudi ne čutijo kake posebne želje. To seveda ni v skladu z interesi gostincev, saj njihova blagajna tako ni vselej polna.

Novinar Tone Vrabl nas upravičeno sprašuje, če »je pravilno izzivanje« in če so »umestne neokusne opazke«. Ne, nikakor niso umestne in se z njimi tudi ne strinjamo. Ostro obsojamo vsako neprimerno obnašanje naših dijakov, ne nasprotujemo pa mirnemu sedenju in pogovoru ob prigrizku. Vendar nas ob tem nekaj zanima: če so samo gimnazijci »posedali«, če so samo oni »izzivali« in samo oni izrekali »neokusne opazke«, čemu ni direktor Mirko Meštrov preprosto zavrtel telefon in opozoril gimnazijsko vodstvo? Čemu ni morda stopil h gimnazijcem in jim povedal, da so nezaželeni? Čemu je brez kakršnegakoli pojasnila pridrvel s sodelavci in nasilno izpraznil omizje samo zato, ker po prvi »rundi« dijaki niso imeli več dovolj denarja in so naročili samo eno čokolado? Mar da je menil, da je vzgojno, če med prostaškimi kletvicami, ki so preniizkotne, da bi jih ponavljali, fizično napade dijake? Ne bomo razpravljali o njegovih metodah fizičnega obračunavanja, ki ne spadajo v naš čas niti v naš napredni družbeni sistem. Čudimo pa se, da ga »posedanje in izzivanje« ni motilo nikoli prej in da ni gimnazijskemu vodstvu nikdar niti namignil, kako se dijaki obnašajo in kako nezaželjeni so. Ne moremo se strinjati z grobim izpadom, ki postavlja v resnično dvomljivo luč direktorja Meštrova kot človeka in kot družbenega delavca.

Dobro se zavedamo, da so za nastali položaj globlji vzroki. Velik del krivde je v premajhnem prizadevanju odgovornih družbenih činiteljev za organizirano izkoriščanje prostega časa. Ni sredstev, je najbolj pogost odgovor. Ni sredstev? Od kod smo potem dobili sredstva, da imamo v Celju 22 gostinskih lokalov? Prepričani ste lahko, da bi dijaki mnogo raje videli, da bi na mestu Vrtnice stal kakšen pokrit bazen ali samopostrežna restavracija za mlade, morda mala športna hala. In problem bi bil preprosto rešen. Če pa se najde denar le za odpiranje lokalov, ne pa za gradnjo rekreativnih prostorov, čemu se potem tako pogosto javlja očitek, da današnja mladina zna le posedati po lokalih! Kje naj bi se potemtakem zbirala?

Znano je, da so še pred precejšnim časom začeli graditi nov mladinski klub, vendar so dela kaj kmalu zastala, ker — ni sredstev(!!)

Ob koncu naj izrazimo svoje neprijetno presenečenje, ker je Novi tednik uporabil ta neljub dogodek v Vrtnici, kot reklamo za svoj list (reklamna objava v Delu). Prepričani smo namreč, da je ta problem preveč pereč in globok, da bi ga obravnavali kot senzacionalno vest.

Ta odgovor zaključujemo z upanjem, da se bodo nad njim zamislili vsi, da se bodo s svojimi predlogi oglasili tudi drugi in da se bo to vprašanje čimprej pričelo reševati.

Mladinska organizacija celjske gimnazije

Pripis uredništva: **Gimnazijcem se vljudno in iskreno opravičujemo, ker smo v reklamni objavi o vsebini NT v Delu navedli tudi javno vprašanje, namenjeno mladinskemu aktivu gimnazije. Pojasniti seveda moramo, da nismo »propagirali« le javnega vprašanja. Da zaradi te senzacije nismo prodali več NT. In da se zavedamo problema, ker bi ga sicer ne sprožili. Če smo že pri senzacijah, potem bo najbrž držalo, da je bilo senzacionalno vedenje nekaterih gimnazijcev. No, želimo pa, da bi odgovor gimnazijcev spodbudil odmeve.**

USPEH POLZELSKIH LOVCEV

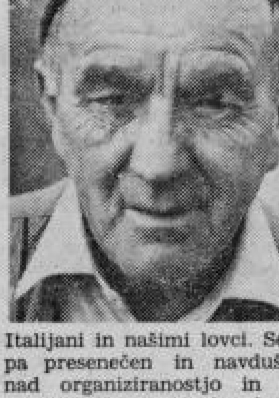

Lovska družina Polzela je nedvomno organizirala lov na zajce. Udeležilo se ga je okrog petdeset lovcev te družine in gostov iz Italije. Z ulovom so bili zelo zadovoljni, saj se je ob koncu izkazalo, da so ulovili petdeset zajcev, več deset jerebic, grlic in fazanov. Večji del plena so odkupili gostje. O letošnji lovski sezoni so nam nekateri izmed njih povedali.

FRANC VOGRINC — predsednik lovske družine Polzela: »Letos je stanje divjadi, predvsem zajcev, na našem lovskem revirju zelo dobro, kar je posledica ugodne zime in predvsem pomladi. A tudi naših prizadevanj, saj smo zadnja tri leta zelo pazili, da odstrel ni bil prevelik«.

RUDI PRAZNIK — član LD Prebold: »Sicer sem lovec, toda tokratnega lova sem se udeležil bolj kot prevajalec, za lažje sporazumevanje med Italijani in našimi lovci. Sem pa presenečen in navdušen nad organiziranostjo in disciplino članov lovske družine Polzela.

FRANCESKO LINO LOCATELLI — iz Padove: »Tu lovim že šestnajsto leto in sem bil vedno zadovoljen. Današnji lov je bil pravi užitek, zato bom še rad prišel. Z domačimi lovci se lepo razumemo in nimamo nobenih problemov.«

IVAN POSEDEL — član družine Polzela: »Sem med najstarejšimi lovci in lahko rečem, da smo si tokrat zaslužili priznanje. Lov je bil dobro organiziran, disciplina brez pripomb in dovolj zajcev. Ulovili smo 50 zajcev. Skoraj toliko nam jih je ušlo, predvsem zaradi dogovora, da bomo streljali samo naprej.«

JOŽE JECL — član družine Polzela: »Današnji lov je bil čudovit, brez vsake nezgode, kar smo si zagotovili s tem, da smo dosledno upoštevali dogovore. Plen je lep in bo v našo blagajno dodal kar čeden kupček, saj so skoraj ves plen odkupili italijanski lovci.

Vesela lovska druščina je bila torej zadovoljna s svojim ulovom. Vesel zaključek lova pa so si pripravili v bifeju Sabine Plevčak.

Tekst in foto: T. TAVČAR

Šolstvo

Brez ponavljanja

...v zadnjih dneh je zanima- ...e javnosti širom Slovenije ...novno usmerjeno na vzgo- ...o izobraževalno področje. ...rok za to sta dva predlo- ... Eden se nanaša na odpra- ... ponavljanja v osnovnih ...lah, drugi pa na odpravo ...otirnega šolanja v sklopu ...dnjih šol.

O prvem predlogu, ki so ... obravnavali na seji skup- ...ine republiške izobraževal- ... skupnosti, moramo pod- ...ati dvoje. Sedanje šolanje ... brez dvoma izredno neus- ...eno, saj je osip nad 30 od- ...tkov v osnovnih šolah ka- ...trofalno visok. Številne ...udije opozarjajo na vzro- ... toda če učitelji kljub šte- ...nim študijam, teoretičnim ...glabljanjem v učiteljskih ...nicah ne spremenijo ...cn- ... in vzgojnega dela, potem ... moremo pričakovati bolj- ... rezultatov. Drugo pa je, ... je treba temeljito refor- ...rati učno snov posameznih ...edmetov. Bolj junaško je ...trebno izločati vse tisto, ...r samo obremenjuje spo- ...n, tvori marsikje prej ba- ...t kot pa koristno snov. ...iko, če že ne odločilni ko- ...k so in bodo storile mini- ...lne učne zahteve, ki bo- ... vsaj v grobem izenačile ... objektivizirale spodje za- ...e znanja. Prepričani smo ...čani, da ponavljanje ob ...liziranju in upoštevanju ...ga dognanega o otroku, ...govi družini, okolju ni po- ...bno odpravljati z zakoni. ...o družbo, informativne vi- ... starše je treba odločno ...degniti v vzgojnoizobraže- ...no delo. Drugače se nam ...ko prizadevanja, pritisk ...ko zidov ali kako druga- ... obrne v tisto smer, ki si ... nihče ne želi. V pomanj- ...vo znanje, objestnost in ...rmiranje slabih delavcev. ...ave učiteljev je bolje, da ...ustimo.

O drugem predlogu — o re- ...mi srednjih šol je v skla- ... z novim skupščinskim ...kumentom, ki ga priprav- ...jo, o razvoju vzgoje in izo- ...raževanja govoril na dnevu ...svetnih delavcev M. Po- ...nšek, predsednik kulturno- ...svetnega zbora skupščine ...RS. Srednje šole so sedaj ...tirno usmerjene. Ene izo- ...ražujejo za poklice, druge ... nadaljnje šolanje. Preho- ... niso možni. Vse sedanje ...nje šole se bodo ime- ...ale v prihodnje poklicne, ...r bo sistem enoten in pro- ..., tako da bo možno pre- ...anje, da ne bo učenec že ...stopom zapečaten — to in ... boš! V prvih dveh letih ... program skupen, obvezen, ... možnostmi izbirnih in ne- ...eznih predmetov. Teorija ... praksa bo povezana s pro- ...odnim delom. Ne bo ta- ... kot sedaj, ko je v enih ...ah bilo delo dokaj zapo- ...ljeno, v drugih pa preti- ...o poudarjeno. Šole bodo ...tale centri, s katerimi ...ajo že sedaj kar precej iz- ...lenj. Vse to bo seveda na- ...jalo postopno.

O obeh predlogih bo kma- ...vna razprava. Prav je, ...se najprej z vsemi značil- ...i, dobrimi in slabimi ...edicami, pripravljalci se- ...njo predvsem delavci v ...oji in izobraževanju. Z os- ...vitjo teh novosti bodo le- ...znali navdušiti vse star- ...tako da bo o teh, za na- ... prihodnje generacije po- ...mbnih vprašanjih go- ...rilo čimveč ljudi. Sprejem ...na ali resolucije si pred- ...ljamo v bodoče le tako. ...no, široko in samoustvar- ...no.

I. ZUPANCIČ

Odličen zbor

KOMORNI ZBOR RTV LJUBLJANA POD VODSTVOM MARKA MUNIHA JE GOSTOVAL V CELJU

Komorni zbor RTV Ljubljana je pod vodstvom dirigenta Marka Muniha gostoval v Narodnem domu v Celju v sredo, 21. novembra v okviru II. abonmajskega koncerta. Dirigent je izbral izredno zahteven koncertni program, ki je zajel v prvem delu slovensko umetno pesem, v drugem delu tri reprezentante svetovne zborovske ustvarjalnosti: Brucknerja, Z. Kodalyja in Hindemitha.

V slovenskem delu sporeda so bili zastopani Marij Kogoj, Janko Ravnik, Marijan Lipovšek, Srečko Koporc, ter sodobnika Marijan Gabrijelčič in Samo Vremšak. Komorni zbor je izvajal vsa dela, polna tehničnih zahtev, zelo dobro. Kromatični postopi in komplicirane harmonije so zvenele čisto in neprisiljeno. Poleg lepo podanih Lipovškovih »Dveh letskih motivov« smo bili prijetno presenečeni ob Gabrijelčičevi mnogoglasni »Vse je tiho«, barviti skladbi, ki razodeva nadebudnega mojstra zborovskega stavka.

Posebno doživetje so bile skladbe v drugem delu sporeda: orgelski mojster A. Bruckner z dvema veličastnima Gradualoma, barvite harmonije Madžara Z. Kodalyja z neizbežnimi madžarskimi ritmi ter »Šest madrigalov« izredno zahtevnega P. Hindemitha. Povprečni poslušalec je komaj sledil zahtevnim skladbam, še posebno Hindemithovim, vendar so hvaležni poslušalci občutili pravo sodobno muziko ter nagradili zbor in dirigenta z dolgotrajnim ploskanjem. Dirigent se je oddolžil z dodatkom Lajovčevega »Lana«, ki je začudo zazvenel skoro klasično. Ne smemo namreč pozabiti, da je bila ta skladba obvezna za mešane amaterske zbore na republiškem tekmovanju v Mariboru. Komorni zbor RTV Ljubljana je odličen. Dokazal je, da je sposoben lotevati se najtežavnejše vokalne literature in jo izvajati s presenetljivo sigurnostjo. Ne bi mogel trditi, da je opravil svojo nalogo igraje, nasprotno, s predanostjo, doživljeno je oblikoval pomembna dela domače in svetovne ustvarjalnosti. Ob premagovanju intonacijskih problemov ne moremo zameriti, če ni bil piano ali pianissimo vedno vzoren. Zbor zveni polno in izenačeno, ker je tudi razmerje med glasovi primerno.

Mladostna vnema daje zboru čar, ki se odraža v dinamičnih odtenkih do polnega forta, vedno kvalitetno, a nikdar kričavo. Visoka mesta v sopranu so bila lepo pokrita, tako da je vsak a^2 ali b^2 »sedel« zanesljivo in zaokroženo. Če bi mogel še kaj pripomniti, bi opozoril na jasnejšo izgovorjavo konsonantov, medtem ko je bila vokalizacija vzorna.

Dirigent Marko Munih, ki ga poznamo kot zborovodjo APZ »Tone Tomšič« si je v kratki dobi dela z radijskim zborom pridobil ugled enega najboljših interpretov slovenske zborovske glasbe. Z znanjem in okusom se loteva študija reprezentančnih del, ki jih oblikuje dosledno, verno skladateljevemu zapisu. Njegovi gibi so skromni, preprosti, toda precizno nakazujejo vstope ter vodijo glasove. Zbor mu je poslušen, uglašen korpus, predan njegovim sugestivnim hotenjem. Skratka, polnokrven muzik. Solistične vložke je lepo zapela sopranistka Ileana Bratuž-Kacjanova. Dirigentu je bil zvest pomočnik pianist Andrej Jarc. Koncert je bil za naše občinstvo pomemben dogodek, ker nam je predstavil povsem neznana zahtevna, sodobna zborovska dela. Za zborovske amaterje je bil še posebej koristen zaradi programa, ki je pokazal nova pota vokalne literature. Ne da bi mogli amaterji slediti tehničnim zahtevam, ampak, da poslušajo nove akorde ter se vzorujejo v sodobnejših smereh. Končno bo treba korajžno pristopiti k sodobni literaturi, radijski zbor pa je pokazal pot k tem ciljem. V tem je velika vrednost njegovega gostovanja v Celju. Zato pa ni prav, da se je udeležila koncerta le manjša skupina zborov in pevcev, nekaterih zborov pa sploh ni bilo opaziti. Koristilo bi jim, pa še kako!

EGON KUNEJ

Literarni večer v celjski gimnaziji

Celjsko gimnazijo je v torek, 4. decembra, obiskal koroški pisatelj Janko Messner. Povabila ga je podružnica Slavističnega društva v Celju. Pisatelj je sedaj profesor slovenske gimnazije v Celovcu. Rodil se je v Dobu v Podjuni. Študiral je slavistiko v Ljubljani. Po končnem študiju je bil nekaj časa brez posla, potem pa je služboval na Ravnah. Pisatelj sebe imenuje družbenega kritika, kajti njegova literatura je močno angažirana. Do sedaj je izdal Skurne (grde) storije v slovenščini. V nemščini pa so izšle Koroške razglednice, katerih izbor najdemo tudi v prvi knjigi.

Pisatelj je bral svoja dela profesorjem in dijakom v gimnazijski zbornici. Pripravil je krajše spise žalostne in vesele narave. Med žalostnimi smo poslušali zgodbo o Jobu in Pogovor v maternici koroške matere. Iz obeh veje tragika umiranja koroškega človeka. Drugi dve zgodbi (Nos in Tabu — proteza) sta veseli, napisani v načinu, kot ga najdemo v butalskih zgodbah humorista Frana Milčinskega. Močnejši je v resnih zgodbah; pretresla nas je zlasti Zgodba o Jobu.

Potem je stekla beseda o razmerah na Koroškem. Pisatelj je pokazal, kako trd je boj za narodne pravice in kako močno so odjeknile zadnje demonstracije v Celovcu, saj se jih je udeležilo okoli 2000 ljudi — Slovencev in naprednih Nemcev. Naši ljudje so namreč spoznali, da je potrebna akcija in ne samo besede.

Naslednjega dne je Janko Messner govoril tudi dijakom celjske gimnazije. Tako nastaja kulturna vez, ki jo velja utrjevati.

J. E.

Kinoklub Gorenje

15 filmov

V soboto popoldne bodo člani kinokluba Gorenje iz Velenja predvajali ljubiteljem amaterskega filma enoletno produkcijsko bero. Kar 15 filmov! Navedli bomo vse naslove filmov in avtorje: Stroj, ki dela dobre ljudi (avtor Bogdan Dolenc), Pariz v modrem (Kotnik Zorko), Skrivnosti teme (Stane Počivalnik in Mirko Flere), Dubrovnik (Zorko Kotnik), Velenje (Zorko Kotnik), Ta veseli dan (Vito Koprivc), Kokobomba (Stane Hafner), ITD (Miro Kermelj), Flosarski bal (Ivan Uran), Tempo tour (Bojan Golob) Bascule (Stane Hafner), Okno na ulico (Miro Kermelj) in Izpoved (Hinko Jerčič).

Mladi filmski ustvarjalci so se spoprijeli z dokumentarnim, potopisnim, žanrskim in animiranim filmom. Lani so se predstavili še z igranim delcem, ki je kot poskus nekaj obetal. Zato je škoda, da se letos igranega filma nihče ni lotil. Posebna žirija v sestavi Mija Kemberle, Janez Žmavc, Viktor Berk, Peter Božič (kot predsednik) in Jože Volfand je pred dnevi pregledala in ocenila enoletna ustvarjalna prizadevanja članov kinokluba Gorenja. V sklepnem razgovoru, po dveurnem gledanju vseh posnetih filmov, so člani žirije pohvalili razširitev kroga amaterskih navdušencev sedme umetnosti. Med njimi se je znašel celo pionir Bogdan Dolenc in posnel izvirno ter idejno toplo animirano zgodbo Stroj, ki dela dobre ljudi. Med predvajanimi deli je žirija opazila kakovostne dosežke in je nanje posebej opozorila. Vso pozornost zaslužno uvanje novega žanra — animirani film. V preostalih filmih pa je bilo včasih začutiti rahlo umetniško zadrego in vztrajanje pri preizkušenih temah. Preveč v ozadju je človek z vsemi težavami in lepimi trenutki vsakdana. Z novimi tehničnimi pripomočki bo moč v prihodnje še izpopolniti tehnične vrednosti posnetih del. Umetniška izpeljava nekaterih tem pa zasluži še odprto razpravo znotraj kinokluba.

Strokovna žirija je podelila več nagrad in diplom. Rezultate bo razglasila v soboto v skupščinski dvorani v Velenju. Najboljši filmi so tile: Bascule (Film o Evi Završnik), Okno na ulicu (zanimiva socialna tema v slogu TV oddaj Skrita kamera), Skrivnosti teme (pripoved o letuških jamarjih), Izpoved (podoba življenja in ustvarjanja mladega umetnika) in Vse v zlato (posnet zapis lokostrelnega tekmovanja).

Kinoklub Gorenje je našel dovolj razumevanja za svoje delo. A ne glede na to so njihova prizadevna ustvarjalnost, znanost in vztrajanje v nelahkem amaterskem navdušenju vredni vsega občudovanja. So zgleden primer, kaj se da doseči, če v taki interesni skupini mladih diha prepričanje o pomembnosti in vrednosti opravljenega dela. V kateri delovni organizaciji na celjskem območju živi taka filmska tvornost? Ali drugje resda ni možnosti za amatersko filmsko snemanje? Ali ni dovolj razumevanja? Ali pa prevladujeta mlačnost in nezanimanje?

Kinoklub Gorenje bo imel v soboto svoj festival. Ali ne bi bilo koristno in zanimivo, če bi se na festivalu srečali tudi ustvarjalci s celotnega celjskega območja? Zaradi primerjave. Zdrave konkurence in spodbude. Ali kinoklub EMO ne bi zmogel letno nekaj posnetih del? Ali pa Cinkarna? Železarna Štore? In v vseh tistih kolektivih, kjer imajo organizacijo ljudske tehnike?

Člani kinokluba v Gorenju so sedaj res osamljeni zgled. Pa zato še vrednejši zgled.

-nd

SLG

Požar na odru

V torek, 18.decembra, bo na Odru Herberta Grüna krstno uprizorjeno novo delo Igorja Torkarja POŽAR. V okviru rednega programa uprizarja celjsko gledališče vsako sezono po eno delo iz slovenske dramatike, posvečeno spominu prezgodaj umrlega dramaturga, esejista in dramatika Herberta Grüna, ki je v Celju deloval v drugi polovici šestdesetih let. Igorja Torkarja POŽAR — prvo Torkarjevo delo, uprizorjeno v Celju — je monodrama, napisana pa je bila za mojstrskega igralca Staneta Severja, v času, ko se je veliki slovenski igralec odločil za svoje »Gledališče enega«. Bil je sam svoj režiser, igralec in organizator gostovanj širom po Sloveniji. Na enem takem gostovanju ga je zatekla smrt v Ribnici na Pohorju. POŽARA ni nikoli igral. Med študijem za krstno uprizoritev v Celju pa se je izoblikovala nova podoba tega dela. Ob glavnem igralcu Sandiju Krošlu sta dodani še dve osebi — Stanko Potisk kot interpret raznih vlog in pa Marjeta Gregoračeva kot Kolombina in pianistka. Zgodba je preprosta. Predčasno upokojeni cirkuški klovn Valentin se napoti v gledališče zadnje pribežališče, svojo zadnjo »areno«, kjer naj bi obračunal sam s seboj in z ljudmi, ki so ga predčasno odstranili s prizorišča. Klovn Valentin ne razume več modernega sveta, tu mu je svet, ki izkorišča umetnost v profane namene, zrali za ceneno zabavo in potrošnjo. Uprizoritev, ki jo bomo prenesli tudi v Ljubljano je režiral Jurо Kislinger, scenograf je bil Avgust Lavrenčič, kostumografka Vida Zupan-Bekščeva, glasbo je prispeval Ciril Vrtačnik, svetovalec za pantomimo je bil Andres Valdes.

Pred predstavo bo v foverju odkritje spomenika nokojnemu moravniku gledališča Fedorju Gradišniku, ki ga je izdelal kipar Ciril Cesar.

J. Ž.

85-letnica rojstva

Ivan Napotnik

Ob lepi vijugasti gorski cesti, ki preko prelaza Sleme—Šentvid veže štajerski Šoštanj s Črno na Koroškem — leži 8 km iz Šoštanja vasica Zavodnje. Iz Zavodenj, do koder je cesta iz Šoštanja že asfaltirana, je čudovit razgled po vsej Šaleški dolini, zato ni čudno, da se je tukaj začel razvijati že turizem. V vasi je šola s prosvetnim domom, cerkev z župniščem, spomenik padlim junakom v I. svetovni vojni ter gostišče in trgovina. Kraj pa je poznan tudi po tem, da je bil tukaj začasno pokopan šoštanjski rojak partizanski pesnik Karel Destovnik-Kajuh. Kmetije so raztresene po strmih pobočjih sredi manjših njiv in sadovnjakov.

V eni takih samotnih domačij sredi sadnega drevja se je pri Zdovcu 12. decembra 1888 rodil Ivan Napotnik. Njegov talent za rezbarjenje je že v ljudski šoli spoznal učitelj Smolnikar, ki je starše nagovoril, da so ga dali v uk k podobarju Ignaciju Oblaku, ki je imel delavnico v Gledališki ulici v Celju. Mladi Zdovčev Janez tukaj ni vzdržal in kmalu se je pojavil v umetnostno obrtni šoli pri profesorju Repiču v Ljubljani. Od tod je vodila njegova pot na Dunaj, kjer se je sprva zaposlil pri kiparju Francu Zeleznyju, po letu dni pa se je vpisal na dunajsko akademijo in jo po sedmih letih s specialko vred tudi uspešno končal. Po mnogoletnih študijah je odpotoval v Budimpešto, od koder je bil v prvi svetovni vojni poklican k vojakom. Na italijanski fronti je bil v Tirolskih gorah hudo ranjen v nogo. Po vojni se je ponovno odpravil v Budimpešto, kjer je delal v ateljeju kiparja Janoša Horváya. Zaradi rane na nogi, ki se nikoli ni dodobra zacelila, se je po nekaj letih vrnil v domači kraj. V Zavodnji, daleč proč od šumnega sveta, je kiparil in rezbaril v stari nizki kašči, ki mu je služila za atelje, v lepih poletnih dneh pa je velike lesene kipe obdeloval kar v senci stare košate hruške, ki je rasla pred kaščo. Tu v samoti je Napotnik dozorel v prefinjenega umetnika še posebno v intimni leseni plastiki, ki izraža vso plemenitost domačega materiala.

V letih pred II. svetovno vojno je od časa do časa prihajal v Šoštanj, kjer je pri Zalarju (sedaj Tekavčeva cesta 4) imel tudi šoštanjski atelje. Malo pred drugo svetovno vojno pa si je v naselju Tičnica kupil majhno hišico, kjer je živel do svoje smrti 19. junija 1960. Pri sosedih Šumrovih pa je imel skromen, mnogo preskromen atelje. Tu je ustvarjal skoraj do smrti, čeprav mu je zadnja leta zelo pešal vid. Razočaran nad življenjem umetnika si je z belo kredo na počrnela vrata znotraj ateljeja zapisal: Umetnost ni poklic, ampak počasna oblika samomora. Zaradi skromnosti ni veliko razstavljal, zato je bil širši javnosti manj znan, čeprav v umetniških krogih zelo visoko cenjen. To potrjuje dejstvo, da je bil poleg Riharda Jakopiča in Jožeta Plečnika iz Slovenije na I. kongresu upodabljajočih umetnikov Jugoslavije, leta 1922 v Beogradu, izvoljen v osrednji umetniški svet tudi Ivan Napotnik.

Za svoja dela je bil že v stari Jugoslaviji večkrat odlikovan. Za njegov 70. rojstni dan, leta 1958, ga je občinski ljudski odbor Šoštanj imenoval za častnega občana in mu podelil diplomo, ki jo je narisal Maksim Gaspari. Hkrati pa je bila v dvorani bivšega sindikalnega doma v Šoštanju prirejena odbrana retrospektivna razstava njegovih del. Predsednik Jugoslavije, maršal Josip Broz-Tito, pa ga je ob tej priliki za njegove zasluge na polju slovenske likovne umetnosti odlikoval z redom dela I. stopnje.

Veliko retrospektivno razstavo Napotnikovih del je v počastitev umetnikove 70-letnice, leta 1959, pripravila tudi Narodna galerija v Ljubljani, katere ravnatelj, že pokojni, dr. Karel Dobida, je bil iskren prijatelj Ivana Napotnika in je večkrat prihajal v Šoštanj na obiske in razstave.

V spomin na pokojnega kiparja Ivana Napotnika je bila v osnovni šoli Biba Röck v Šoštanju leta 1963 ustanovljena Napotnikova galerija z njegovo spominsko ploščo. V času svojega 10-letnega obstoja je galerija pripravila v svojih prostorih vrsto kvalitetnih razstav ter zbrala preko 200 umetniških del slovenskih kiparjev, slikarjev in grafikov. Na ta način se je Šoštanj oddolžil svojemu velikemu umetniku, čigar ime je danes znano širom naše domovine.

V. KOJC

DOGODKI

ŠMARJE: ŠTUDENTSKI KLUB

Po daljšem času bo klub študentov šmarske občine znova sedel za konferenčno mizo, za katero bodo obravnavali svoje dosedanje delo in načrte za prihodnje obdobje. Letna skupščina kluba, ki je bil v minulih letih eden najaktivnejših v Sloveniji med pokrajinskimi klubi študentov, bo v sredo, 19. decembra.

Letne skupščine kluba študentov šmarske občine se bodo udeležili tudi predstavniki občinske skupščine. Posebnost pa bo tokrat obisk predstavnikov delovnih organizacij šmarske občine. Ker je znano, da je kadrovska problematika poleg drugih problemov v občini skorajda osnovno vprašanje pri načrtovanju uspešnega odpravljanja nerazvitosti, bo omenjena skupščina gotovo zelo koristna tako za predstavnike podjetij kot za študente same. Že leta nazaj je bilo znano, da se šmarski študentje radi vračajo po končanem študiju domov v domačo občino, če so le možnosti za to.

—mst—

CELJE: PRIZNANJE M. LOŠTRKU

Prejšnji teden se je sekretar medobčinskega sveta ZKS Celje Janez Zahrastnik zahvalil Milanu Loštrku, bivšemu direktorju komunalnega zavoda za socialno zavarovanje, za požrtvovalno in prizadevno večletno delo na področju zdravstvenega varstva in v zvezi komunistov. Obenem je Milanu Loštrku zaželel da še naprej tvorno sodeluje v samoupravnem organiziranju tega pomembnega področja družbenih dejavnosti. Te skromne, a prisrčne slovesnosti, so se udeležili še Franci Ban, Alojz Ključevšek, Stane Seničar, Emil Roje in Jože Volfand.

ZDRAVSTVO »NOVO«

Pretekli teden so se v dvorani komunalnega zavoda za socialno zavarovanje v Celje zbrali delegati, podpisniki družbenega sporazuma o regionalnem združenju zdravstvenih postaj na celjskem območju.

Podpisani akt je plod pogumnega in prostovoljnega pristopa zdravstvenih delavcev k rešitvi perečih problemov zdravstvenega varstva. Celjski zdravstveni dom, ki deluje za območje sedmih občin celjske regije, je tako prvi zdravstveni dom v Sloveniji, ki je s podpisom samoupravnega sporazuma uresničil nalogo, katero v zvezi z novo samoupravno organiziranostjo narekujejo ustavna dopolnila. V organizaciji združenega dela je povezanih štirinajst TOZD. Vlogo usklajevalca in skupnega samoupravnega organa je prevzel svet regionalnega ZD, za vsklajeno delo posameznih zdravstvenih strokovnih služb pa bo skrbelo pet strokovnih svetov.

Posebej velja omeniti solidarnostni sklad za združevanje sredstev, ki bodo namenjena za kritje morebitnih primanjkljajev pri delu posameznih TOZD. Oblikovali pa bodo tudi kreditni sklad.

Tako bodo TOZD dispanzerske službe, službe medicinskega dela, zobozdravstvene službe, skupne medicinske službe in reševalne postaje Celje ter TOZD zdravstveni dom v občinah Brežice, Laško, Sevnica, Slovenske Konjice, Šentjur, Žalec in Šmarje pri Jelšah delovale v enotnih pogojih dela in zagotovile usklajeni položaj zdravstvenih oseb oziroma enotno zdravstveno varstvo za vse občane celjske regije.

D. P.

ŽALEC: POZNAVANJE NOB

Tekmovanja mladinskih aktivov na žalskih osnovnih šolah o poznavanju zgodovine narodnoosvobodilne borbe so pravzaprav postala že tradicionalna. Vsako leto doslej je mladinska konferenca ob tesnem sodelovanju osnovnih šol, učiteljev zgodovine še posebej in mladinskih mentorjev pripravila posebna tekmovanja, ki so se jih v okviru aktivov na šoli udeleževali vsi mladinci. Najboljši na šolskih tekmovanjih pa so sestavljali ekipe, ki so se kasneje pomerile na občinskem tekmovanju. Da, desetine mladih se je že vrstilo v teh ekipah v zadnjih letih, odkar se tekmovanja odvijajo.

Komite občinske konference Zveze mladine Žalec je v teh dneh razposlal razpis tekmovanja o poznavanju zgodovine narodnoosvobodilne borbe po vseh popolnih osnovnih šolah žalske občine. Po predhodnem dogovoru z zgodovinarji z osnovnih šol je predloženo, da bi tudi v tem šolskem letu le-ti člane mladinskih aktivov vse leto sistematično pripravljali na šolska tekmovanja, potem pa še ekipe na tekmovanje v občinskem merilu. Glede obsega zahtevanega znanja so se dogovorili, da naj bi bila kot osnovna literatura knjiga, ki je kot učbenik predpisana za osmi razred osnovnih šol, podrobneje pa bi morali tekmovalci poznati prav ista poglavja kot lani. Šolske ekipe se bodo na občinskem tekmovanju pomerile v mesecu maju, ko bo tudi ta prireditev prišla v koledar vsakoletnih prireditev ob praznovanju meseca mladosti.

Podobno kot v minulih letih, ko so se tekmovanja udeležile vse šole, računajo pri občinski konferenci ZMS, da tudi letos ne bo noben aktiv odpovedal svoje udeležbe, kar bo seveda pripomoglo k temu, da bo tekmovanje še bolj pestro, še bolj zanimivo in da bo finalno tekmovanje za mlade resnično veliko doživetje, kot so bila podobna tekmovanja že doslej.

B. STRMČNIK

PRIPRAVE NA VOLITVE

Prejšnji teden so se v Žalcu pri občinski konferenci socialistične zveze delovnih ljudi zbrali na prvi redni seji člani volilne komisije. Na seji so razpravljali o predlogu političnih izhodišč in programskih nalog v zvezi s predstoječimi volitvami v prihodnjem letu ter po daljši razpravi sprejeli dokument, ki obsega vrsto konkretnih nalog. Formiranje koordinacijskih odborov pa je ena izmed nalog, ki jo je potrebno uresničiti takoj.

Kot je določeno v operativnem planu, je potrebno v vseh krajevnih skupnostih in temeljnih organizacijah združenega dela nemudoma pristopiti k formiranju koordinacijskih odborov. V krajevnih skupnostih so za imenovanje koordinacijskih odborov, ki morajo šteti pet do sedem članov (enako tudi v temeljnih organizacijah združenega dela) zadolžene krajevne organizacije SZDL, v temeljnih organizacijah združenega dela pa osnovne organizacije sindikata. Temeljna naloga teh koordinacijskih odborov v krajevnih skupnostih in v temeljnih organizacijah združenega dela je v tem, da neposredno organizirajo in vsklajujejo izvajanje nalog v zvezi z evidentiranjem in kandidiranjem možnih kandidatov za delegate in druge pomembne funkcije v samoupravnih organih. Kot je bilo sklenjeno na seji volilne komisije, so vsa vodstva krajevnih organizacij SZDL v krajevnih skupnostih in vodstva osnovnih organizacij sindikata zadolžena, da bodo koordinacijske odbore formirali do 15. decembra letos. Občinska konferenca oziroma njena volilna komisija bo za vse predsednike koordinacijskih odborov in predsednike krajevnih skupnosti organizirala v drugi polovici decembra seminar, na katerem se bodo konkretno dogovorili o vseh neposrednih nalogah med predstoječimi volitvami.

Tako so v žalski občini med prvimi na celjskem območju, kjer so volilne priprave že konkretno stekle. O programskih nalogah, ki jih je sprejela volilna komisija, bomo kaj več zapisali prihodnjič.

BERNI STRMČNIK

SREČANJE

V SLUŽBI DOBRE VOLJE

KAREL MANTEL je že dolga leta v gostinskem poklicu. Srečanje z njim v zdraviliški restavraciji v Dobrni je bilo nekoliko svojsko. Pogovarjala sva se namreč v mirnem, odmaknjenem prostoru, kjer naju ni nihče zmotil. To ni v navadi pri njegovem delu, kjer je sicer vedno med ljudmi. V zdraviliški restavraciji v Dobrni je že 22 let.

Je vodja restavracije, šef strežbe. Si zamišljate moža, vedno brezhibno oblečenega, vedno na svojem mestu, vedno med ljudmi. Z veščim korakom se giblje med omizji, za vsakega gosta najde vzpodbudno besedo, vedno je prisoten. Nobene večje restavracije si ne moremo zamišljati brez takšnega človeka. To je tudi delo, ki ga nemalokrat srečujemo tudi v humoristični obliki, v raznih revijah in časopisih, kjer so ilustrirane smešnice. Veliko je smešnic na račun šefov strežbe. Verjetno zaradi njihovega odgovornega, vse prej kot lahkega dela. In tako je tudi v resnici — to je služba dobre volje in ustrežljivosti, pa čeprav po končanem delu utrujenost opozarja na senčno plat tega poklica.

ZAČETEK JE BIL TEŽAK

»Ko sem se šel učit za natakarja, je bilo vse drugače kot danes. Veliko težji pogoji so bili. Odnosov med ljudmi sploh ne moremo primerjati z današnjim časom. Takrat si bil izpostavljen tudi kakšni krepki besedi ali pa klofuti. Danes družba nudi mladim ljudem veliko. Učil sem se v Ljubljani, ko pa sem bil izučen, sem delal v nekaterih ljubljanskih hotelih, kot Slon, Union . . . In, veste, če bi danes bil mlajši in če bi imel možnost izbirati nov poklic, ne vem, če bi se še enkrat odločil za gostinstvo. To je sicer zelo relativno, kajti v tolikih letih, kot sem zdaj v gostinstvu, bi si težko predstavljal kakšno drugo delo. Kljub vsem težavam sem ga vzljubil. Veselje do tega sem imel že doma, ker so starši imeli slaščičarno, pa sva nekako s starejšim bratom tudi tam že krepko pomagala. Že takrat sem bil veliko med ljudmi, navadil sem se tega kontaktiranja in zdaj gre. Morda je to tudi najbolj zanimivo v našem poklicu, da smo vedno med ljudmi, pa čeprav zaradi tega, da jim ustrežemo. Sicer pa je tudi to veliko . . .«

Karel Mantel vse to pripoveduje s tisto značilno zbranostjo, ki je lastna vsem ljudem, ki morajo narediti v kratkem času veliko, vendar vse nekako diskretno, samo po sebi umevno pa seveda kvalitetno, brezhibno. To je tudi ena od njegovih glavnih lastnosti. Nemalokrat se znajde v položaju, ko je treba rešiti kakšen problem, ki ni bil predviden, ki pride nenadoma, ki ga obiskovalec sam prinese s seboj. Takrat vsa ihta odpove. Vsega se je treba lotiti preudarno in mirno, da bi bilo le končno vse najhitreje urejeno.

ZLATO PRAVILO: DOBRI ODNOSI Z VSEMI

»Veste, pri nas brez potrpežljivosti in dobrih odnosov med nami in med nami in gosti ni nič. Če tega ni, si našega dela ne moremo zamišljati. Mi smo nekakšna specifična restavracija. Pri nas se hranijo bolniki. To so tudi navadno malo starejši ljudje in še bolniki. Njihove želje moramo upoštevati v največji meri. Dobra, prijazna, a ne vsiljena beseda včasih pomeni več kot ne vem kaj. Do gosta moramo biti korektni, ustrežljivi, pa vendar tudi korektni do svojega poklica. Sicer pa sem že omenil, s potrpežljivostjo se da vse urediti. Bolniki imajo tudi včasih drugačne poglede na nekatere stvari in mi se moramo vsemu prilagajati. Med domačimi gosti in tujci ne bi veljalo delati kakšne razlike. Za našimi mizami so vsi enakopravni, vsi dobivajo enako hrano, so enako postreženi. Le to bi lahko rekel, da so tujci za spoznanje bolj zahtevni od domačih gostov. To se kaže predvsem v želji po hitrejši postrežbi ali če malo ilustriram, »hočejo, da se kar trije natakarji sučejo okoli njih«. To pa je že težko in tudi takšnih razlik ne moremo delati. Sicer pa to ni splošno pravilo, so le izjeme. So pa zelo zadovoljni z našimi uslugami, od hrane pa naprej.«

ZADOVOLJSTVO OB DELU

Najbolj sem seveda zadovoljen, če so gostje zadovoljni. To je najlepši občutek. Imamo celo primere, da se vrsto let nekateri gostje vračajo v naše zdravilišče. So tudi takšni, ki pridejo celo dvakrat na leto k nam.

Kmalu bo novo leto. Pripravljamo silvestrski menu, vendar bi ga radi gostom ponudili v malce drugačni obliki kot navadno. Sestavili smo tudi malce hudomušen jedilnik, mislim, napisali smo ga v verzih. Se človek že kar na začetku malce razvedri, ko nima pred seboj tiste konvencionalne oblike jedilnega lista.

Če se spomnim na najbolj prijeten dogodek . . pravzaprav jih je veliko, tako da ne bi mogel izdvojiti nobenega. Rečem pa še enkrat, najbolj prijetno mi je takrat, kadar vidim, da naše delo dobro poteka in da so gostje zadovoljni.

V vseh letih moje službe v Dobrni pa skušam kar največ svojih izkušenj dati tudi mlademu kadru, ki prihaja k nam. Vendar si ljudje danes raje poiščejo lažje službe. Že zaradi tega, da imajo vsaj sobote in praznične dneve proste. Tega pa pri nas ni. Osebno pa sem mnenja, da mladi ljudje pridejo dobro pripravljeni iz gostinske šole. Manjka jim seveda prakse, vendar to si človek z leti pridobi pri delu. Imajo pa dovolj teoretičnega znanja in razgledanosti, da se lepo vključijo v praktično delo in tam nadaljujejo z izobraževanjem. Je danes že tako, da če človek zapusti učenje, tudi, ko je že starejši, ni dobro. Tempo življenja in dela je takšen, da zahteva vedno celega človeka, to pa je pri našem gostinskem poklicu še kako važno. Posebno še zaradi tega, ker smo vedno med ljudmi. Zato tudi vedno pravim mladim, ki pridejo: učite se! To bi bilo tudi moje sporočilo vsem, ki nameravajo priti med naše vrste.«

Še dolgo bi lahko kramljala, vendar delo kliče. In brez Karla Mantela ne gre.

Besedilo in slika:
DRAGO MEDVED

ZK v Gorenju

PRIČAKUJEMO ŠE VEČ!

Marjan Britovšek

Janez Krašovec

Ivanka Bajec

Franci Hribernik

Janez Miklavčič

V tovarni gospodinjske opreme Gorenje v Velenju so že opravili z volilno konferenco organizacije zveze komunistov. V Kulturnem domu se je zbralo okoli 500 članov organizacije zveze komunistov, katere je član sekretariata Ivo Knez seznanil z dosedanjim delom organizacije. Da bi bilo delo zveze komunistov v podjetju čimbolj uspešno, so se v tem letu odločili za povečanje števila oddelkov in jih imajo zdaj deset. Trenutno imajo 501 člana zveze komunistov, samo letos pa so jih sprejeli 252.

Ker je v podjetju zaposlenih skoraj šest tisoč ljudi, je takšno število članov zveze komunistov še vedno premajhno. Da bi svoje vrste še okrepili, bodo v prihodnjem letu ponovno pripravili več izobraževalnih tečajev za nove člane. Samo s povečanim številom in stalno prisotnostjo v vseh oddelkih podjetja ter aktivnostjo bodo dosegli zaželene uspehe.

Dosedanji sekretar organizacije zveze komunistov **Janez Miklavčič** je govoril o nalogah zveze komunistov v podjetju v sedanjem obdobju in se zlasti zavzel še za večjo aktivnost na vseh področjih.

Marjan Britovšek je zaposlen v obratu štedilnikov, v Gorenju je že štiri leta, član zveze komunistov pa je eno leto: »Ker sem mlad član, še nisem tako seznanjen z vsem delom kot starejši. Prepričan sem, da mi bo to v naslednjem obdobju uspelo in da se bom tako lahko enakopravno vključil v delo.«

Janez Krašovec je v Gorenju že pet let, zaposlen v servisni službi, član zveze komunistov pet let: »Kljub temu, da smo kot servisna služba nekoliko odmaknjeni od dela v podjetju, smo z vsem dobro seznanjeni. Imamo občasne sestanke, drugače pa si pomagamo preko internega glasila. Od volilne konference pričakujem nov program in sklepe glede podpore naši mednarodni politiki.«

Ivanka Bajec je prav tako zaposlena v servisni službi, v podjetju je že 17 let, član zveze komunistov pa petnajst let: »Pričakujem, da bo današnje novoizbrano vodstvo pokazalo svojo sposobnost v delu zveze komunistov in da bo še pripomoglo k nadaljnjemu razvoju in uspešnemu gospodarjenju podjetja. Z informiranjem sem pri nas zadovoljna, pogrešam pa večje število mladih in to neposrednih proizvajalcev v zvezi komunistov. Sicer je mladina v Gorenju vsestransko aktivna. Morala pa bi biti še bolj tudi na političnem področju.«

Franci Hribernik je že pet let zaposlen v Gorenju, član je postal lani, opravlja pa delo vodje prevzemne službe v skladišču materiala: »Kaj pričakujem? Od konference to, da bi bila dobra osnova za nadaljnjo pomembno vlogo zveze komunistov v našem podjetju in pri reševanju vseh problemov. Konferenca je samo uvod v nekaj, kar bomo realizirali v naslednjem obdobju. Če bomo uspeli, bo pokazala naslednja konferenca.«

Tekst: T. VRABL
Foto: T. TAVČAR

ŠMARJE

NOVA STANOVANJA

Stanovanjska problematika ni večno vprašanje nemalokrat brez odgovora ali rešitve le v slovenskem prostoru, pač pa morda še bolj kot kje drugje v šmarski občini. To je po svoje tudi razumljivo, saj v občini zadnja leta močno odpravljajo svojo že tradicionalno zaostalost. Takšne tendence pa seveda vzporedno z odpravljanjem nerazvitosti povzročajo, da občani zahtevajo nova stanovanja. Čestokrat smo lahko zasledili, da nekateri strokovnjaki niti ne gledajo, kje bo njihovo novo delovno mesto in kakšni bodo novi osebni dohodki, pač pa jim je veliko važnejše, kje bodo stanovali in ali bodo dobili stanovanje. Čeprav se je zadnja leta v šmarski občini mnogo storilo, da bi občani prišli do stanovanj, je le-teh vendarle premalo in končno, stanovanjska politika je bila vse preveč enostranska in milo rečeno, površna. Mirno lahko rečemo, da se je stanovanjski fond povečeval nenačrtno, da so gradili stanovanja več ali manj podjetja za svoje uslužbence in da kakšnega kontinuiranega načrta izgradnje ni bilo.

Solidarnostni stanovanjski sklad ima za naslednje leto trden program, ki natančno določa, kaj in kje naj bi gradili. Po sklepih zadnje, ponedeljkove seje, naj bi v občini gradili na več krajih. V poštev za gradnjo prepotrebnih stanovanj bodo prišli kraji Kozje, Lesično, Zibika, Rogaška Slatina in Podčetrtek. Gradili pa bodo tudi v središču občine, v Šmarju, kjer bo Splošno gradbeno podjetje iz Rogaške Slatine že letos začelo z gradnjo 20-stanovanjskega bloka, ki bi predvidoma moral biti izgotovljen do oktobra naslednjega leta. Tudi vsi drugi naštetj kraji bodo prišli v poštev naslednje leto, ker je stanovanjska problematika pri njih izrazita in kot takšna tudi izredno pereča.

M. STRASEK

SOSED SOSEDU

NEZAUPANJE V SNAHO

Pri hiši je bilo veliko otrok, brazde kmečkega posestva pa so bile redke. Kdor bo za šole, jih bomo šolali, je odločil oče in tako je ostalo. Matija je bil najstarejši sin, a je po končanem študiju agronomije ostal v službi v mestu. Rad se je vračal domov, še raje pa se je odtegnil kmečkemu garanju. Pri hiši je bilo vedno manj delovnih rok, mati se je izključila od težkega dela, ki je bilo največje v času žetve ali trgatve. Takrat je treba poprijeti, nekaj dni vleči, da je grozdje obrano in priteče mošt . .

Matija je vedno manj prihajal na očetovo posestvo. Mati je zato godrnjala, oče je molčal. Kmalu so izvedeli, za vzrok izostajanja — v mestu je našel dekle, ki ga je imelo rado. Doma so držali »mulo«, ker si ni izbral kakšne iz njihove vasi, kmečko, ki jim bo pomagala pri delu. Vedno hujši so bili materini očitki, ki so padali na »gosposko« snaho iz mesta. Ko sta se poročila je bilo tega obema dovolj in na Matijev dom sploh nista hodila. Molk na eni in drugi strani, vmes pa jeza, ki je imela za bregove užaljenost, izdajstvo, samoljubje.

Čas trgatve se je bližal, sončnim dnem je grozilo deževje. Matija ne bi bil kmečki sin, če ne bi vedel kaj to pomeni. Po stanovanju je hodil vznemirjen, ker je vedel, kako doma primanjkuje delovne sile. Potožil je ženi, ona pa je začela pripravljati torbo za odhod.

»Moramo pomagati, pa če so še taki, enkrat bodo le uvideli, da nisva tako slaba,« je razložila možu in odšla sta na prvi avtobus.

Ko sta na domači postaji izstopila, sta se namenila v njihov vinograd, kjer sta se pridružila pridnim rokam. Matere ni bilo, a ko je prišla, ji je postalo nerodno. Morda pa je preveč strogo sodila mlada dva, mogoče pa le nista tako, »gosposka«, se je spraševala in gledala na pridne snahine roke, ki so obirale grozde. Kako bi šele pogledala, če bi vedela, da je bila pobuda njena!

Oči so se srečale in spregovorile govorico razumevanja, toplote in nesporazum je tonil globoko.

Z. S.

NAŠI ZNANCI

PIŠE: TONE VRABL

ANTON JAZBINŠEK

Antona Jazbinška so leta 1941 poklicali v Maribor. Vojna. Potem so ga s skupino petnajstih mladih fantov poslali v Avstrijo, v rudnik Mitüberg.

»Poslali so me zato, ker so mislili, da sem tudi jaz rudar, kar sta bila oče in brat. Prvič sem se znašel v temi, v jami, med premogom. Garali smo. Po nas je kapljalo, mi pa smo kopali. Ko smo prišli iz jame, smo morali po eno uro ležati, da smo prišli k sebi. Veste, kaj se pravi, da ti cel šiht kaplja po telesu, to te ubija, uničuje. Mi pa smo bili krhki, mlekužni za težaško delo v temi. Na sebi smo imeli gumijaste obleke, ki smo jih v zapestju in na nogah zavezali z žico, da nam ni kapljalo za rokave in pod noge. Tako smo vsaj malo rešili vso stvar. Mi verjamete, da je bilo težko?«

Verjamem.

Potem je glavo nekoliko nagnil v desno, tja v tla, kot bi mu ob tem pripovedovanju ponovno kapljalo po glavi. Imel sem občutek, da je tudi med pogovorom imel v rokah kopalo za premog, da je videl okoli sebe vse črno, da je bil daleč, da si je želel domov, da je ničkolikokrat preklel svoje težko življenje, vendar je vztrajal. Tokrat je v rokah držal »pepermint.« Bil je lažji, okus sladkejši in tu je vsa sprememba. Sprememba na boljše.

Anton Jazbinšek je delal in tuhtal. Tuhtal. Tuhtal. Razmišljal je o domu, o svojem pokojnem očetu, ki je zadnji delovni dan v Srbiji v rudniku izgubil življenje in razmišljal je o sebi . . .

»Moral sem se vrniti, vrniti, domov, k našim, na naša polja, pa čeprav sem tam toliko pretrpel. Pobegnil sem. S tovorniškim vlakom sem se peljal do Leobna, od tam pa do Maribora s potniškim. Kako sem se pripeljal nazaj v domovino, še danes ne vem. Potem pa iz Maribora peš proti Dobju. Celo noč sem hodil ob železnici, da se ne bi izgubil, potem pa, ko ni bilo več železnice, sem šel čez moja polja. Zamislite si, vso noč sem hodil. Strah me je bilo, da me bodo dobili, kljub temu da sem užival, da sem doma. Vsaj v svoji domovini, če že ne v svojem kraju. Lakote sem bil navajen iz mladih nog in zato sem lažje hodil. Navajen sem bil! Navajen! Srce me je gnalo domov in od doma naprej v Srbijo. Tam sem se takoj vključil v partizane, kjer je bil že tudi moj brat Franc. Bil sem na našem, domačem ozemlju, med svojimi ljudmi. Ali ni to največ?«

V Timoškem odredu je ostal do osvoboditve in ko je bil demobiliziran, je odšel na Jesenice v železarno, kjer je bil zaposlen že njegov brat Jože. Anton je v topilnici bil sem let. Osem dolgih let je žrtvoval za delo tam, kjer je bilo najpotrebnejše. Prišla pa je nova nezgoda. Zbolel je! Računal je s tem, da bo vseh težav konec, vendar jih ni bilo. Vrstile so se (težave namreč) druga za drugo. Da bi mu pomagali so ga v železarni premestili na lažje delovno mesto, od koder so ga kasneje poslali v šolo za sanitarne tehnike v Ljubljano, ki jo je končal leta 1955. To je pomenilo povrnitev v novo, lepše življenje, ki naj bi zacelilo rane iz mladosti. Po končani šoli v Ljubljani je bilo njegovo prvo delovno mesto v Celju, kjer se je v upravi bivšega okraja zaposlil kot sanitarni inšpektor.

»Če otrok pri šestih letih izgubi starše, potem je revež, kajti nihče nima potrebne upore, tople besede, predvsem v naših časih ne. Bil si kot »pritepen«. Nazaj se vračam zato, da boste lažje razumeli, kaj mi je pomenila šola, končanje šole in zaposlitev v Celju. Leta 1932 sem na poti v šolo — bila je zima — zaradi sestradanosti toliko opešal, da nisem mogel priti do razreda. Zmrznil sem. Pokojna učiteljica Juršetova mi je dala rokavice. Kljub temu, da mi ob ostali pomanjkljivi obleki niso kaj dosti pomagale (bil sem v sviterčku in zakrpanih hlačah), sem jih bil izredno vesel. Še bolj pa sem bil vesel pozornosti, ki je do takrat nisem velikokrat doživel.«

Vrnimo se v leto 1955, na delovno mesto sanitarnega inšpektorja . . .

»Prvo službeno leto sem se odpeljal s službenim džipom na Planino. Delati. Mimogrede sem džip nekje na sredi poti ustavil in jo mahnil proti kmetiji. V Jezercih. H kmetu. Pozdravil sem in poprosil, če me z voli zapeljejo na železniško postajo v Šentjurju, da ne bom hodil peš, saj me tako poznajo in to lahko naredijo. Spoznali so me šele potem, ko sem jim povedal, da sem bil pred leti pri njih hlapec (koliko sem pretrpel!). Niso mogli verjeti, da sem postal takšen, ko sem bil prej tako majhen in slaboten in šli so na podstrešje po klobaso, pa je nisem hotel. Tudi peljati se nisem hotel, samo hotel sem dokazati, kako se časi spreminjajo. Drugič je bilo v Šentjurju pred pekarijo, kjer so se stoječi voli z vozom ponemarili, ob njih pa je bil fantič. Rekel sem mu, kot sanitarni inšpektor, naj gre po lastnika v gostilno. Ko je prišel lastnik, je bil taisti Florjan. Pred njim sem uničil listek za kaznovanje z besedami: Umakni vole in počisti, listek pa pred teboj uničujem, da boš videl, da nisem takšen, kot si bil ti z menoj.«

(Nadaljevanje prihodnjič)

pisma

KJE JE PREMOG?

Ni še dolgo, ko se je govorilo, da dobimo premog. Toda iz tega ni nič in samo obljuba noče goreti. Kam gre premog, ki ga delavci še ob nedeljah in praznikih kopljejo? Po mojem mnenju ga gotovo miši požrejo, ali pa gre tja, kjer se zanj dobijo devize.

Še pred leti se je za nas upokojence za premog zanimal sam blagajnik društva upokojencev, danes nas pa najde samo še takrat, ko je treba plačati članarino ali pa še kakšen drugi prispevek. Še vedno je slišati, da je premoga dovolj, toda ne vem, za koga. Mislim, da samo za protekcije in za nekatere bližnje stranke. Kajti v naši okolici nas je še precej, ki sploh ne vemo, ali se nas bo še letošnjo zimo kdo usmilil in nam pripeljal vsaj nekaj kilogramov premoga, da nam ne bo treba zmrzniti v hišah ob mrzlih pečeh. Če bo šlo tako naprej, bo res treba nasloviti prošnjo celo na tovariša Tita, če bi se nas vsaj on usmilil. Marsikaj bi še človek napisal, toda zdi se mi, da bo zaenkrat dovolj. S prošnjo, da pismo ne bi romalo v koš, vas tovariško pozdravljam.

K. L.
okolica Rog. Slatine

TEŽAVE S STANOVANJEM

Že dolgo časa nameravam napisati za vaš priljubljeni časopis en prispevek. Nerodno mi bo, ko bo marsikdo poznan bral moje vrstice in izvedel, kakšne težave imam jaz in moja družina.

Smo podnajemniki in to petčlanska družina (midva z možem, dva sineka, eden bo star dve leti, drugi pa dva meseca in moja mama, stara 60 let). Stanujemo v sobi, ki meri približno 3x5 m. V sobi kuhamo in spimo.

Jaz sem delavka v tovarni EMO že osmo leto. Prošnjo za stanovanje že tudi imamo skoraj tri leta. Velikokrat hodim prosit, socialne delavke so dale že drugič priporočilo za stanovanje, pa pa vse zaman. Vedno, ko pridem prosit, me tolažijo, naj še potrdim, da ni stanovanja, da bo hodila komisija, ki bi že zdavnaj morala, pa še ni začela hoditi. Zelo, zelo mi je hudo, ko vidim, da se selijo v drugo stanovanje ali v novo hišo tisti, ki mogoče delajo manj časa v tovarni kot jaz. Koliko stanovanj sem videla zapuščenih (ne samo jaz, tudi drugi) tudi blizu EMO. Ena delavka pa ne more dobiti vsaj kuhinjo in sobo.

Sedaj se bliža zima, pa ni v sobi ne dimnika in ne peči, da bi lahko ogrela moja mala otročiča, ki jima že tako primanjkuje prostora in zraka.

Lojen Terezija
Mariborska 68, Celje

PRAZNOVANJE V KOZJEM

Tudi učenci osnovne šole Kozje smo se uspešno priključili vsem, ki so letos proslavljali 30. obletnico rojstva naše republike. 29. november 1943 je datum, ki ga pomnimo . . .

V sredo, 28. novembra se je vsa šola odpravila v kino dvorano. Letošnja proslava je bila zelo prisrčna, čeprav je bilo zunaj tako mrzlo, da je vse pokalo. Posebno svečano so bili cicibani sprejeti v pionirsko organizacijo. Vsak izmed njih je komaj čakal, da bo dobil modro čepico, rutico in izkaznico. Siehernemu so zardela lica, ko je bil deležen kratkega, a prisrčnega aplavza. Med nastopom, ki so ga pozneje imeli, se je tu in tam kateremu zataknilo, vendar publika ni bila zaradi tega nič manj navdušena.

Po sprejemu se je zvrstil pisan spored, ki so ga izvajali starejši pionirji in mladinci. Devet šolskih »slavčkov« je zapelo nekaj venčkov narodnih in partizanskih pesmi. Tajda, Irena in Franci so poskrbeli za smeh in enodejanko »Darila strica Tomažaa«. Poželi so splošno navdušenje in dvorana se je tresla od veselega smeha. Bilo je zares pravo praznovanje.

Naši starši in drugi starejši občani niso mogli prehvaliti našega programa. Kljub pozni uri bi bili še kar sedeli in ploskali, čeprav so jih dlani pošteno pekle.

Vse nas je zaneslo v dobo pred tridesetimi leti, ko so naši starši v najhujši vojni vihri uspeli položiti temelj naši svobodni domovini. Nabito polna dvorana je živo začutila rojstni dan naše republike.

Srečko BIZJAK
in Tončke KRAMER,
7. a Kozje

UNIČENO VESELJE

Simonca je vsa vesela prišla domov. V rokah je držala časnik, ki so ji ga dali sosedovi. Ko je namreč soseda Mina, ki je imela Simonco zelo rada, videla, kako dekletu neprestano uhajajo oči na zadnjo stran časopisa, kjer je bila razpisana nagradna igra, se ji je dobrohotno nasmehnila in ji časopis potisnila v roke. Simoni je zastal dah in vsa srečna je objela dobro sosedo. Nato je brez besed stekla iz hiše in vso pot do doma je čutila, kako močno ji utripa srce.

Doma je odhitela na podstrešje. Ni mogla verjeti, da je časopis res njen. Pogledala je na zadnjo stran, kjer je pisalo: »Velika nagradna igra«. Droban tisk je bralcu razlagal potek igre in vrednost nagrad. Čisto na koncu je bilo vprašanje: »V kateri knjigi Prežihov Voranc opisuje svojo mladost?« Simoncin obraz se je razširil v nasmešek. Dobro je vedela, da so to Solzice. Ni še dolgo, odkar je prebrala to knjigo. Zdelo se ji je, da je ona deček, ki se je tako bal Pekla, pa mu je vendar strah pregnala velika ljubezen do matere. Ko je deček s solzicami v rokah stopil pred mamo, je Simonca jokala. Svojo mamo ima zelo rada in srce se ji trga, kadar jo oče v svoji pijanosti pretepa.

Simona je zlezla s podstrešja in stopila k materi. S solzami v očeh jo je prosila za 50 para. Vedela je, da toliko potrebuje za dopisnico, na katero bo napisala odgovor. Mati se je tudi od 50 para težko ločila, toda Simonci je ugodila. Dekletce se je takoj odpravilo v dva km oddaljeno trgovino po dopisnico. Ko se je vrnila, ni čutila utrujenost, občutila je srečo, ki doleti 10-letnega otroka le ob največjem daru. Z najlepšo pisavo je na dopisnico napisala naslov in odgovor, nato pa jo je odnesla k sosedi.

Ves teden je bila kot na trnih. Predstavljala si je, kaj vse bi si kupila, če bi dobila glavno nagrado 100 starih tisočakov. Najbolj bi rabila čevlje, pa radirko za v šolo, ki si jo je morala vedno izposojevati. Nekaj lepega bi kupila mami, pa tudi bratu in sestram bi kupila kruha, da bi se ga po dolgem času lahko najedli.

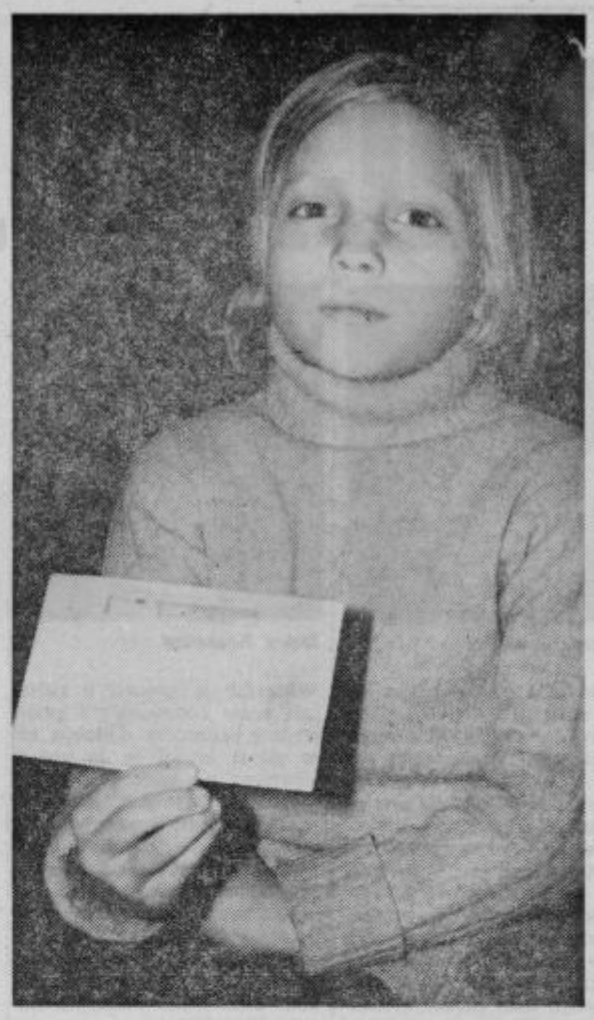

Ana Marija Stamenković, učenka OŠ I. celjske četa je izžrebala srečne dobitnike 7. kola

Ko je prišel ponedeljek, je že na vse zgodaj stekla k sosedovim. Soseda ji je vesela pokazala časnik. Tam je pisalo: Podlaznik Simona — 1000 din. Zadela je. S časopisom v rokah je stekla domov in pokazala materi, ki se je veselila z njo. Prikazal se je tudi oče in samo pokimal z glavo. Drugi dan je prišel pismonoša in ji izročil denar.

Ko je odšel, se je prikazal oče. Iz rok ji je vzel denar in odšel proti gostilni. Simona je ostala brez besed, po licih so ji vrele solze, telo se ji je stresalo v krčih, njeno srce pa je ostalo ranjeno za vse življenje.

IRMA

ZGODILA SE MI JE KRIVICA

Zelo rad čitam Novi tednik. Prosim tovariš urednik, da mi objavite to pismo.

Stranka in jaz stanujeva v pritličju, stanovanje pa je od stanovnjskega podjetja. S stranko, ki se piše Dobovičnik, se zmeraj prepirava zaradi tega, ker dela pri hiši škodo. Ker pa jaz rečem, da se škoda ne sme delati

EDO JELOVŠEK: IZ ZGODOVINE ŠPORTA V LAŠKEM (6)

OD LOKOSTRELSTVA DO NOGOMETA

Dne 11. 5. 1958 se je društvo Partizan Laško udeležilo partizanskega pohoda ob žici okrog Ljubljane. Dne 23. 5. 1959 so razvili društveni prapor, ki ga je izdelalo ljubljansko dekorativno podjetje Erzigoj. Hkrati so v domu odkrili spominsko ploščo vsem padlim članom Sokolom, žrtvam okupatorja.

Laški dom Partizana in orodne naprave so obnavljali od leta 1950 pa vse do leta 1965. V tem času so izgubili vsa igrišča zaradi regulacije Savinje, ureditve parka in parkirišča. V letih 1965—66 je bilo zgrajeno novo šolsko igrišče, ki so ga poslej uporabljali tudi Partizanovci.

Dobri voditelji so bili: Boris Šinigoj in žena Roza, Ivan Pečnik (učitelj za telesno vzgojo), Bračun z ženo, Vera Samec, Edgar Peternel, Irena Posinek, Malči Mrmolja, Vera Šuhelj in drugi.

Stanko Kužnik je zmagal na drogu leta 1958 na okrožnem tekmovanju v Petrovčah že kot 45-letni telovadec. Voditeljski tečaji so bili v Mozirju, smučarski pa na Šmohorju in v Mozirju. Bilo je po 30 do 40 smučarjev. Smučarske treninge in tekmovanja so imeli na Mrzlici, Celjski koči, Svetini, Šmohorju in Lisci. Na teh vrhovih so večkrat tudi taborili. V Rimskih Toplicah in Rogaški Slatini so se urili in tekmovali v plavanju, ki se jih je udeležilo do 40 plavalcev.

Sodelovali so na nastopih, izletih, festivalih in tekmovanjih v okrožnem, republiškem in zveznem merilu. Nastopali so doma, po laški okolici in po krajih: Celje, Žalec, Petrovče, Velenje, Vransko, Štore, Rogaška Slatina, Senovo, Sevnica, Radeče, Rimske Toplice, Hrastnik, Trbovlje, Nova Gorica, Niš, Beograd in drugod.

Prirejali so lokalne štafete, jesenski in spomladanski kros, proslavo dneva mladosti, telovadne akademije, večerni tek po laških ulicah, kolesarske dirke, namiznoteniške turnirje, mali nogomet, mnogoboje itd.

Statistika Partizana Laško iz leta 1959 izkazuje:

Vrsta	Moški	Drugi	Skupaj	Ženske	Drugi	Skupaj	Vsi
člani	19	55	74	19	58	77	151
mladinci	15	—	15	14	—	14	29
pionirji	22	—	22	22	—	22	44
deca	16	—	16	16	—	16	32
skupaj	72	55	127	71	58	129	256

Vseh prednjakov je bilo 23. Izmed telovadcev obojega spola je bilo: 11 delavcev, 3 kmetje, 19 uslužbencev, 81 dijakov in študentov, 5 drugih, vseh skupaj 119.

Košarkarjev je bilo leta 1962 skupaj s pionirji 93. Leta 1963 so na pobočju Strmce nad pokopališčem uredili zasilno smučarsko skakalnico. Trener je bil Jure Križnik. Zaradi lesnega skladišča Bora so jo morali opustiti. Statistika za leto 1963 izkazuje še 120 aktivnih članov in 300 ostalih. Delovanje vseh skupin je pričelo vedno bolj pojemati. Vzrokov za to je bilo več: nezanimanje za šport, pomanjkanje strokovnega vaditeljskega kadra, menjavanje predsednikov, uničenje orodij, zapora telovadnice, prepuščenost mladine sami sebi, nerazumevanje vodilnih, odseljevanje itd.

Dne 19. julija 1965 je Telovadna zveza Partizan v Ljubljani z darilno pogodbo prenesla lastninsko pravico do telovadnega doma v Laškem na Skupščino občine Laško. Prenehala je tradicija stare organizacije in ciljev telesne vzgoje. Po novih načelih naj bi se vse športne panoge razvijale svobodno in samostojno kot rekreacija zaposlenih po tekmovanjih po podjetjih oziroma kolektivih. Delovanje društva v Laškem je pričelo upadati. Rokometna skupina je imela leta 1966 še 17 igralcev poleg 70 pionirjev obojega spola. V letu 1972 je imelo društvo Partizan Laško še 171 članov. Le priložnostno so še gojili splošne vaje, namizni tenis, košarko, rokomet, dviganje uteži, plavanje in smučanje. Imeli so le 6 vaditeljev, od teh samo tri strokovne. Potrebovali pa bi še štiri in trenerje. Blagajnik Mirko Rataj je vztrajal do konca. Dne 3. oktobra 1970 je odšel v Ljubljano predsednik inž. Jože Erjavec. Dne 23. aprila 1971 so imeli zadnji občni zbor, na katerem so bili izvoljeni: Boris Šinigoj predsednik, Mirko Rataj blagajnik, Marjan Erjavec gospodar. Športno dejavnost danes koordinira Občinska zveza za telesno kulturo v Laškem. Kljub vsemu pa stare enotnosti Partizana v Laškem ni več. Predsednik Šinigoj je odložil mesto predsednika

IZID ŽREBANJA 8. KUPONA

45 KNJIG DELO

Angelca Jug, TOLO Šentjur
Zupančič Nada, Kosese 7, Petrovče
Bevk Karel, Polzela, Breg 5
Žlof Branka, Store 10
Ribič Jože, Skalce 19, Sl. Konjice
Pucelj Irena, Ljubljanska 2, Velenje
Zajšek Ivanka, Dobrša vas 43, Petrovče
Žertek Engelbert, Grže 67
Kampošek Dragica, Črnolica n. h., Šentjur
Recunik Rudi, Blato 14, Sl. Konjice
Jošt Slavica, Železarna Store, Store
Pušnik Marija, Laška vas 4 g, Store
Šmid Terezija, Ramska c. 2 c, Laško
Kmetec Stevo, Grad 1, Sl. Bistrica
Štern Matjaž, Javornik 45, Ravne na Koroškem
Šmigoc Jerica, Vrbje 66, Žalec
Leskovšek Ivanka, Gorica 3 a, Gorica pri Slivnici
Brešnik Marjan, Kidričeva 18 a, Celje
Kuret Pepca, Ložnica 29, Žalec
Vedečnik Mojca, Liptovska 6, Konjice
Labobar Ana, Prevorje, Lopaca 38
Pokupec Stefan, Sutljanska poljana 7, Zagorska sela
Kampošek Darko, Čenolica n. h., Šentjur
Ivan Jug, Črnolica, Šentjur
Vedečnik Jožefa, Liptovska 6, Konjice
Cvikl Andrej, Gaucija 12, Žalec
Palčnik Ljudmila, Hotunje 7 a, Ponikva
Cerovšek Julijana, Vrh 10, Šmarje
Perko Irena, Velenje, Šaleška 2 b
Centrih Jožefa, Debro 23, Laško
Jug Rado, Črnolica, Šentjur
Rožanc Tilka Gorica 22, Gorica pri Slivnici
Majcen Marija, Sosedska Ložnica 1, Žalec
Mauhar Poldi, Vitanje 67 a, Vitanje
Dario Svetel, Tirševa 26, Maribor
Škoflek Greti, Vinska gora 33, Velenje
Vodenik Rozika, Šolska 1, Konjice
Vivod Štefan, Sl Konjice, Celjska 16
Novak Alojzija, Velenjska 7, Žalec
Pokupec Danijel, Sutljanska poljana 7, Zagorska sela
Oder Milka, Šentjanska 13, Sl. Konjice
Zajšek Milan, Dobrša vas 43, Petrovče
Bobnar Slavica, Kidričeva 26, Laško
Primč Ignac, Na Pristav. 16, Laško

20 NAGRAD POLZELE
Školnik Gelca, Polzela 207
Cisel Štefka, Mizolnice 42, Grže
Juriovec Pavla, Storno 19, Šoštanj
Perko Franci, Šaleška 2 b, Velenje
Trunel Leopold, Onekarniška 11, Celje
Cerovšek Ana, Blok upokojencev, Žalec
Jug Marjan, Šentjur 196
Pungerčar Marija, Sedlarjevo 20, Boče
Slivnikar Marta, Bresen 34, Vitanje
Koje Pepca, Gregorčičeva 1, Šoštanj
Školnik Zofka, Polzela 207
Dupenik Ivan, Klanc 89, Dobrna
Pavšič Ivan, Lokavec 16, Rimske Toplice
Pinšar Bogdan, Rečica 54, Laško
Resernak Slavica, Stranice 14
Grm Anica, Pongrac 109, Grže
Trstenjak Katica, Gotovlje 206, Žalec
Hrup Natalija, Podplat 2, Podplat
Krajnc Ana, Gorica 1, Šmartno v R. dolini
Kladnik Avgušlina, Kranjska c. 4 c, Kamnik
Štrubelj Jernej, Galicija 16, Žalec

2 NAGRADI TT PREBOLD
Ferenčak Brigita, Skopice 51, Kriška vas, Brežice
Klemenc Danica, Vitanje 107

3 NAGRADE GORENJA
Miklar Hermina, Sp. Ložnica, Žalec
Podvršnik Anka, OŠ Petrovče
Pucelj Rihard, Ljubljanska c., Velenje

1 NAGRADA EMO
Poredoš Karmi, Ob železnici 1, Celje

1 NAGRADA UNIOR ZREČE
Kosem Ani, Šoštanj, Koroška 4

17 TEHTNIC LIBELA
Opresnik Jožica, Trnovlje 100, Škofja vas
Urgl Poldi, Bratov Vošnjakov 30, Celje
Ojsteršek Aleš, Šaleška 18 a, Velenje
Doberšek Helena, Šentjur, Nova vas 46
Jurič Tatjana Stranice 14
Selič Ivanka, Vešče Brdo 10, Dobje pri Planini
Krumpak Marija, Zabukovica 84, Grže
Robert Stepanič, Kajuhova 9, Celje
Kojtner Ljudmila, Kersnikova 36, Celje
Podkrižnik Vasja, Zagrad n. h., S. Bistrica
Jelen Ana Zasože 65, Polzela
Kovač Peter, Prožinska vas 10, Store
Zorko Olga, Savinova 9, Celje
Šemrov Štefka, Cesta na Dobrovo 61, Celje
Polnar Vera, Šentjur, n. h
Kranjc Jože, Globoko 7, Šmarje
Žirovnik Mirko, Lole Ribarja 8, Šoštanj

1 KONVEKTOR LIBELA
Hočevar Vida, Vodnikova 11/II, Celje

Kupone 8 koša žrebanja nagradne igre Novi tednik, Gorenje in vi je izžrebala Barbara Jager, učenka 2. d. razreda osnovne šole I celjske čete, v komisiji pa so bili še: Rudi Peperko kot pravni svetovalec, Kristina Filipčič, Berni Strmčnik, Jože Volfand, in zapisnikarica Meta Pokleka. Za 8. kolo smo prejeli 802 kupona iz celjske občine in 1.150 kuponov iz občin ostalega območja, torej skupno 1.952 kuponov.

VELIKA NAGRADNA IGRA
NOVI tednik gorenje in vi

KUPON št. 9

Priimek in ime _____

Naslov _____

_____

_____

Če želite, da kupon upoštevamo samo za žrebanje VELIKE NAGRADE — barvni televizor (za to morate zbrati štiri različne kupone), obkrožite spodaj: »ZA VELIKO NAGRADO«

pri hiši, me stranka napade z grdimi izrazi. Pod svojim oknom imam tudi anteno za radio, ki mi jo je že večkrat izdrla (žena). Imam otroke, ki pravijo, naj nas pustijo pri miru, ona pa jih napada z motiko. Jaz mu pravim, naj pusti moje otroke pri miru, saj so pošteni in so odslužili vojaški rok. Dobovičnik mi pa reče: »Zakaj pa imaš otroke in zakaj sploh služijo vojaški rok?« Šel bi ga tožit na sodišče, pa sem invalidski upokojenec, saj imam 58.000 starih din pokojnine in ne morem plačevati advokata in tudi ne sodišča. Zdaj je pa tožil Dobovičnik, ker je delavec in ima več denarja. Z velikimi lažmi je uspel na sodišču, tako da sem jaz po krivici kaznovan in mi od meseca marca jemljejo mesečno na socialnem 6000 starih din. Imam še enega sina, ki služi vojaški rok, zato moram tudi njemu pomagati z denarjem. Kako se naj prosim zdaj preživljam, ko imam krivične stroške.

Prosim, ali je kakšna zaščita do invalidskih upokojencev, da bi bil v tej hiši mir, kajti, ta stranka je bila že pred menoj zelo hudobna z drugimi strankami? M. J.

VELIKA NAGRADNA IGRA
NOVI tednik gorenje in vi

EMO CELJE

tekstilna tovarna PREBOLD

LIBELA
LIBELA-CELJE

kovaška industrija ZREČE

DANES DEVETI KUPON (zgoraj na strani)
Izrežite in pošljite na naš naslov
KAKO BOSTE SODELOVALI? Preprosto!

Izrezali boste kupon, ga ustrezno izpolnili in poslali na naš naslov. To boste storili, če ste zainteresirani za eno izmed nagrad prvega kola. Če pa boste igrali naprej, boste morali zbrati štiri kupone, kajti v petem kolu bomo izžrebali barvni televizor za vse tiste, ki bodo poslali skupaj prve štiri kupone.

Imate pa seveda tudi še drugo možnost. V tem primeru pa si morate pravočasno oskrbeti še en NOVI TEDNIK. En kupon nam boste poslali za žrebanje v prvem kolu, en kupon pa boste hranili za peto kolo in nam poslali skupaj štiri kupone. Tako boste imeli možnost, da sodelujete v vseh kolih, s tem pa si boste ustvarili pogoje za eno izmed nagrad.

Seveda pa je število kuponov neomejeno. V vsakem kolu jih vsak naš bralec lahko pošlje, kolikor hoče. Več kuponov ve možnosti. Več kompletov po štiri kupone — več možnosti za barvni televizor.

2 barvna televizorja — Gorenje
spalnica Garant Polzela
otroška soba Gaby (ali MARK) — LIK Savinja
110 tehtnic Libela
10 konvektorjev Libela
30 malih gospodinjskih aparatov Gorenje
70 nagrad TT Prebold
10 nagrad Kovaške industrije Zreče
150 nagrad tovarne nogavic Polzela
300 knjig ČGP »DELO«
15 garnitur kuhinjske posode EMO

700 nagrad vas čaka. Potrebno je samo to, da ste naročnik ali bralec NOVEGA TEDNIKA.

Žrebanje v torek, 18. decembra 1973

LIK Savinja CELJE

ZLATARNA-CELJE

tovarna nogavic POLZELA

čgp delo

garant polzela

Nasmejani obrazi šentjurskih pionirjev izražajo ponos ob svečanem dogodku, ko so jih sprejeli v pionirsko organizacijo. (Foto: B. Stamejčič)

Pongrac Racek – Matevž

Vsako slovo je težko, še posebej od ljudi, ki so veliko dali za naš današnji lepi dan. Takšno bo tudi slovo od Pongraca Racka-Matevža, predvojnega komunista, prvoborca, družbeno-političnega delavca, nosilca partizanske spomenice 1941 ter drugih vojaških in delovnih priznanj. Pongrac Racek je bil rojen v Latkovi vasi, kjer je tudi živel vse do svoje smrti. Življenje ni imel nikoli lahko. 35 let je delal v rudniku, član Zveze komunistov pa je postal že leta 1935, ko sta ga v gozdu nad Huskotovo žago v Zabukovici sprejela v organizacijo Slavko Šlander in Anica Vipotnik. Vse svoje življenje je bil skupaj z ženo Faniko aktiven in prizadeven, vedno z edino željo, pomagati ljudem do boljšega jutri. Nikoli ni maral neresnic in vedno je bil pripravljen na težave, ki pa jih je ponavadi premagal.

S prijatelji v dolini je izpeljeval in izpeljeval najrazličnejše važne akcije, nemajhen delež pa je imel tudi pri raznih priložnostnih zborih, od katerih je bilo veliko odvisno, kako bodo uspeli. Ob zadnjem obisku je rekel: »Včasih nismo imeli zastav za 1. maj, imeli pa smo rdeče rute. To so bile naše zastave. Takrat je bilo hudo, vendar je med ljudmi vladalo več tovarištva in iskrenega prijateljstva.«

Človek, ki je vse svoje življenje zavestno namenil borbi za naš lepši jutri, je umrl. Vsi, ki so ga poznali v njegovi Savinjski dolini, kjer je vse dal in mnogo doprinesel, se ga bodo vedno s posebnim spoštovanjem spominjali.

RAZUMEVANJE LIBELE IN METKE

Celjski delovni organizaciji Metka in Libela sta ob svečani podelitvi Badjurovih nagrad v Celju prispevali za nagrajene filmske delavce praktične nagrade. Dokaz razumevanja in posluha za kulturne prireditve, ki so namenjene bogatitvi kulturnega življenja v celjski občini. Taki primeri sodelovanja med delovnimi organizacijami in organizatorji kulturnih prireditev bodo seveda omogočili še uspešnejše povezovanje med področjem kulture in gospodarstva.

REKLI SO

JURE LAKNER

Med zelo požrtvovalnimi člani Rdečega križa v Žalcu je nedvomno tudi Jure Lakner. Star je 65 let, upokojenec, toda še vedno rad pomaga pri tej humani organizaciji. O svojem delu pri tej organizaciji nam je dejal: »Član RK sem že od same ustanovitve. Kri sem daroval že 46. krat. Ko bi zdravje dopuščalo, bi še danes bil med krvodajalci. Pri organizaciji sem še vedno aktiven kot nosilec prapora in pri organiziranju akcij. Mislim, da pri tej organizaciji človek res lahko nekaj prispeva k večji humanosti«. T. TAVČAR

BREZ PRIREDITEV

Gradnja novega kulturnega doma na Polzeli se je precej zavlekla. Po prvih dogovorih bi morala biti otvoritev že prejšnji mesec, sedaj pa kot kaže ne bodo z deli gotovi še dva do tri mesece. Tako sedaj nimajo niti kino predstav. Glasbena šola, moški pevski zbor in knjižnica sedaj uporabljajo prostor v stari osnovni šoli.

NA NAS RAČUN

Na gospodarski strani (4. stran) v prazničnem NT je prišlo do hujše pomote v naslovu zapisa o jubileju Merxa. To celjsko podjetje praznuje 15-letnico obstoja in dela, kot pravilno piše v besedilu vesti. Ne drži torej naslov — 35 let Merxa.

x x x

V zapisu razgovora o šolstvu (Šola je podatkarska) je je tiskarski škrat zagodel pri odgovoru Ivana Grobelnika. V stavku Učitelj NOČE dosledno izpolnjevati predpisane učne programe je pravilni glagol HOČE, kar smiselno izhaja iz celotnega besedila. Odgovor Ivana Grobelnika pa je bil takle:

V srednjih šolah je še preveč poudarka na podajanju podatkov, namesto da bi jih naučili vzročno izpeljati problem in razumeti dogajanja. Učitelji nočejo ničesar iz zahtevnih učnih programov izpustiti zaradi zahtevnosti univerze pri sprejemnih izpitih, ker čutijo svojo odgovornost za realizacijo načrta in za poznejši sprejem na univerzi. Menim, da bi bilo potrebno izdelati načrtno za celo republiko take podrobne učne načrte, ki bi za vsako učno uro poleg učne snovi navedli učni in vzgojni smoter ter metodo dela in potrebna učila. Nekaj podobnega je bilo pred leti izvedeno v osnovnih šolah. Istočasno z novimi učnimi načrti bi bilo najbolje natisniti tudi ustrezne učbenike, katerih se potem držijo tako učitelji kot učenci.

NAMESTO NOVOLETNIH ČESTITK

Namesto novoletnih čestitk darujte za izgradnjo spominskega doma borcev NOV in mladine Jugoslavije v Kumrovcu in ureditev širšega območja Kozjanskega!

Republiški odbor za izgradnjo spominskega doma v Kumrovcu in ureditev Kozjanskega se obrača na vse občinske skupščine, gospodarske organizacije, bivše borce, mladino in občane s predlogom, naj bi se letos odločili za drugačen način novoletnih voščil. Odbor toplo priporoča naj bi denarna sredstva namenjena za čestitke darovali v sklad za izgradnjo spominskega doma v Kumrovcu in ureditev Kozjanskega.

Tekoči račun sklada je 50100-678-46402 Odbor za izgradnjo spominskega doma v Kumrovcu pri RO ZZB NOV Slovenije.

Republiški odbor

NAŠA ZAVEST

Bilo je v času najhujših redukcij elektrike. V Na-ma. Ob devetih sem skočil na malico in imel veliko srečo, saj je elektrika ravnokar radodarno zasijala in mi na malico ni bilo treba predolgo čakati. Pri sosednji mizi so sedeli štirje delavci. Tudi oni so prišli na malico. Žal so nanjo čakali dosti dlje kot jaz, tako sem vsaj sklepal po številnih praznih kozarcih na mizi. Nehote sem prisluhnil pogovoru pri sosedni mizi.

»Fantje, ne hitite preveč,« je svoje kolege poučeval nekoliko močnejši možak v ponošenem suknjiču. »Do pol desetih bomo že pojedli, potem pa nam tako pripada pol ure za malico in ga lahko še nekaj damo na zob.«

Seveda so moji »sosedje« to tudi zares storili. Le nekaj minut do desete je še manjkalo, ko so končno plačali in odšli. Pol ure za tem je elektrika spet »mrknila«. Zamislim se. Pa se res dobro godi našemu delovnemu človeku? Zjutraj ne more delati, ker ni elektrike, ko pa ta pride, mu »pripada« pol ure za malico. Res je naša delavska zavest na zavidljivo »visoki« ravni.

Rad bi videl iste tovariše prvega, ko bodo zagnali vik in krik zaradi tanjših kuvert.

Povsem razumljivo mi je, da je dosti bolj »luštno« sedeti v gostilni in piti, kot pa ob stroju čakati na elektriko. Vendar mi je povsem jasno tudi to, da bi v trenutku, kakršni so tile naši sedaj, morali pozabiti vsaj na nekatere pravice, za katere se z vikom in krikom tako radi potegujemo. Morda bi bilo bolj prav, ko bi se vsaj v takih primerih zavedli svojih dolžnosti in predvsem tega, da je naš dohodek odvisen od našega dela. Tega se moramo zavedati vseskozi in ne le takrat, ko v roke dobimo tanko kuverto. Ne rečem, da so vsi delovni ljudje taki, kot moji takratni »sosedje«, žal pa je kruta resnica, da je takih delavcev vse preveč. Ali ni res? BRANKO STAMEJČIČ

LAŠKO

SKUPŠČINA KZA

Klub zdravljenih alkoholikov v Laškem se je v preteklem tednu zbral na svojo prvo letno skupščino. Po uvodnem pozdravu so pregledali delo enega leta in v razpravi, ki je bila temeljita, ugotovili, da je bilo delo uspešno. Podelili so tudi priznanja abstinentom za eno in večletno absistenco, letno skupščino pa so končali z zakusko.

KONJICE

INTEGRACIJA

Po kakem letu dni priprav sta se združili podjetje »Tapetništvo« in »Mizarstvo Dravinja« v enotno organizacijo združenega dela. V novoustanovljeni organizaciji že pripravljajo načrte za razširitev nekaterih prostorov, predvsem mizarske delavnice. S tem poskušajo funkcionalno bolj povezati proizvodnjo, kjer bi mizarji izdelovali ogrodje za kavče, tapetniki pa bi jih nato oblikovali in jih primerno prilagajali potrebam tržišča.

Ota Mlinarja ni več

Prav sredi načrtov, kako bo vodil tehnični krožek pionirjev na Otoku III, v Vojkovi 1, nas je nenadoma prizadela vest, da našega delavnega odbornika OTA MLINARJA ni več.

Na zadnji seji odbora DPM Otok, 12. 11. 1973, je predlagal, da bi ustanovili v okviru društva krožek mladih tehnikov-pionirjev, ki bi ga vodil sam. Obljubil je, da bo oskrbel orodje in material ter pomoč Ljudske tehnike Celje, katere član je bil vrsto let.

Tudi sicer je vedno našel poleg dela v različnih množičnih organizacijah in kot predsednik hišnega sveta Vojkova 1, še vedno precej časa za delo s pionirji v svojem bloku. Pripravil jim je lepo klubso sobo, jo opremil, pa tudi sicer jih je navajal na urejanje okolja, kar je lahko opazil vsak, ki je hodil tam mimo.

Mnogo ljudi je na otoku, ki so mlajši in trdnejšega zdravja, kot je bil naš odbornik Oto, vendar nimajo toliko časa za mladino.

Lik nesebičnega in vsestransko delovnega odbornika zapušča tako v najmlajših kot v nas, ki delamo z mladimi na Otoku, veliko praznine in hkrati nepozaben vzor vsestranske delavnosti.

Odbor DPM Otok in hišni svet mladih, Vojkova 1

KONJICE

SINDIKAT DRUGAČEN

V soboto je bil v Slovenskih Konjicah posvet predsednikov osnovnih organizacij sindikata, kjer so razpravljali o predlogu nove organizacijske oblike sindikata na konjiškem območju. Predloge za novo obliko organiziranja so pripravili organi občinskega sveta.

Na posvetu so se dogovorili, da bodo v bodoče ustanovili pet ali šest občinskih sindikalnih konferenc in to za delavce v usnjarski industriji, lesno-predelovalni industriji, v kovinski industriji in gozdarstvu ter na področju vzgoje in izobraževanja.

TOVARNA OBUTVE

» P E K O « TRŽIČ

razglaša

za svojo prodajalno v Rogaški Slatini, Rogaška Slatina 93, prosto delovno mesto

trgovskega pomočnika

Pogoji za sprejem:

— kvalificiran delavec v trgovini

— poln delovni čas

— poskusno delo tri mesece

Prijave sprejema kadrovski oddelek tovarne obutve »PEKO« Tržič, v roku 15 dni od dneva objave.

mala

SREČANJ

Za nekatere to še prav izžrebance naše velike na in vi, ki se že počasi nag šest srečnih dobitnikov na nju, da se jim je nasmeh tedniku:

SREČKO SODIN, Frankovo, prodajelc: »Dobil sem tehtnico Libela. Naročnik mojega tednika je pravzap oče. Doma ga vsi prebira osebno me vse zanima, čeprav najprej preberem šport zadnjo stran. Ko sem preb da smo bili izžrebani, sem vesel, še bolj pa presenet čeprav je bil to drugi prim da sem bil kdaj izžrebana«

MIRKO PODGORŠEK, bold, upokojenec: »Ted kupujem, oziroma ga iz kar naročenega pri prod cu v kiosku. Vse z zan njem preberem, najraje imam roman in zadnjo st Zdaj sem bil že drugič izžrebana, sem kar zadovolj Imam samo željo, da bi kakšen roman objavili v T niku.«

MARINKA KINK, Vi gora, šivilja: »Že v prvem lu sem dobila uro celjske tarne, zdaj pa še tehtnic bela. Res imam srečo s čo. V raznih nagradnih sem bila doslej že štirk izžrebana. V Tedniku na prebiram kakšne zgodbe cer pa vse. Rada rešujem di križanke.«

leta

SREČO

Mislimo na srečne
vi tednik, Gorenje
ato smo povpraševali
počutijo ob spozna-
j menijo o Novem

LOB, Grobelce 30,
Nagrade sem bil ve-
sem knjigo v dveh
mini Alberta Spee
erem, čeprav imam
Vozim se na delo
oma imam pet ot-
k rad prebiram,
smo že naročniki
am res malo časa
Zjutraj vstajam že
, da grem na av

BRGLEZ, Spodnje
spodinja: »Dobila
o Libela. Pravza-
izžreban moj tast.
eseli in preseneče-
eča se res ne nas-
elikokrat človeku.
prebiramo Novi
komaj čakamo, da
šo. Najraje berem
in kakšne zgodbe.

KLANČNIK, Celje:
m knjigo in sem ze-
Zdaj sem bila že
rebana. Prvič sem
vice Tovarne Pol-
a imam res srečo.
pujem in ga vsega
večer, ko imam za
asa, da se posve-
. Kakšne posebne
na vsebino Tedni-
nela.«

ELEKTRIKA IN PREMOG

TE III v Šoštanju od torka dalje deluje. Rekonstrukcijska dela so predčasno opravili (hvala vsem, ki so pri tem pomagali) in tako bo v Sloveniji vsaj začasno več toka. Upoštevati moramo, da je prišlo do ponovne okvare v TE v Trbovljah. Zaradi tega bodo verjetno do nadaljnjega (do popravila TE v Trbovljah) še nekateri manjši odvzemi električnega toka.

K normalnemu delovanju TE III v Šoštanju pa kljub lastni nesreči poskušajo pripomoči delavci Rudnika lignita Velenje, pri katerih je voda zalila jamo Skale do šahta Preloge Vodo že izčrpavajo (pomagajo jim tudi iz Idrije), kljub temu pa rudarji, ki se zavedajo težavnosti položaja, delajo v skoraj nenormalnih pogojih. Stojijo do pol metra v vodi in kopljejo premog, vse z željo, da ga nakopljejo vsaj toliko, da bo zadostovalo za TE III, ki daje električno energijo, od katere smo vsi odvisni. Odločili so se, da bodo delali v štirih izmenah in še ob nedeljah, samo da bodo premoga dovolj nakopali.

Hitra rekonstrukcija (nekaj dni pred napovedanim rokom) TE III v Šoštanju in prizadevnost rudarjev, ki jih je tudi doletela huda nesreča, želijo pa pomagati, vse to je dokaz, da tudi v najhujših trenutkih lahko uspemo, vse z željo, da rešimo ali vsaj ublažimo naš elektroenergetski sistem. Torej v prihodnjih dneh pričakujemo zaradi objektivnih težav še delno zmanjšanje električnega toka, vendar pri tem pomagajmo tudi sami. Ne trošimo preveč, kajti kasneje bo bolje.

T. V.

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za praznično nagradno slikovno križanko, ki je bila objavljena v Novem tedniku 27. novembra, je žreb razdelil nagrade takole:

1. nagrada: 250 din — **HERMINA MERCUN,** Prešernova 2, 63320 Velenje
2. nagrada: 100 din — **JOŽE VODEB,** Bukovžlak 12, 63221 Teharje
3. nagrada: 50 din — **ELKA PEČNIK,** Rimska cesta 4, 63270 Laško
4. nagrada: 50 din — **ALES ZUPANC,** 63000 Celje, Kamniška 7
5. nagrada: 50 din — **MATEJ LILIJA,** Šempeter 49, 63311 Šempeter v Savinjski dolini
6. nagrada: 50 din — **JULKA MARINIC,** 63000 Celje, Malgajeva 2

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Čestitamo!

Rešitev je prišlo za dva polna koša, pa še čez je gledalo. Žal je bilo tudi mnogo nepravilnih. Največ napak je bilo pri severnem jelenu — **SOB.** Ta prežvekovalec spada v poddružino pravih jelenov (Cervinae). Udomačen daje Laponcem in Eskimom meso in mleko uporabljajo ga pa tudi za vleko in ježo. Kdor bi želel o SOBU zvedeti še kaj več, naj pogleda v Enciklopedijo leksikonografskog zavoda (zvezek VI str. 52). Danes živi okrog 24 vrst severnih jelenov po vsem svetu Evrazije, na Spitzbergih, Grönlandu in Aljaski. Pa naj bo dovolj o **sobu!**

Vsem reševalcem se opravičujemo, ker je bil nagradni razpis objavljen na drugi strani kot pa križanka.

REŠITEV NAGRADNE SLIKOVNE KRIŽANKE

Vodoravno: TP, Aromun, mumps, Zvonko, francščina, kršo, Marais, test, Izida, alarm, tekst, odt s, atlas, Evian, Lili, sakec, aorist član, ten, KE, area Gent Saigon, ŽA, edn, žrdka, kakan, Avar, Onega, ii, totem, Rjavina, Pirenejski polotok, rman, skontro, Spartanka, tati, TO, VI, oc, mesnina, Altaj, via, en, ego, Pjotr, navdihovanje, brk Vesna, brlog, terier, ravs, klada, Sovre, kavka, Odile, aleja, moaré Metz, oralo, očala, dnina, sob, VT, peer, estet, jeklo, RI, ion, Kraš, Ruše, lama, t očist, strahota, Janigro, lekarnarica, otrov, kaos, acetat, klin, ročka, Arat.

Srečanje

ŽIVLJENJE V VOZIČKU

Verjetno je bila vzrok, da sem jo obiskala — moja ura. Neutrudno je prehitevala, zato sem se odločila za obisk pri njej. Milica Tovornik, mlada urarka iz Gornjega trga v Šentjurju, je invalid. Prav zato sem jo poprosila, naj mi kaj več pove o svojem dosedanjem življenju. Lahko si mislimo, da ni bilo lahko. Moji želji je ustregla.

»Prvi znaki bolezni-paralize so se pokazali, ko sem obiskovala četrti razred osnovne šole v Šentjurju. Morala sem v bolnišnico. Pošiljali so me v zdravilišča, a bilo je zaman. Ostala je posledica — postala sem hroma. Tri leta sem izostala od rednega šolskega pouka. Potem sem odšla v dom za invalidno mladino v Kamnik, kjer sem uspešno dokončala osnovno šolo. Po končanem obveznem šolanju so nam nudili izbiro poklicev. Odločila sem se za poklic urarke. Verjetno se to sliši malo čudno, vendar me je veselilo in tako sem po treh letih učne dobe le dosegla poklic. Pred dvema letoma sem se vrnila v Šentjur. Sedaj živim in delam kot urarka.«

»Vidim, da imate tudi pletilni in šivalni stroj.«

»Če nisem zaposlena pri urah, pletem — ali pa šivam. Jasno, da za domače potrebe. Pri hiši nas je bilo devet otrok — jaz sem sedma — zato dela nikoli ne zmanjka.«

»Vam je kdaj dolgčas?«

»Po pravici povedano, na dolgčas skorajda nimam časa misliti. V začetku, ko sem prišla iz zavoda, sem malo pogrešala družbo, vendar sem se kar kmalu vživela v novo, domače okolje. Sicer pa — človek se sčasoma vsemu privadi.«

»Se vam kdaj milo stori, ko ne morete v družbo — med mlade, zdrave ljudi?«

»Reči moram, da ne. Poleti me pogostokrat sestri peljeta v kino in med ljudi. Pozimi pa prihajajo drugi k meni.«

Zvedeli smo življenjsko zgodbo mladega človeka — invalida. Kar čudila sem se tolikemu pogumu, odločnosti in njenemu optimizmu. Milica je dokazala, da ni prav nič »uboga«, kar zelo nerada sliši. Prav nič se ne čuti manjvredno; nasprotno — pokazala je celo več veselja do življenja in dela kot marsikateri drug — zdrav človek.

BESEDILO IN FOTO:
LENKA VRABIČ

Vprašuje: Vili Jazbec

Odgovarja: Dani Kovačič

Našel sem ga na stadionu. Skupina tekačev na srednje in daljše proge se je pravkar vrnila iz gozdička, kjer so nabirali kondicijo. Med njimi je bil tudi mlad tekač na srednje proge, stalni član mladinske republiške reprezentance, sicer pa član AD Kladivar iz Celja — Dani Kovačič. Je eden najbolj talentiranih mladih tekačev v Jugoslaviji. Obiskuje drugi letnik strojne TSŠ v Celju. Čeprav je bil ves prepoten, je bil takoj pripravljen za kratek razgovor.

Kdaj si se začel ukvarjati s kraljico športov — atletiko?

V osnovni šoli l. 1970, ko sem kot pionir dosegel četrto mesto na mladinskem krosu.

Kdo je tvoj trener?

Moj trener je izkušen atlet, priznani strokovnjak, Simo Važič.

Kdaj in koliko treniraš?

Treniram vsak dan, približno dve uri, to je okoli 10—14 km.

Ali imaš pri klubu ugodne pogoje za trening in kako ga vsklajaš s šolo?

Pri klubu imam idealne pogoje za trening — možnost napredovanja, dobrega trenerja, v šoli pa nimam posebnih težav.

Katera disciplina ti najbolj ustreza?

Najraje tečem na 1500 oziroma 2000 m.

Si stalni član republiške reprezentance, nastopil pa si že v državni. Kaj ti pomeni tekmovati v državni reprezentanci?

Nastop za državno reprezentanco je velik uspeh in zadovoljstvo. To je cilj večina športnikov.

Kaj ti pomeni atletika?

Atletika mi pomeni več kot hobi. Brez nje ne bi mogel živeti.

Kaj čutiš, ko pretrgaš zmagovalno vrvico?

To je težko povedati. Z rokami zakriliš od veselja, v sebi pa čutiš zadovoljstvo. Zmaga mi da še več volje za nadaljnji trening.

Najboljši jugoslovanski tekač?

Pred leti je bil to Simo Važič, danes pa je Dane Korica.

Tvoj vzornik?

Simo Važič.

Kaj meniš o jugoslovanski atletiki?

Včasih ni bilo opaziti napredka, danes pa je le-ta viden. Vendar mislim, da ne gre v korak z drugimi evropskimi državami.

Načrti za naprej?

Po končani srednji šoli bi rad postal profesor telovadbe ali pa profesionalni trener. 1974. bo v Velenju balkansko prvenstvo v krosu. Potrudil se bom, da se bom uvrstil v mladinsko državno reprezentanco, moj sen pa je postati stalni član reprezentance.

Prepričan sem, da mu bo to uspelo. Fant ima železno voljo. Je marljiv pri treningih, ob vrhunskem trenerju Simu Važiču pa je moč upati, da se bo to kmalu zgodilo. Takšen je torej Dani Kovačič.

OH, ZIMA

Zima je tu in gotovo bo nekaj manj prometa na naših cestah kot v letnem času. Vendar nas ta podatek ne ba smel zavesti. Tudi v zimskem času so ceste in promet na njej zelo zelo nevarne, morda še bolj kot v letnem času.

Slaba vidljivost
Slaba zavorna pot
Razne poledice

Veliko nesreč se zgodi, ko se otrok sanka, se zapelje na cesto in tudi pod kolesa avtomobila.

In kaj lahko rečemo? NI DNEVA, DA NE BI BILO NA NAŠIH CESTAH PROMETNE NESREČE!

Vsak dan je med ponesrečenimi na cestah vsaj en otrok, neredko dva ali tudi več! V enem letu se v Sloveniji na cestah ponesreči več kot 300 otrok, od teh tudi nekaj smrtno. Mnogi ostanejo invalidi, brez roke, noge ali pa so drugače hudo poškodovani. V svoji otroški nepremišljenosti večkrat pozabljajo na previdnost, prav po nepotrebnem preizkušajo svoj pogum na cestah, čez cesto gredo ob nepravem času in tam, kjer ne bi smeli, nemalokrat pa padajo tudi stave, kdo bo drznejši in bo preletel cesto čim bliže pred nasproti drvečim avtomobilom in še bi naštevali.

Veliko opozoril je že bilo izgovorjenih na ta račun, kaj počenjajo otroci na cestah. V šolah se učijo prometne znake in predpise. Tudi posebni prometni krožki so v šolah, kjer se otroci seznanjajo z vsem, kar je treba vedeti, da bodo na cestah varni.

Toda vse to je še vedno premalo!

Prav bi bilo, da tudi starši opozarjajo na cestnoprometne predpise. Morda pa bo materinina in očetova beseda pri otrocih kaj več pomenila, zato ne bi bilo odveč, če bi se kdaj doma o prometu na cestah le pogovarjali in jim svetovali, da moramo biti na cestah vsi previdni in disciplinirani.

Tudi vi, odrasli, bodite na cestah, včasih bolj strpni, ko vozite avtomobile, kamione, avtobuse in druga vozila. Nič zato, če boste za kakšno minuto zamudili. Nobeden vam tega ne bo štel v zlo. Na cestah pa bomo vsi malo varnejši tudi v zimskem času.

L. OJSTERŠEK

Prvič Badjurove nagrade - v Celju

UVOD V TRADICIJO

Letos smo prvič podelili Badjurove nagrade. Na pobudo Novega tednika in Radia Celje in v sodelovanju s celjskim Kinopodjetjem, Kulturno skupnostjo in Društvom slovenskih filmskih delavcev je bila svečana premiera nagrajenega filma »Cvetje v jeseni« v Celju, kjer so bile nagrade tudi podeljene. Strokovna žirija, ki jo je vodil Bojan Štih, upravnik celjskega gledališča in v kateri so še sodelovali Milka Badjura, soproga pokojnega Metoda Badjure, Franc Mikec, Pavle Gerzinčič, Ljubo Struna in Jože Volfand je soglasno dodelila zlato plaketo, diplomo in 6000 din filmu Matjaža Klopčiča »Cvetje v jeseni«, srebrno plaketo, diplomo in 3000 din kratkemu filmu Jožeta Bevca z naslovom »Življenje po vzorcu«, posebno priznanje pa je dobil mladi snemalec Jure Pervanja za snemanje filma »Begunec«.

Želja organizatorjev je, da bi bile podelitve Badjurovih nagrad v Celju vsako leto. Letošnja slovesnost je bila tudi uvod v Teden domačega filma, ki nam je prinesel »Beguncа«, žal pa še nismo mogli videti »Leta mrtve ptice« in »Pastircev«, ker omenjena filma še nista gotova. Topel sprejem sicer maloštevilnih gledalcev omenjene premierske predstave potrjuje tudi upravičenost ideje, da bi postala srečanja slovenskih filmskih delavcev v Celju in filmske publike podobna srečanju slovenskih gledaliških hiš ob Borštnikovem srečanju v Mariboru. Za Celje in njegovo kulturno življenje je to sicer zelo dolgoročna politika filmskega izobraževanja, vendar ravno zaradi tega toliko bolj dragocena. Dragocena tudi zaradi načrtnega pristopa pregleda vsakoletne slovenske filmske bere in s tem seznanjanje najširšega kroga kinoobiskovalcev z dosežki slovenske kinematografije.

Prav pa je, da ob vsem tem poudarimo vlogo celjskega kinopodjetja, ki bi si še posebno v zadnjem času zaslužil drugačen tretman, kakršnega sicer ima kot komunalno podjetje, čeprav iz obdobja v obdobje postaja vse bolj kulturna institucija, ki tudi z iskanjem novih oblik dela in neposrednega sodelovanja z gledalci prispeva k oblikovanju določene filmske repertoarne politike, s tem pa se tudi neposredno vključuje v kulturno akcijo.

DRAGO MEDVED

Predsednik žirije Bojan Štih izroča nagrado Žaru Tušarju, predstavniku ekipe filma »Cvetje v jeseni«.

Šentjur - ocena

GOSPODARSTVA

V Šentjurju sta se na svoji 33. seji sestala občinski zbor in zbor delovnih skupnosti. Zbora sta med drugim pregledala tudi gospodarjenje v občini in podala oceno gospodarskih razmer po devetih mesecih letošnjega leta.

Visoka rast celotnega dohodka, ki so je v Šentjurju vajeni že od leta 1970 dalje, se je nadaljevala tudi letos. Celotni dohodek v gospodarstvu občine je za 29,9 odstotka prerasel dosežke iz lanskih devetih mesecev. Sedem gospodarskih organizacij, ki jih ocena zajema, je ustvarilo dobrih 290 milijonov din celotnega dohodka. Ob tem visokem porastu pa so hitro naraščali tudi stroški proizvodnje, tako da je doseženi dohodek porasel le za 21 odstotkov. Največji krivec hitrega porasta stroškov so višje cene surovin, ter terjatve, stare nad 90 dni.

Pri večini delovnih organizacij je dohodek počasneje rasel kot pa celotni dohodek, v Alposu pa je celo nižji kot v enakem obdobju lanskega leta.

Zaradi porasta pogodbenih in zakonskih obveznosti, pa tudi zaradi nekoliko večjega porasta, kot bi ga dovoljevala produktivnost dela, je ostanek dohodka za 10 odstotkov manjši. Pri tem je treba povedati, da je Lesna industrija Bohor prav pri ostanku dohodka dosegla velik uspeh, saj ji je uspelo lanskoletne dosežke potrojiti. Kljub padcu ostanka dohodka v Alposu so dosežki tega kolektiva še vedno ugodni, saj je Alpos po akumulativnosti in produktivnosti še vedno prvi v občini.

V obdobju devetih mesecev leta 1973 se je medsebojna zadolženost delovnih organizacij v šentjurski občini občutno skrčila, kar je skupaj z velikim porastom sredstev na žiro računih prispevalo k bistvenemu izboljšanju likvidnosti gospodarskih organizacij.

Tudi dinamika rasti industrije v šentjurski občini je bila ugodna, saj je bila znatno nad republiškim povprečjem. Industrijske delovne organizacije so v devetih mesecih leta 1973 proizvedle za 18,7 odstotka več kot v enakem obdobju lanskega leta. Produktivnost po finančnih dosežkih je porasla za dobrih osem odstotkov, medtem ko je računajoč po količinskem obsegu proizvodnje narasla skoraj za 10 odstotkov.

Kar zadeva izvoz, lahko povemo, da so šentjurske delovne organizacije Alpos, Bohor in Tole v devetih mesecih letošnjega leta ustvarile za 38 odstotkov več, kot v enakem obdobju lani. Posebej dobro je izvažal Bohor, ki z izvozom ustvarja prek polovice svoje realizacije.

Ob koncu mesca septembra je bilo v občini zaposlenih že 20[illegible] delavcev, od tega 47,5 odstotka žensk. Število zaposlenih se je od lani povečalo za 200 delavcev. Se posebej je naraslo število zaposlenih žensk. Povprečni osebni dohodki za obdobje devetih mesecev znašajo v šentjurski občini 1908 dinarjev, s čimer so osebni dohodki nominalno sicer za skoraj 13 odstotkov višji kot lani, realno pa so 6 odstotkov nižji, saj so medtem izredno porasli življenjski stroški.

BRANKO STAMEJČIČ

Srečanje z Mileno Zupančičevo

O DELU IN IGRI

V našem primeru je to pravzaprav isto. Delo igralke ali igralca je igra. Ali je res samo to? Ko je bila v Celju svečana premiera »Cvetja v jeseni«, sem izkoristil priložnost za kratek pogovor z igralko Mileno Zupančičevo, ki je v omenjenem filmu ustvarila nepozabno vlogo Mete. Znana nam je že z odrskih desk in televizijskih dram vendar odkrito rečeno, nisem pričakoval njene vloge, vsaj takšne ne, v Tavčarjevem, oziroma Klopčičevem »Cvetju v jeseni«. Zato me je toliko bolj vznemirjal odgovor na vprašanje, kaj igra pravzaprav je? Ali je res samo igra, ali je to kaj več.. nekaj drugega. S tem vprašanjem sva tudi začela pogovor, ki je takoj odkril pred mano prisrčno in prijetno sogovornico. Takšno pač, kakršna v resnici je.

— Igra, veste, ima več odgovorov. Eden takšnih odgovorov je lahko zelo prozaičen. To je tako, če rečem, da je igra zame poklic. Lahko pa je nekaj povsem drugega.

— Kaj na primer?

— Lahko je nagnjenje. Vsak človek ima nagnjenje do več stvari v svojem življenju. Čuti, da bi lahko na več načinov kaj povedal, kaj dal. Tako jaz čutim zase, da skozi igro, z njeno pomočjo nekje zadostim tistemu najmočnejšemu izpovednemu nagnjenju. To lahko primerjam tudi s samo otroško igro. Velikokrat smo se igrali vse mogoče stvari. Hoteli smo biti odrasli pa smo tudi teme izbirali iz življenja in načina odraslih. Na več načinov smo se z igro izpovedovali . . .

— Kako pa je pri igri s podoživljanjem. S podoživljanjem osebe, časa, dogajanj, o katerih vloga govori?

— Ne bi mogla reči, da je pri igri vse podoživljanje. Ker če bi bilo samo to ali preveč tega, bi bila igra gotovo potvorjena.

— Kaj pa je še tisto, kar daje igri neko celoto?

— Prav gotovo je pridodano veliko strokovnega znanja. Človek mora vlogo zagrabiti tudi logično. Nekaj podoživljanja je že, samo, če bi ga bilo preveč, »te lahko zanese«. V igralcu sčasoma vloga zraste pod kožo. Dojeti jo je treba takšno, kakršna je, vendar mora biti prava mera med čustvom, čustvenim zanosom in logiko, treznostjo, realnim pogledom na vlogo. Tak pogled seveda igralec izostri šele z leti, vendar to ni rutina. To pa ne!

— Zakaj ste Meto podali s tolikšno mero prizadetosti? Kakšno pa je bilo tukaj razmerje med čustvom in logičnim gledanjem na vlogo?

— Priznati moram, da je k tej kreaciji veliko pripomoglo branje v letih, ko smo to čtivo prebirali v šoli. Takrat sem »Cvetje v jeseni« povsem drugače dojemala, kot danes. Takrat sem verjela, da takšna ljubezen lahko obstaja. Če bi danes prvič brala »Cvetje«, ne bi nikoi mogla verjeti v resničnost te pripovedi v gorečnost takšne ljubezni takšnega odnosa med mladim dekletom in starejšim moškim. In ker sem takrat verjela v to mi je to pri igri pomagalo — tu sem namreč podoživela spoznanje da sem verjela vanjo. To me je potem nekako držalo »pokonci« v času igre.

— Kako pa se počutite pri filmu?

— Na splošno ne bi delala razlike med odrom in kamero. Mislim v tem smislu — da je eno ovira za drugo. To ne. Oba medija pač omogočata igralcu, da se lahko na več različnih načinov igralsko izpoveduje kreira zaupane mu vloge. Drugače pa je pri filmu lažje delati kot na odru. Pri filmu je lažje že zaradi tega ker nisi tako vezan na kontinuiteto dela čeprav je zelo koncentrirano. Delaš po odlomkih. Režiserško vodstvo je drugačno. In če hočete — pri filmu lahko režiser naredi igralcu vlogo v teatru pa je to nemogoče. Tam si bolj sam v kreiranju svoje vloge in še v neposrednem stiku z občinstvom. To pa je velika razlika. Pri filmu najprej snemaš, potem je tu montaža. Delamo v bistvu dvakrat. Najprej pri igri in šele nato gremo s trakom pred gledalce. Je pa grozno gledati samega sebe na platnu.

— Zakaj?

— Ne vem. Grozno je pač. Čisto drugače kot če se pogledaš v ogledalo.

— Morda zaradi tega, ker se v ogledalu lahko popraviš in si tak, kakršnega bi se sam rad videl?

— Ne bi rekla. Ne vem . . .

— Torej, gledali vas bomo lahko na odru in na filmu.

— Ja.

— Kaj pa, če bi se morali odločiti le za eno. Kje vas bi našli?

— Na odru. Tam sem le bolj doma.

— Celjani . . . kako so vas sprejeli?

— Kljub mrzli dvorani mi je bilo toplo. Vse so nas namreč toplo sprejeli.

Besedilo in slika:
DRAGO MEDVED

AGROTEHNIKA LJUBLJANA
Poslovalnica CELJE

oglaša
prosto delovno mesto

PRODAJALCA — pomočnika poslovodje

POGOJI: opravljena šola za prodajalce, odslužen vojaški rok, večletna praksa v prodaji avtotehničnega ali tehničnega blaga, smisel za organizacijo dela.

Nastop službe takoj ali po dogovoru.

KULTURNA SKUPNOST CELJE

objavlja

POZIV

vsem celjskim kulturnim ustanovam, društvom in posameznim ustvarjalcem, da prijavijo avtorje in njihova dela za pospeševalne nagrade na osnovi dogovora o uporabi sredstev za pospeševanje individualnega umetniškega ustvarjanja in znanstvenega dela na območju občine Celje.

V poštev pridejo avtorji vseh zvrsti književnih del, prevodov, likovnih umetnin, oblikovalskih dosežkov, glasbenih del, filmov in znanstvenih del s področja humanističnih ved, ki so bila objavljena, izvajana, uprizorjena, razstavljena ali odkupljena od kulturnih ustanov s strokovno vodeno programsko politiko v letu 1973.

Avtorji lahko tudi zaprosijo pomoč za uresničitev projektov, ki terjajo večja sredstva in traja njihova realizacija dalj časa.

Kandidirajo lahko samo avtorji, ki stalno prebivajo na območju občine Celje.

Prijave pošljite Kulturni skupnosti Celje, Muzejski trg 1/III najkasneje do 15. januarja 1974.

Na izletu NT in RC

VI STE NAŠI, MI SMO VAŠI

No, tale uvod vas naj ne prestraši. Hvaležni smo vsem, ki z nami sodelujejo in ki so se udeležili našega in vašega izleta, žal pa nam je, da vas ni bilo več. Dopisnikov oziroma sourednikov. Tokrat jih je bilo 28 naših zvestih sodelavcev. Žal nam je za ostale, saj smo hoteli, da bi se v enem dnevu srečali, skupaj malo poklepetali, izmenjali mnenja o tem in onem (lahko tudi o tem, po čem je solata na celjski tržnici!) in se dogovorili za sodelovanje v prihodnje.

Ne bomo trdili, da so tokrat prišli najzvestejši, vendar nekako tako prepričanje obvelja, da kdor pride, je zvest. S tem pa se seveda ne odrekamo tudi ostalim, še več, vabimo jih, da še sodelujejo in da se naslednjega (verjemite, prijetnega!) izleta tudi udeležijo. Če bo? Verjemimo, da bo! Bo!

Kljub temu, da sem prisedel v avtobus šele v Žalcu (odhod je bil izpred Slovenskega ljudskega gledališča v Celju! Morda zato, da bo izlet bolj kulturen? Šalo na stran!) sem po zaslugi našega Draga Medveda, ki je bil vodič izleta po uradni zadolžitvi našega glavnega in odgovornega urednika Jožeta Volfanda (Drago je zaupno nalogo odlično opravil! V šoli za turistične delavce bi dobil oceno 5!) izvedel imena vseh tistih, ki so se odločili, da z nami potujejo na enodnevni izlet v Begunje in Drago ter Ljubljano v našo tiskarno.

Proti pričakovanju je bilo jutranje razpoloženje dobro. Ne bi bili Slovenci, če ne bi imeli s seboj pelinkovca, ki bi prijetne potnike malce hitreje spravil k pravemu, živahnejšemu življenju. In ko vsi pravijo, da Slovenci nismo za humor, je vsaj to tokrat bilo neštetokrat ovrženo. Drago si je prilastil tisti mikrofon in potem so letele krepke sem in tja. Nastalo je boljše vzdušje, kot če otrok Savinjčana (naj mi bo vnaprej oproščena ta primerjava, ni zlobna, je pa aktualna!) dobi za nagrado, ker je z odličnim izdelal dovoljenje, da lahko čez plot gleda sosedovega otroka, kako liže sladoled! Pa smo rekli »hec mora bit« in smo se peljali naprej. Savinjčani pa so rekli, to ni hec, to je res. Zdaj pa ne vem, ali jim lahko verjamem ali ne. Osebno jim ne bi, saj imajo hmelj.

Predvsem pa smo bili presenečeni nad pozornostjo našega šoferja **Zvoneta Kokalja.** Ni samo bistvo v tem, da je varno krmaril po naših cestah iz kraja v kraj, zelo pomembno je tudi to, da je takoj vzpostavil kontakt z vsemi udeleženci izleta. Najprej je natrosil za uvod nekaj nežnih »štosov«, nato pa povsem resno, počasi, kratko, a vendar dovolj jasno razlagal zanimivosti, mimo katerih smo se peljali. Bil je vodič za resne stvari. Pri Izletniku so povedali, da je doma sicer iz Škofje Loke in da dobro pozna tiste kraje in da je že šofer pri Izletniku okoli sedem let. Njegova dobra lastnost (to sem že sam večkrat opazil, saj sem bil z njim na izletu večkrat!) je, tako pravijo, da nikoli nobene razlage ne zamudi in vse si zapomni in potem to kasneje daje naprej ostalim, ki jih vozi. Medtem ko drugi šoferji raje spijo, ko si drugi kaj ogledujejo, ta vedno nekaj išče, da lahko kasneje razlaga. Skupna ocena je bila: Janez je »fant od fare!« Sicer pa, kateri Kranjski Janez ni fejst fant?

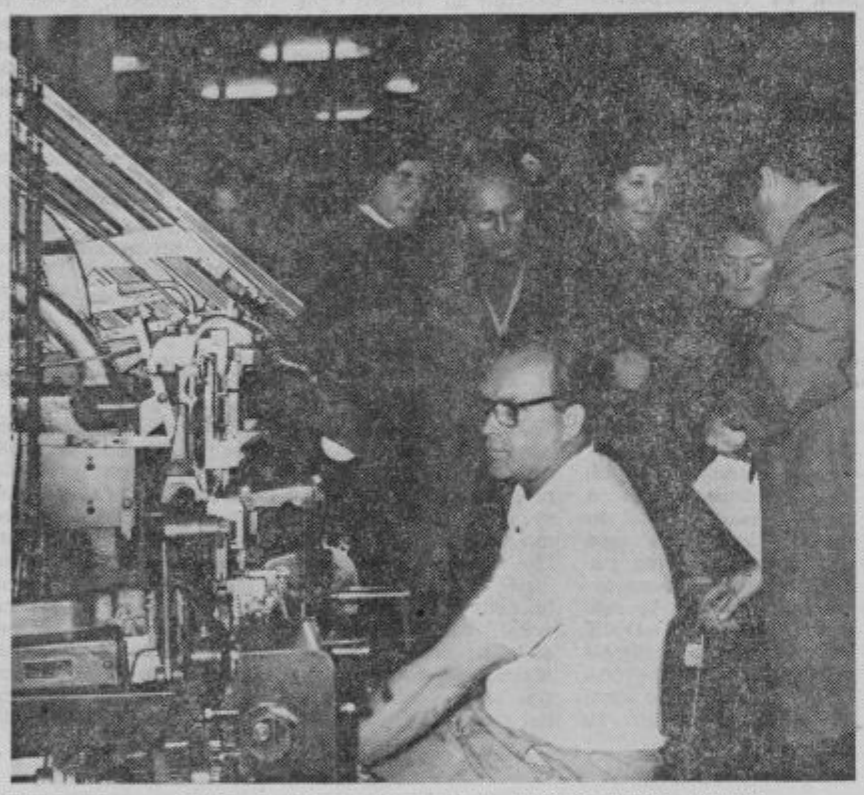

Ogled tiskarne »DELO« je bil posebno zanimiv. Motiv iz strojne stavnice.

In ta fejst fant je skupaj z NT in RC peljal na izlet naše dopisnike in sourednike:

Jožico Selič iz Laškega, **Angelco Pikl, Dragico Marenčič** in **Anico Korošec** iz Celja, **Vido Delčnjak** iz Vojnika, **Urško Oroš** iz Vrbna pri Šentjurju, **Viktorja Kojca** iz Šoštanja, **Lojzeta Ojsterška** iz Velenja, **Marino Kocen** iz Celja, **Štefana Zvižejo** iz Trnovelj pri Celju, **Poldeta Bevca** iz Celja, **Franca Dobrovca, Ludvika Zupanca-Iva** iz Celja, **Majdo Kožuh** iz Štor, **Pepija Miklavca** iz Mozirja, **Ivano Zlatko Cencen** iz Vranskega, dve **Darji — Jejčičevo** in **Glančnikovo** iz Celja, **Jožeta Pavlina** iz Podčetrtka, **Terezijo Sterle** iz Celja, **Anico Polšak** iz Slovenskih Konjic, **Marijo Hernaus** iz Šentjurja, **Franca Zalesnika** (najstarejša udeleženca iz Florijana pri Gornjem Gradu, **Vilija Jazbeca, Janeza Čepina** (edina sta rešila čast športnih dopisnikov pri NT in RC), **Jožeta Zupančiča** in **Gustava** ter **Bogdano Grobelnik,** vse iz Celja Imenik ne bi bil popoln, če ne bi še nas: od Jožeta Volfanda z družino preko Draga Medveda do mene. Posadka je bila sicer pomanjkljiva, vendar dovolj močna, da je uspela preživeti uspešen dan in dati mnogo napotkov za nadaljnje sodelovanje.

Poti ne bomo opisovali, povejmo samo to, da smo se ustavili na prijetno urejenem letališču Brnik (prva postaja so bile sicer Trojane, kjer so morali nekateri že na ... pa ne pijačo, temveč ...), nato pa v Begunjah in Dragi pa pod gradom Kamen (v Begunjah smo si ogledali muzej) in seveda v gostilni »Pri Jožovcu«, kjer so doma vse bolj zunaj popularni in vse manj doma Avseniki. Za spomin smo dobili razglednico ansambla Avsenik s podpisom njihovega očeta in matere.

Ob povratku smo si ogledali še tiskarno DELO v Ljubljani, kjer je večina naših udeležencev prvič videla, kako v tiskarni nastaja časnik. Za vse je prav to zadnje bilo največje doživetje, saj so na lastne oči spoznali, da vse nastajanje časnika le ni tako enostavno, kakor izgleda takrat, ko ga dobiš v roke.

In kakšen je bil povratek s kratkega, vendar prijetnega izleta? Vesel, morda veselejši, kot zjutraj odhod, ko smo vsi bili še nekam zaspani. Dejstvo je eno: uvideli smo, da takšni izleti (letos smo jih organizirali že za kmečke žene in zdaj za dopisnike) lahko veliko pripomorejo k skupnemu zbližanju in pomoči. Eden brez drugega ne moremo, zatorej naj obvelja: vi ste naši, mi pa vaši!

Pričakujemo tudi vašo nadaljnjo pomoč in sodelovanje, vse tiste predloge in pripombe, ki ste jih izrekli pa bomo poskušali po naši najboljši moči izpeljati.

Zapis je pripravil:
TONE VRABL
Fotografije pa so delo
DRAGA MEDVEDA

Vsi skupaj pa smo kot eno. Čeprav smo bili na prvem skupnem izletu, vsaj mi upamo, da ne tudi zadnjem. In da bo drugič udeleženih več dopisnikov in sourednikov Novega tednika in Radia Celje, kot jih je bilo tokrat. Naša prizadevanja (in dragocena) tajnica Meta (pa ni samo tajnica, to je pravzaprav najmanj, ker opravlja vse druge posle od telefoniad do pritiskanja teleksa do iskanja številk za nas, ki si jih ne zapomnimo, do prepisovanja člankov, kontaktiranja z vsemi, ki so izven naše hiše in do — to je najdelikatnejše — odpošiljanja v banko, kdaj bomo dobili osebni dohodek!) je razposlala več vabil dopisnikom (več ali manj stalnim) in sourednikom, izleta pa se je brez upoštevanja naše udeležbe udeležilo »samo« 28 dopisnikov in sourednikov. Res pa je, da so se mnogi opravičili in obljubili, da pojdejo drugič. Torej — še danes vabljeni.

Obisk na grobišču v Dragi

Še posnetek za spomin: sodelavci NT in RC na sobotnem izletu

KAKO ŽIVIMO?

NA DELAVČEVIH PLEČIH

Stabilizacija! Beseda upov in naporov, pričakovanj in odrekanj. Čas zategovanja pasov, čas ureditve razmer v gospodarstvu, ki je kot žrebe preskakovalo ojnice, želeč hitro, hitro naprej.

Pa smo se odločili, da malce preanaliziramo, kako pravzaprav živimo, kako smo si razdelili bremena stabilizacije? Zbrali smo nekatere podatke, želeč opomniti na to, da opozorila Zveze komunistov, da je potrebno posvetiti več pozornosti zlasti delavcem z najnižjimi osebnimi dohodki, niso bila zaman, da so še vedno izredno aktualna in da je skrajni čas, da jih s kar največjo resnostjo čimprej uresničimo.

CENE NARAŠČAJO . . .

Res je, spočetka je kazalo, da bo vsa stvar minila dosti manj boleče, kot so nekateri napovedovali. Toda resnično je to samo kazalo, kajti kmalu smo spoznali, da obolelega gospodarstva pač nikakor ne bo mogoče ozdraviti, če ne bomo poskrbeli za to, da nekatere stvari bistveno spremenimo. Obljube, ki so neodgovorno padale vsevprek na samem začetku, da standard ne bo padel, so se kmalu razblinile.

Potem smo napovedali drugo dejanje, katerega moto je bil, da je treba stabilizacijo speljati tako, da bo kar najmanj prizadet delavec, še zlasti tisti, ki ima nizke dohodke. Vse lepo in prav, toda tudi v tem primeru se je pokazalo, da je nekaj lažje reči kot storiti.

Začnimo lepo po vrsti. Cene. Da je kljub zamrznitvam in ne vem še čemu, vsak dan nekaj dražje, smo se že navadili. Ob manjših podražitvah se niti ne razburjamo več, ker se enostavno ne izplača. Zbrali smo nekaj konkretnih podatkov, pa si jih oglejmo. Za primerjavo smo vzeli cene leta 1970 in letos, obakrat seveda v novembru. Ker je hrana še vedno tista, ki terja največ denarja, smo zbrali nekaj primerjav. Kilogram sladkorja je bil pred tremi leti 2,80 din, danes je 5,69 din. Je torej več kot enkrat dražji. Krompir, ki ga še vedno pospravijo v povprečni družini kar precejšnje količine, je stal pred tremi leti 1,10 din za kg, danes pa je treba zanj odšteti 2,10 din. Mleko se je od 1,60 din v letu 1970 podražilo na 3,00 din v letošnjem letu. Še malo počakajte, pa boste za liter olja odšteli starega tisočaka, čeprav je bil liter pred tremi leti le 5,60 din. Pa kruh? Črni (tega na žalost pojemo menda več!) se je podražil za 35 odst., beli pa za 29 odst. In meso? O tem raje ne zapišemo nič!

Sicer pa, kaj bi naštevali? Osnovna živila so se v letu 1971 podražila napram prejšnjemu letu za 18 odstotkov, 1972 v primerjavi z 1970 že 39 odst. in letos za nič manj kot 60 odstotkov. Podrobno si oglejte še naše okrnjene tisočake, pa bo vsem več ali manj jasno koliko je ura. Pa ne pozabite, upoštevali smo le cene nekaterih osnovnih živil, drugega nič . . .

. . . PA PLAČE TUDI

Če smo povedali že vse o cenah in njihovi skokoviti rasti, potem pa si oglejmo še osebne dohodke. Roko na srce, tudi ti so v teh treh letih kar krepko naraščali. Medtem, ko je na primer nekvalificirani delavec leta 1970 zaslužil, v povprečju seveda, 716.— din, pa znašajo njegovi povprečni osebni dohodki v letošnjem letu že 1.268.— dinarjev. Porastli so torej takole okroglo za 77 odstotkov. Podobno ugotavljamo tudi pri preostalih kategorijah zaposlenih, le da je v višjih kategorijah, oziroma kvalifikacijah, relativna rast nekoliko počasnejša. Visokostrokovno usposobljeni delavec je leta 1970 zaslužil na celjskem območju 2.696 din, letos pa prejema v povprečju že 4.559.— din, kar znese takole 69 odst. več, kot pred tremi leti.

Rekli smo, da morajo nižjim kategorijam delavcev osebni dohodki naraščati hitreje kot vsem ostalim. Smo to uresničevali? Podatki vsekakor kažejo, da smo, saj so se plače nižje usposobljenih delavcev dvigovale hitreje, višje strokovno usposobljenim pa so rastle počasneje. Je torej pri tem kaj narobe? Na videz prav ničesar. Le v resnici stvari nekoliko drugače stoje, samo z druge plati jih je potrebno pogledati, pa se nemudoma pokažejo v povsem drugačni luči.

Za lažjo primerjavo smo izbrali štiričlansko družino, saj bomo take našli tako med nekvalificiranimi, kot med visokostrokovno usposobljenimi delavci. Pa smo zračunali stroške za nakup osnovnih življenjskih artiklov. Leta 1970 je bilo potrebno za nakup hrane za štiričlansko družino odšteti (pri poprečni porabi seveda) 707.— dinarjev, letos pa so se ti stroški povzpeli že na 1.134.— din. Kar čedno povečanje, treba priznati. Pa opravimo primerjavo. Nekvalificirani delavec, ki ima štiričlansko družino, je moral pred tremi leti odšteti kar 98 odstotkov svoje plače, da je preskrbel družino z osnovnimi življenjskimi artikli. Pa visokostrokovno izobražen delavec? Temu je bilo potrebno odšteti le dobro četrtino svojih dohodkov, in sicer 26 odstotkov. Pa danes? Osebni dohodki so se nominalno tako povečali, da kljub rasti cen (te smo si že ogledali) te nekoliko prekašajo. Visokostrokovno usposobljeni delavec porabi za nakup prehrambenih artiklov za svojo štiričlansko družino le 24 odstotkov plače, pri nekvalificiranem delavcu pa je delež padel celo na 89 odstotkov.

Ko danes nekvalificirani delavec nakupi vse, kar mu je potrebno za preživljanje družine (tega pa ne dela tako, kot mi tu pišemo, ker mora med drugim tudi plačevati stanovanje, ker se mora oblačiti in obuvati in šele potem jesti) mu od plače danes ostane borih 134 dinarjev. Pa onemu drugemu, nič več in nič manj kot 3.425.— dinarjev. Tu pa se resnica že pokaže v nekoliko drugačni luči.

Ker si delavec, pa če tudi ima tako družino, kot je tu o njej govor, ne more privoščiti določenih stvari, potem se jim odpove. Ne iz veselja, temveč iz nuje. Pa boste rekli, da večina teh delavcev dela tudi še po šihtu! Da, to je res! Ampak po šihtu delajo tudi oni drugi, z visokimi plačami. Razlika je le v tem, da dela navaden delavec po šihtu iz eksistenčne nuje. Prvi dela zaradi tega, da bi lahko oblekel otroke, da bi se lahko vsi do sitega najedli (tudi kaj boljšega kot krompir in zelje), oni drugi pa dela za nov tip avtomobila, za barvni televizor ali veekend v planinah . . .

Res je, da je od besed k dejanjem dolga pot, res pa je tudi to, da živimo v družbi, ko nam ne more biti vseeno in nam tudi ni, kako člani te družbe živijo. Potrebno je bilo in to še kako, da uredimo naše gospodarske razmere, da bomo jutri živeli boljše, da bomo vsi imeli večji kos belega kruha in še kaj zraven, ni pa verjetno potrebno, da smo si bremena tako krivično razdelili.

Da ne bo pomote! Nobenih uravnilovskih tendenc ne želimo proklamirati. Te ošpice so za nami! Prav tako ne mislimo načenjati nujnosti razlike v dohodkih in ne podirati načel delitve po delu. Želimo pa opozoriti na nekaj, kar je vsem več ali manj jasno, pa se tega nikakor ne moremo uspešno lotiti. Jasno nam je, da vsaka podražitev najbolj prizadene delavce z najnižjimi dohodki. Jasno nam je, da tisočak v enih in drugih rokah ni enako vreden. Nekdo trepeče za njim, ko ga izdaja, drugemu pomeni manj . . .

Zmanjševanje premoženjskih razlik je ena osrednjih nalog, ki si jih je Zveza komunistov zadala za uveljavitev stabilizacijskih naporov. Pa smo pri tem že kaj konkretnega dosegli? Nekaj že, toda to ni tisto, kar je delavec pričakoval, to ni tisto, kar je treba storiti. Bolj ko se proces stabilizacije nagiblje v svoj uspešen zaključek, bolj nam je jasno, kdo bo plačal ceho. Vsi smo jedli in pili, toda delež cehe, kot smo si ga razdelili, ni bil za vse enak. Dogovorili smo se o razmerjih pri dohodkih. Lepo in prav, toda ali smo jih tudi uresničili? Podatki tega ne potrjujejo! Res je, da smo rekli, da si moramo bremena stabilizacije enakomerno razdeliti (kolikor se da), res pa je tudi to, da so jih nekateri v dobršni meri uspeli prevaliti na delavska pleča. Res je, da stabilizacija že kaže prve pozitivne premike, res pa je to, da jih je v glavnem ustvaril naš delovni človek . . .

Veliko problemov smo doslej že uspešno rešili na poti našega socialističnega razvoja. Bomo tudi tega? Vsekakor, samo predolgo ne smemo odlašati. Zapiranje škarij med višjimi in nižjimi plačami za nekaj časa prav nič ne bo škodilo, nasprotno, pripomoglo bo k temu, da bomo lažje in prej razrešili prenekateri problem.

BERNI STRMČNIK

KAJ JE S PREMOGOM?

Premog je. Premoga ni! Premoga ne bo ... Tako nekako smo prejšnje mesece vsak dan brali v slovenskih časopisih. Kriza pri dobavi premoga se je zaostrila do skrajnosti. Povsod ga je primanjkovalo in obeti, da bo kmalu bolje, niso mogli segreti premraženih potrošnikov. Nekateri med njimi so več mesecev zaman čakali, kdaj pridejo na vrsto. Slišali smo tudi, da je bilo pri dobavah premoga precej špekulacij. Nekateri posamezniki so baje prejemali podkupnine, da so preskrbeli premog potrošnikom. Kako je bilo s premogom v Celju? Ali se je položaj kaj spremenil? Smo se tudi v Celju srečevali s špekulacijami? Kaj je z družinami, ki še vedno čakajo na premog? Kako so v tej hudi zimi živeli tisti, ki so imeli srečo in po več mesecih le dočakali premog? Kakšni so bili kriteriji za dodeljevanje premoga? Vse to in še več smo želeli izvedeti. Obiskali smo vse delovne organizacije v Celju, ki prodajajo premog, obiskali smo tudi nekaj družin, ki jih je dolgo zeblo. Preberite, kaj smo izvedeli.

V Kovinotehni sem se pogovarjal z direktorjem maloprodaje EMILOM HEDŽETOM. Povedal nam je, da so v Kovinotehni letos razpolagali s 4.400 tonami premoga več kot lani. Ko je prišlo do krize, so si skušali zagotoviti še dodatne količine premoga, vendar rudniki niso mogli uresničiti vseh zahtev. Največjo težavo je predstavljal sklep republiškega Izvršnega sveta, ki je v zadnjem tromesečju letošnjega leta ukinil prodajo lignita za široko potrošnjo zaradi potreb v električni energiji. V Kovinotehni so povedali, da bi rabili vsaj še 2.000 do 3.000 ton premoga, če bi želeli omiliti povpraševanje.

Po kakšnih kriterijih ste se ravnali pri prodaji premoga, ko je prišlo do krize?

»Takoj, ko se je z redukcijami električne energije kriza zaostrila, smo omejili dobavo premoga potrošnikom. Kupcem smo prodajali le še po 3 tone premoga. Nekateri kupci so čakali na premog tudi po tri in več mesecev. Posebej smo reševali problem dobave premoga za socialne probleme. V sodelovanju s Centrom za socialno delo v Celju smo socialno ogroženim dobavili okoli 500 ton lignita, ki smo ga dobili izven pogodbe. V najtežji krizi smo tako oskrbeli s premogom okoli 300 družin, ki so bile v resnično težkem položaju.«

Slišali smo, da je pri dobavah premoga prihajalo do različnih špekulacij. Ali ste se tudi pri vas srečali s tem problemom?

»Tudi pri nas smo slišali za različne špekulacije, vendar pri nas tega ni bilo. Zelo strogo smo pazili, da je prodaja potekala po vrstnem redu vplačil. Naše delo je pregledala tudi tržna inšpekcija.

Kakšen pa je položaj s premogom danes?

Trenutno smo še vedno v veliki zadregi, saj premoga primanjkuje. V teh dneh bomo dobili brikete, ki imajo kljub nekoliko višji ceni visoko kalorično vrednost in so kakovostno gorivo. Namesto s premogom bomo tako lahko vsaj nekaj potrošnikov oskrbeli z briketi. Še vedno pa lahko vsak kupec, ki pride k nam sam po premog, dobi do 200 kg premoga. Trudimo se, da bi zagotovili še kaj premoga, vendar vse kaže, da lignita za široko potrošnjo letos ne bo. Ostale pogodbene količine normalno prihajajo, vendar bodo te v glavnem zadostovale le za potrebe stalnih kupcev — bolnišnice, mlekarne, pekarne in tako dalje.«

V Celju prodajajo premog tudi v poslovalnici ERA. Tu sem govoril z *Ženijem Debeljakom*. Povedal mi je, da so pri njih letos razpolagli z nekaj več kot 20.000 tonami premoga.

Kako je potekala prodaja premoga v vašem podjetju?

Do avgusta smo prodajali normalno in vsakdo je dobil želene količine premoga. Takoj, ko se je pričela kriza, pa naročil nismo več sprejemali. Po oktobru tako za široko potrošnjo skoraj ni bilo premoga. Ves čas smo tistim kupcem, ki so sami prišli po premog, prodajali po 100 kg premoga. Na tak način smo postregli kakim 350 strankam.

Kakšen je položaj sedaj? Ali boste do konca leta še dobili kaj premoga?

Do pred nekaj dnevi smo bili povsem brez premoga, potem pa nam ga je uspelo nekaj dobiti in sedaj bomo spet lahko prodajali posameznikom po 100 kg dnevno. Poleg tega bomo lahko zadovoljili tudi naše stalne stranke. Proti koncu meseca bo, tako vsaj upamo, že nekoliko bolje. Pričakujemo namreč večjo količino briketov, ki zelo uspešno nadomeščajo premog, iz Bosne pa bomo verjetno še dobili nekaj lignita. Na premog trenutno čaka še kakih 50 naročnikov, ki so za naročene količine že plačali. Vendar tudi tem ne bomo mogli dobaviti več kot 2 toni premoga.«

Ali ste s premogom reševali tudi kakšne socialne primere?

Da. Sodelovali smo s Centrom za socialno delo in težjim socialnim primerom smo dobavili po 2 do 3 tone premoga. Oskrbeli smo kakih trideset družin, ki so s potrdili Centra za socialno delo dokazali, da so v težavnem položaju.

Ali je prišlo do kakšnih poskusov špekulacij s premogom?

Ne, pri nas težav s špekulacijami ni bilo, čeprav smo tudi sami slišali, da so nekateri ljudje prejemali podkupnine in da so prevozniki ogromno zaslužili na račun dostav premoga. Pri nas smo celo sami dotirali prevoze, saj zaradi podražitve nafte s staro prevozno ceno nismo shajali.«

Tretje podjetje v Celju, ki prodaja premog, je Slovenija-Merkur. Tu sem govoril s ŠTEFANOM NOVAKOM. Povedal mi je, da le redki potrošniki v Celju vedo, da tudi njihovo podjetje prodaja premog. Slovenija-Merkur je letos razpolagal s 3500 tonami premoga. Ker poleti niso mogli dobiti dovolj kupcev, so precej premoga odstopili drugim podjetjem. Veliko se jim ga je pokvarilo, saj nimajo primernih skladiščnih prostorov. Ker naročnikov niso imeli mnogo, so jim dobavili ves naročen premog. Dnevno so prodali približno dvesto ton premoga.

Kako ste se pri vas prilagodili krizi, ki je nastala?

»Pri nas smo odprli poseben depo, v katerem imamo na zalogi po 10 ton premoga. Takoj ko tega zmanjka, dostavimo vanj novih 10 ton. V tem depoju prodamo po 200 do 300 kilogramov premoga vsaki osebi, ki pride sama ponj. Drugače pa tesno sodelujemo s sindikatom v Cinkarni, saj smo njihovi podružnici prodali že okoli 400 ton premoga. Pri nas ni bilo velikega pritiska na premog. Do konca leta bomo oskrbeli s premogom Cinkarno, morda pa bomo lahko pomagali tudi sindikatu tovarne EMO. Letos bomo dobili verjetno še okoli 400 ton premoga, vendar bo ta namenjen stalnim strankam, tako da naročil iz široke potrošnje ne bomo sprejemali. Vsak posamezni kupec bo še naprej lahko dobil pri našem depoju po 300 kg premoga. Tudi naše poslovanje s premogom je pregledala tržna inšpekcija in od nas zahtevala, da imamo v depoju stalno vsaj po 10 ton premoga. V tem bomo, tako vsaj kaže, lahko uspeli.«

Obiskal sem tudi nekaj družin, ki so čakale ali pa še vedno čakajo na premog. Ni jih malo. Obiskal sem jih le pet, čeprav bi jih lahko veliko več. Toda njihovi problemi bodo dovolj dobro prikazali premogarske težave. *Milka Gregorčič* iz Šlandrovega trga ni mogla naročiti premoga, saj naročil v dneh, ko ga je skušala dobiti, niso več sprejemali. Nekajmesečnemu otroku, ki je na svet privekal s sedmimi meseci, je tako pretilo, da bo zaradi mraza še bolj bolehen kot sicer. Vendar je imela Milka Gregorčič srečo in na Centru za socialno delo je dobila naročilnico za premog. Prav v dneh, ko so bili že brez premoga in so si ga izposojali pri sosedih, je težko pričakovani premog končno prišel. *Marija Zaločček* s Slomškovega trga je čakala na premog 4 mesece, saj ga je naročila že v avgustu. Pred dnevi je končno dobila 2 toni premoga. Upa, da bo s to količino in z drvmi nekako prebila zimo. *Terezija Hruševar* s Teharske ceste čaka na premog, ki ga je naročila s pomočjo Centra za socialno delo, že dva dolga meseca. Sedaj je že povsem brez premoga, tako da si ga mora izposojati ali pa hoditi na obiske. Povedala mi je, da jo je letos zeblo, kot že dolgo ne. *Mirko Dobršek* s Ceste na Ostrožno je dobil premog s pomočjo sindikata v tovarni EMO, kjer dela. Premog je skušal dobiti že poprej vendar mu to ni uspelo. Doma jih sicer ni zeblo, saj so kurili s premogovim prahom in drvmi. Pred 14 dnevi je težko pričakovani premog končno prispel. Čeprav je bilo hudo, se ni jezil, saj dobro razume energetsko krizo, v katero je zašla Slovenija. *Nikola Scherli* je tudi dobil premog s posredovanjem sindikata v tovarni EMO. 1800 kilogramov, ki jih je dobil, je pomagalo, da so z družino prebrodili najhujše. Čeprav premoga, ki so ga naročili že pred časom, še sedaj nimajo, upajo, da jim bo sedanja zaloga skupaj z drvmi zadostovala do konca decembra, ko pričakujejo obljubljeni premog.

Terezija Hruševar mi je na vprašanje, če upa, da bo premog kmalu dobila, odvrnila: »Menda ja ne bodo pozabili prav name.«

Natašo in Andreja Schell sedaj ne bo več zeblo. Tako vsaj upata njuna starša, ki optimistično čakata na naročeni premog.

In kaj lahko zapišemo pod črto naše akcije? V Kovinotehni, kjer so letos razpolagali z znatno večjimi količinami premoga kot lani, trenutno premoga ni. Na vse načine poskušajo priti še do dodatnih količin, vendar so obeti, da jim bo to uspelo, tako za letos, kot za prihodnje leto, slabi. Oskrbeli bodo redne naročnike, za široko potrošnjo bo premoga malo. Zagotovili so nam, da bodo posamezni kupci, ki bodo prihajali po premog sami, pri njih lahko dobili po 200 kg premoga dnevno. V ERI so imeli letos manj premoga kot lani, zato razen rednih odjemalcev niso mogli zadovoljiti vseh potrošnikov. Vse kaže, da bo ERI do konca leta uspelo dobiti še nekaj premoga, vendar bodo z njim lahko oskrbeli le naročnike, ki so premog plačali že pred meseci. Tudi drugo leto verjetno ne bo dosti bolje. Vsak posamezni kupec pa bo lahko v skladišču ERE še naprej dobil po 100 kg premoga dnevno. Pri obeh omenjenih podjetjih bodo v kratkem dobili tudi nekaj briketov. In Slovenija-Merkur? Tu prihodnje leto verjetno ne bodo naročili toliko premoga kot letos, saj imajo s prodajo slabe izkušnje. Ker nimajo niti primernega skladišča niti industrijskega tira, bodo verjetno tudi v prihodnje skrbeli le za to, da bo v stalnem depoju dnevno po 10 ton premoga. Tudi tu bodo posamezniki lahko dnevno dobili po 100 kg premoga.

Jasno je torej, da premoga še vedno primanjkuje in obeti, da bi bilo kaj kmalu bolje, so slabi. Izkušnje iz tega leta so potrošnike verjetno izučile, da bodo premog naročali že prej. Če ga bodo dobili ali ne, je težko reči, sodeč po trenutnem položaju pa ga nikakor ne bo moč dobiti v večjih količinah.

Končna ugotovitev: Veliko Slovencev bo letos zeblo.

In kaj lahko storimo za izboljšanje položaja? Več ali manj je to jasno. Družbeno-politične organizacije s sindikatom na čelu ter delovne organizacije se bodo morali še bolj zavzeti za to, da bo tudi za široko potrošnjo več premoga. V socialistični družbi s poudarjenimi načeli solidarnosti to ne bi smelo predstavljati nepremostljivega problema. Še posebej, če so možnosti, da trgovske organizacije pravočasno nabavijo večje količine premoga.

Tekst in fotografije: Branko Stamejčič

NAGRADNA KRIŽANKA

Med reševalce s pravilno rešitvijo bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:
1. nagrada: 100 dinarjev
2.—6. nagrada: 50 dinarjev

Izrezek z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: NOVI TEDNIK, 63000 Celje, Gregorčičeva 5. Na pisemski ovitek napišite NAGRADNA SLIKOVNA KRIŽANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrtka, 20 decembra.

Nagrajeni reševalci

Za nagradno številčno stezo, objavljeno v Novem tedniku novembra, je žreb razdelil nagrade takole:
1. nagrada: 100 din: Ivan Ročnik, Topolšica 25, Topolšica
2. nagrada: 50 din: Toni Šumečnik, v. p. 1552-30, Beograd
3. nagrada: 50 din: Zlata Majkovič, Trg V. kongresa 10/II, Celje
4. nagrada: 50 din: Darinka Podvršan, Migojnice 89, Griže
5. nagrada: 50 din: Jože Slomšek, Jurčičeva 1, Velenje
6. nagrada: 50 din: Damjan Kandut, Gaberke 97, Šoštanj

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Čestitamo!

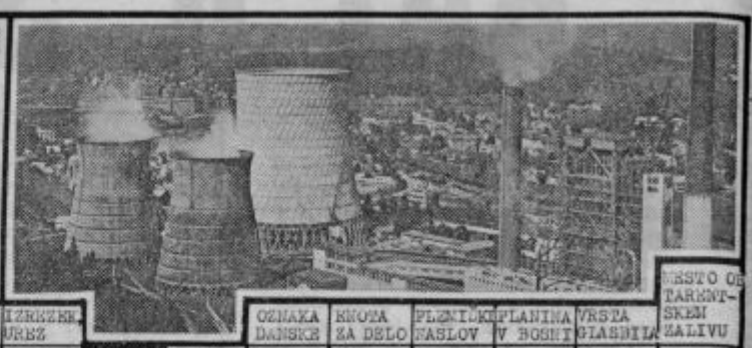

DVIGALO · MEHKO-NEBNI GLAS · ŽIVKOV TODOR · OSEBA IZ GOTOVČEVE OPERE · IND. MESTO V ANGLIJI · SANICA OKLA · IVAN KUČER · ZAGIB TKANINE · KRDELO · IZREZEK, UREZ · OZNAKA DANSKE · KNOTA ZA DELO · PLEZNILKI NASLOV · PLANINA V BOSNI · VRSTA GLASBILA · MESTO OB TARENTSKEM ZALIVU

LIJ, LIJAK, LIVAK · VLADARSKA PALICA · LEVI PRITOK OBA · NEDOPUSTNO DEJANJE

IME GRAFIKA ŠUBICA · MESTO V ZRN · KOCKA (lat.) · SPREHAJALIŠČE · JEGULJA · OBLA · ZNAK ZA GLAS

NASELJE V DRAVSKI DOLINI · METLICA · ODPADNA VODA · RUSKA JUHA · UMETNI SKILAVEC · GRNIČAR · FRANC. PESNIK,

KLADA ZA SEKANJE DRV · ADIŠA · ORGANIZ. OF AFRICAN UNITY · ŽENSKO IME · ZMIKAVT · ANGL. N. IME · POBIČ

Berite NOVI TEDNIK · IZPOVED · OTROČKA POSTELJICA · HRVATSKI PISEC · ŠAHOVSKI IZRAZ · ZAKUPNA DOBA · PTIČ PLOVEC · SSOGRAJ. TEHNIK · DIVJI PES

PRITRDILNICA · PRIPAD. APAŠEV · MENIŠKA SUKNJA · POVRŠINA · SLOV. SLIKAR · NABADANJE · BOGINJA ZNAGE · REGISTR. ROKA · BRIGA

ČETRTI RIMSKI KRALJ · SIFILIS · TEČAJ PRI KOLESU · MELIŠČE · PLANINA V SRBIJI · CELJSKA TOVARNA · SOTRČAN. PTICA · AM. LET. DRUŽBA · SVETLO ANGL. PIVO · GENERACIJA

SIR IZ KISLEGA MLEKA · DEVIŠKA KOŽICA · BISMENT KOGITER · BISMENT BISMUT · ZMIKAVT · TANAKA KAKUSI

MLEČNI SOK KAVČUKOVCEV · NEODLOČENO PRI TAHU · KEMIČNA SPOJINA (4. črka je A) · ORGAN ZA TVORBO GLASU

PREBIVALEC IRAKA · TKANINA ZA DELOVNE HALJE · PUNCA · KOSILO

ZASTAVA nudi do 28. 2. 1974 pri plačilu nad 50 % z devizami, 10 %

FERDO GODINA

BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem slovenija

62

avto Automotor CELJE

Moram reči, da me je obisk Krampačevih zelo neprijetno presenetil. Nisem si jih želel. Zazdelo se mi je, da bodo prav Krampačevi najbolj realno presodili, kako daleč sem pade. Najbolj so me poznali, in zdaj bodo videli, v kako brezizhodnem položaju živim. Razen tega so pri svojcih na Bistrici dovolj slišali o meni. Čeprav je bil Krampač stvaren človek in je v vsaki situaciji skušal najti najbolj trezen in pameten izhod, vendar me je bilo sedaj sram, kakor me mogoče ni bilo še nikoli.

Če ne bi bilo prepozno, bi zaklenil vežna vrata in bi se v hiši skril. Zdaj je bilo seveda nemogoče karkoli storiti. Treba je bilo goste počakati in vzdržati tudi ta udarec.

Bili so lepo oblečeni. Jaz nisem imel možnosti, da bi si kupil obleko, skoraj ne vec, da bi si preoblekel perilo. Oni pa so šli čez dvorišče čisti in so gotovo pričakovali vsi po vrsti, da bo to srečanje le neprijetno. Berta je šla zadnja. Nekoliko se je zredila. Zdelo se mi je, da je postala lepša. Stanko je že velik. Tudi Mara je zrasla. Ta gosposka otroka se nista znašla. Z radovednostjo sta opazovala našo hišo.

Vsak čas bodo prišli do stopnic. Treba bi bilo seveda sobo pospraviti in jo vsaj malo urediti. Vendar tudi tega zdaj ni več mogoče. Našli me bodo tako, kakor živim. Sram me bo pred Berto in otrokoma. Jančі me bo razumel. Celo moj poklic je nekoč tolerital, čeprav mu je bilo vedno težko, da nisva šla skupaj na univerzo.

Že odpirajo vežna vrata. Stopajo v vežo. Jančі je že pri vratih. Malo so postali. Se neznosnega, kiselkastega zraka, ki je polnil našo hišo, me je bilo sram.

Ko so se vrata odprla, so me našli ujetega. Jančі se je skušal smehljati. Stopil je proti meni. Segel mi je v roko. Berta je potisnila otroka naprej, da sta mi dala roke, nato mi je roko stisnila še ona.

Ponudil sem jim stole, naj sedejo. Samo z vinom sem jim lahko postregel. V kuhinji nisem našel čiste steklenice. Cela hiša je premogla en sam kozarec.

Čutil sem šele zdaj, kako zelo je pri naši hiši vse revno. Nisem vedel, kam bi se skril.

Šel sem po vodo k vodnjaku na dvorišče. V kuhinji sem potem opral steklenico, kozarec in nekaj skodelic. Prinesel sem jim vino in se opravičil.

Jančі je hotel premostiti mojo zadrego s šalami, kakor je vedno delal. Pa ni šlo. Vedno znova je izbila moja beda. Da bi nekoliko ublažil vzdušje, sem rekel Stanku in Mari:

»Se me spominjata?«

»Jaz se!« je pohitel Stanko. Tudi Mari so oživele oči. Počasi, nič več otroško, je rekla:

»Tudi jaz se vas spominjam.«

Najraje bi oba objel.

»Saj si ne morem misliti, da ste me prišli pogledat,« sem dejal proti Jančiju, ki je pil. Tudi jaz sem vzel skodelico. Te skodelice po mizi so me žgale.

Mogoče sta si Jančі in Berta kaj očitala zaradi smrti moje matere. Mogoče sta prišla, da bi spomine nekoliko omilila. Mogoče. Čutili smo, da je razgovor le prikrivanje mojega položaja. Tisti, ki nimajo nobenega upanja več v srečo, me bodo razumeli. Jančі in Berta me ne moreta. Ne moreta me, saj vendar vidim, da me ne moreta.

Kmalu so se dvignili. Niso mogli ostati še nekaj časa pri meni. Berta je govorila nekaj o tem, da me bodo prišli še obiskat. Jančі se je nekako zamudil pri meni in je ostal v sobi.

Gledal me je nepremično, ko sva ostala sama. V nekoliko trdi zaskrbljenosti mi je rekel:

»Kamorkoli drugam, samo tu ne smeš ostati. Čimprej stran.«

»Kam naj grem?«

»Smešno, kam! Tu boš zblaznel, Arpad.«

Na dvorišču je Berta z otrokoma počakala Jančija. Opazoval sem jih. Nekaj so gledali na hruški, ki je stala na poti.

Kaj naj Jančiju odgovorim? Saj vendar o tem ni vredno govoriti. Kam naj grem od doma?

»Se nekaj bi ti rad povedal. Rahela se bo vrnila z Madžarske.« Takšno stisko sem začutil v sebi, da nisem mogel misliti nič jasnega. Potreboval bi mnogo časa, da bi se umiril. Kljub mojemu padcu je v tej novici le bilo nekaj privlačnega. Tako nesrečen sem bil, da me je preblisnila misel, da me mogoče ona reši. Vrnila se bo.

»Z Berto sva govorila o tem, da se preseliš. Tudi Rahela to želi. Ostala bo v Lendavi. Njeni starši se ne bodo vrnili.«

Poslušal sem ga in molčal. Že sem bil prepričan, da ni človeka, ki bi mislil name, pa prideta Jančі in Berta in vrnila se bo celo Rahela.

Samo nesrečni ljudje znajo ceniti pozornost drugih. Jaz sem to znal. Če sem se kdaj veselil ljudi, ki so mi hoteli dobro, sem se jih zdaj, ko je beda v naši hiši napravila največ kar je mogla. Bil sem brez hrane, brez obleke. Živel sem v umazaniji in smradu. Bistrica se je obrnila proti meni. Od nje nimam kaj pričakovati. Pa pride ta stari, dobri Jančі in pravi: Z nami greš, rešen si, Rahela želi, da prideš. Če ne maraš Lendave, pojdi kamor hočeš. Pojdi kamorkoli hočeš, samo tu ne smeš ostati. To se pravi, da bo nazadnje le vse dobro. Samo če je človek sam, propade. Med ljudmi je drugače. Vendar so bili to le prebliski sreče pred velikim padcem v depresije. Ne v depresijo. Samo padec nazaj v mojo stvarnost. Čemu tlužije? Čemu iti na pot, ki ne vodi nikamor.

Na Bistrico sicer nisem več priklenjen s spomini, ki so se od belih tulipik do našega doma vsi razblinili v nič, v popolno nič. Tu sem priklenjen s pravico, da lahko živim, da imam pravico živeti. Če bom pa šel, kaj bo potem? Izpodrezane mi bodo še tiste korenine, ki me držijo na tem koščku zemlje

popusta za vozila ZASTAVA 101, 1300, 1300 Lux, 1500 F in 125 PZ

PRIZNANJE VSEM ŠSD V CELJU

ŠSD Hudinja je pred dne- svečano proslavilo podeli Bloudkove plakete s slav- stno sejo ter kulturno-telo nim programom. Svečano so se udeležili številni go- med njimi sekretar čK ZKS tov. Seničar Sta predsednik ObčK SZDL Janko Ževart, predsed Sob Celje tov. ing. Bur Dušan, predsednik ObčK S tov. Trebičnik Metod ektor TIS tov. Simončič ko, predstavniki ZS SRS, č ZTK in Obč ZPM, veče vilo ravnateljev osnovnih in delegati ŠSD.

V prisrčnem programu pod dstvom tov. Bukovca se je dstavil pevski zbor naj- ajših iz hudinjske šole, na- pa s spletom gorenjskih sov pod vodstvom tov. nikove folklorna skupina dsednica ŠSD je orisala ato razvojno pot ŠSD, ki prepleteno s številnimi de- mi in športnimi zmaga- Ravnatelj šole tov. Marčič je navzočim prebral ute- ljitev republiške Bloudko- irije za podelitev Bloudko- nagrad in plaket in ob tej liki izrekel priznanje vsem nirjem in pionirkam, ki ujejo v ŠSD. Uspehi ŠSD tudi sad požrtvovalnega ntorskega dela obeh peda- gov za telesno vzgojo tov. lene in Mirka Kolnika, ki a je vodstvo šole in uči- jski zbor izreklo še poseb- priznanje in podelilo spo- inski darili. Tudi hvaležni nirji in pionirke ŠSD so gradili oba mentorja s šop- m cvetja.

Tov. Stane Seničar je v enu družbeno-političnih or- nizacij občine Celje na tej čanosti med drugim dejal: »Priznanje, ki ste ga prejeli os za vaše prizadevno delo, atramo v širšem smislu za znanje vsem ŠSD v občini, ki so zastavila odlično delo na področju telesne kulture. Razvijanje in udejstvovanje mladih v okviru prostovoljnih aktivnosti v krožkih in sekcijah v športu in telesni vzgoji ocenjujemo kot bogato vzgojno in politično delo. Vsak mlad človek bi se naj v okviru svojega prostega časa vključil vsaj za nekaj ur tedensko v športno aktivnost, ki je izredno dragocena v zdravstvenem in vzgojnem pomenu. Tu naj pridobivajo preko športa delovne navade, ki so v življenju vsakega mladega človeka nujno potrebne. S to zvrstjo aktivnosti bogatite tudi svoje mlado življenje, si pridobivate športne in kulturne navade, s prevzemom določenih dolžnosti in funkcij pa se že vzgajate tudi v mlade upravljalce in samoupravljalce. Prav iz teh vidikov je to delo za naš mladi rod tako pomembno. V nadaljnem razvoju telesne kulture v občini Celje pod okriljem TTKS pričakujemo v delu ŠSD še večji razmah in polet. Naša skupnost vam bo v vse večji meri zagotavljala osnovne pogoje za vaše uspešnejše delovanje. To najvišje republiško športno priznanje pa Vas zavezuje, prav tako pa tudi vsa ostala ŠSD v občini Celje, da boste obdržali tisto visoko raven vašega delovanja tudi v prihodnjem obdobju z nadaljevanjem tako zastavljenega dela.«

Udeleženci so si ogledali v avli šole bogato razstavo o delu in razvoju ŠSD na Hudinji, ki s svojim slikovnim materialom, prikazom kronike, člankov, grafikonov in športnimi trofejami, prikazuje delovanje tega vzornega ŠSD, ki že vrsto let sodi med najboljše v občini Celje in republiki.

K. JUG

SPREJEM NAGRAJENCEV

ObčZTK in predsednik Sob Celje ing. Dušan Burnik sta pred dnevi priredila sprejem za letošnje dobitnike Bloudkovih plaket in nagrad občine Celje. Prav v letošnjem letu so organizacije in posamezniki iz Celja dobili za najvišja republiška športna priznanja v velikem številu. Na sprejemu so poleg nagrajencev bili vsi najvišji predstavniki družbeno-političnih organizacij občine Celja.

Predsednik Sob Celje ing. Dušan Burnik je uvodoma izrekel čestitke vsem nagrajencem v imenu vseh družbeno-političnih organizacij občine Celje in poudarjal zadovoljstvo, da se prav preko teh odličij tako nazorno manifestira tudi moč in veličina razvoja in kvalitete telesne vzgoje in športa v občini Celje v širšem slovenskem prostoru. Kot Celjani smo vsekakor ponosni na ta odličja in uspehe, ki jih naši športni delavci in športniki dosegajo s svojim predanim delom v različnih organizacijah. To delo tudi visoko družbeno vrednotimo in bomo v prihodnje zastavili tudi ves svoj vpliv ter večja materialna sredstva za izboljšanje pogojev dela na področju telesne kulture.

V bogati razpravi so udeleženci sprejema seznanili predstavnike občine s problemi, s katerimi se spoprijemajo pri svojem delu v Partizanu in športnih organizacijah, se zavzemali za večjo podporo nalog na tem področju, ki se morajo v najkrajšem času odraziti v pridobitvi potrebnih športnih objektov za občino Celje kot so prireditvena športna dvorana in pokriti plavalni bazen. Ob novih kapacitetah bo možno dvigniti množičnost in kvaliteto celjske telesne kulture in športa še na višjo raven. To velja tako za smotrno izvajanje programa in učnega načrta v šolski telesni vzgoji kot bogatejšega dela v ŠSD, Partizanu in športnih organizacijah.

Predstavniki družbeno-političnih organizacij občine so ob zaključku sprejema seznanili udeležence o telovadnic pri šolah in kompleksa gradenj športno-rekreacijskega centra pod Golovcem, ob tem pa izrazili željo, da bi športni delavci in športniki ob teh akcijah pokazali večjo enotnost in podporo tem prizadevanjem, ker bo le ob širši podpori javnosti možno uresničiti te načrte.

K. JUG

KOŠARKA

PORAZ DOMA

Košarkarji Kovinotehne so doživeli svoj prvi poraz pred domačim občinstvom. Premagala jih jeares izvrstna ekipa reškega Kvarnerja z rezultatom 97:94 (51:50). Kljub temu, da so Celjani prikazali eno svojih najboljših iger v letošnjem prvenstvu, kaj več od častnega poraza niso uspeli doseči. Usoden za Celjane je bil katastrofalen začetek, ko so vsled nepazljivosti celjske obrambe gostje že v 4 minuti vodili z 20:8. Celjani so vložili zadnje atome svojih moči, da so do konca polčasa ujeli goste in celo povedli. V drugem delu igre so gostje že v 24 minuti spet povedli s sedmimi koši razlike, a so domačini še našli moči, da so se jim dvakrat približali na eno točko. Še v 33 minuti so gostje vodili le s 77:76, takrat pa sta se pri gostih razigrala Miličević in Krivokuča, sicer bivši igralec prvoligaša Železničarja iz Karlovca in dokončno zapečatila usodo domačinov. V teh momentih so gostje imeli na svoji strani tudi pristranska sodnika, ki nekaj očitnih prekrškov nad Finkom nista dosodila v korist domačinov, sicer bi lahko bil rezultat tudi drugačen. Pri Celjanih so bili najboljši Zmago Sagadin, Miloš Sagadin in Jug, zatajila pa sta tokrat Jerič in Sabolčki. Koše za Kovinotehno pa so dali: Zmago Sagadin 24, Miloš Sagadin 27, Jug 15, Sabolčki 8, Erjavec 8, Fink 6, Ramšak 4 in Jerič 2.

Ocene trenerja prof. Čepina: Zmago Sagadin 5, Miloš Sagadin 3, Jug 1. V naslednjem kolu se bodo Celjani pomerili v Zagorju proti odlični vrsti trboveljskega Rudarja.

...ezna liga za mladince: ŽKK MARIBOR : KOVINOTEHNA 91:80 (44:44). Mladinci Kovinotehne so doživeli že tretji zaporedni poraz. Kljub temu, da so tokrat zaigrali odlično in vodili v drugem polčasu že z 12 točkami razlike, niso uspeli premagati favoriziranih domačinov. Pri Celjanih sta se najbolj odlikovala Štefanec in Muhovec, koše za Celjane pa so dali: Štefanec 24, Muhovec 21, Žoher 17, Kralj 13, Škoflek 3 in Videc 2.

JANEZ ČEPIN

NA DOBRI POTI

Kegljači »Hmezada« iz Žalca so po nekaj letih obstoja opravičili svoj obstoj. Ker so bili prvaki v podzveznem tekmovanju so se tako uvrstili v prvo slovensko kegljaško ligo. Obiskali smo jih ter tehničnemu vodji Dragu Markoviču zastavili nekaj vprašanj.

Tekmovanje v slovenjski ligi se bo pričelo čez štirinajst dni. Ste na start dobro pripravljeni?

»Moram reči, da naši fantje niso imeli odmora. Seveda so v poletnih mesecih vsaj enkrat tedensko kegljali, sedaj jeseni oziroma pozimi pa tudi vsak dan. Do sedaj smo trenirali že na kegljiščih Konstruktorja v Mariboru, Kranju, Ljubljani, Trbovljah, nameravamo pa še enkrat v Trbovljah in v Slovenj Gradcu.«

Ste z rezultati na teh kegljiščih zadovoljni?

»V zadnjih nastopih so fantje res prišli v zadovoljivo kvaliteto s katero lahko računamo na obstoj v ligi.«

Koliko tekmovalcev imate na razpolago, ki bodo prišli v poštev za prvo ekipo?

»Na vseh teh kegljiščih, ki sem jih naštel je nastopilo okoli 20 kegljačev kluba. V ožji izbor jih je prišlo štirinajst: Kačič, Tomažič, Čehovin, Kunst, Šuhel, Ožir, Ramšak, brata Rovtar, Fonda, Gornik, Mastnak, Brglez in Grum.«

Letošnje leto je bilo za vaš klub eno najbolj uspešnih. Ali nam lahko poveste najboljše rezultate?

»Največji uspeh ekipe je, da smo prišli v slovensko ligo, Kačič je bil na republiškem prvenstvu med posamezniki drugi, na republiškem v borbenih partijah četrti na podzveznem prvenstvu za posameznike so osvojili Kačič, Tomažič in Čehovin prva tri mesta itd. Pri ženpančičeva pa je poleg Štamperjeva osvojila deveto mesto na državnem prvenstvu, Zupančičeva p aje poleg Štamperjeve nastopila na republiškem prvenstvu in zasedla sta dobri mesti.«

Kako je glede finančnih sredstev?

»Blagajna je prazna in kako bomo nastopali v ligi bo res, problem, ki ga pa bomo morali kmalu rešiti.«

Tone Tavčar

VELEBLAGOVNICA T II. NADSTROPJE

SPORTSWEAR SHOP

ZIMSKO ŠPORTNA OBLAČILA IN OPREMA

KOVINAR NOVI ČLAN II. RKL

Kegljaško področno prvenstvo v mednarodnem slogu se je končalo z nastopom ekip v Žalcu. Najboljši so bili v tretjem kolu domačini pred Celjem, Aerom, Kovinarjem in Ingradom. Ker je bilo to tekmovanje istočasno tudi izbirno tekmovanje za celjskega predstavnika v drugi republiški ligi, si je to mesto priborila vrsta Kovinarja iz Štor, ki je bila v končnem zbiru točk tretja. Zmagalo je moštvo Celja, sledijo pa Aero, Kovinar, Žalec, Ingrad, Kovinotehna, Invalid, Toper in Šoštanj. Tako bodo kegljači Kovinarja skupaj s Celjem in Aerom tekmovali v drugi vzhodni republiški ligi. Žalec pa kot enskoletni prvak letos nastopa v prvi republiški ligi.

V Ljubljani se je končalo tudi prvenstvo Jugoslavije v borbenih igrah. Kegljači Žalca so osvojili deveto mesto s 5467 keglji, kot četrta slovenska ekipa. Celjani so bili slabši.

ŠPORTNI UTRINKI

Na judo turnirju Nagaoke v Ljubljani so sodelovali tudi celjski tekmovalci. Med najboljšimi judoisti Slovenije, nastopili so tudi člani prve zvezne lige, so dosegli lep uspeh. Več se jih je uvrstilo v četrtfinale. Kolajno pa je osvojil mladinec Pavlič, ki je v kategoriji od 58 kilogramov osvojil drugo mesto. V finalu je izgubil proti Barši (Olimpija).

Odbojkarsko prvenstvo Slovenije gre h kraju prve polovice tekmovanja. Celjani igrajo s spremenjeno formo. Dekleta so še vedno med najboljšimi. Zlasti uspešne so bile v nedeljo, ko so v Mariboru premagale Maribor z 3:2. S tem so na tablici tretje z 12. točkami. V prvem delu prvenstva morajo igrati še proti Jesenicam. Do sedaj so petkrat zmagale in izgubile proti Fužinarju in Krki.

Moška vrsta Gaberja igra tokrat slabše. V srečanju proti Savi so izgubili 1:3. Moštvo nastopa še nadalje v močno pomlajeni postavi in imajo zaradi tega manj uspeha kot prejšnja leta. Na tablici so deveti z desetimi točkami. V zadnjem kolu prvega dela prvenstva igrajo doma proti Bledu.

Pri HDK Celje bodo letos ustanovili sekcijo za kegljanje na ledu. Vse prijatelje športa, ki bi radi sodelovali v tej športni panogi vabimo, da se prijavijo na drsališču v nedeljo dopoldne od 11. do 12. ure na blagajni ali pa pri tovarišu Vikiju Dornu, ki bo vodil to sekcijo. Redni treningi bodo na Mestnem drsališču ob večernih urah. Vse informacije dobite na drsališču HDK Celja.

V nedeljo ob 11. uri dopoldne bo v Mestnem parku v Celju prvo pregledno tekmovanje najboljših jugoslovanskih dolgoprogašev v krosu. Vsi kandidati za državno reprezentanco morajo nastopiti, in bo zaradi tega na štartu naša najboljša vrsta.

HOKEJ N. L.

ODLIČNO PROTI JESENICAM

Na štadion v Mestni park prihaja vedno več gledalcev. Vzrok je preprost. Celjski hokejisti igrajo iz kola v kolo bolje. Gledalci pa radi gledajo dinamičen in hiter hokej. Takšen hokej smo videli tudi v soboto, ko so gostovali v Celju hokejisti Jesenic, večkratni državni prvaki. Preko tisoč gledalcev se je zbralo in navdušeno pozdravljalo vsako uspešno kombinacijo domačega moštva. Zanimivo je bilo videti gledalce, posebno pa igralce Jesenic, ko je bil rezultat v 28. minuti 7:3 za goste. Če domačini ne bi le preveč tvegali in malo bolj pazili v obrambi bi izvlekli še bolj ugoden rezultat kot 4:18 (1:5, 2:9, 1:4).

Zadetke za celjane so tokrat dosegli Kos, Bratec, Dani in Bojan Kerkoš. Omeniti pa je vredno, da so celjani nastopili močno oslabljeni. Niso namreč nastopili Vrtovšek, Lesjak in Šentjurc, ki so poškodovani. Najboljše moči smo imeli v kolektivni igri celotnega moštva. Posebno dobro sta igrala Avdič in Zagar.

V soboto igrajo Celjani v Beogradu proti Partizanu. Moštvo Partizana je letos izredno močno in je izgubilo proti Slaviji samo 4:5. Zato so male možnosti Celjanov, da bi presenetili v gosteh na Tašmajdanskem drsališču. Kljub temu pa velja igrati na zmago.

Mlado celjsko moštvo igra v mladinskem prvenstvu Jugoslavije. Tokrat so igrali proti Olimpiji. Kljub temu, da v celjskem moštvu niso tokrat igrali vsi mladinci iz prvega moštva, so domačini pokazali odlično igro. Bili so popolnoma enakovredni gostom in srečanje izgubili z 4:5 (0:1, 3:3, 1:1). Z malo več športne sreče bi osvojili prvo točko. Zadetke so dosegli Zorko dva, Škoflek in Vajdetič.

V sami igri moštva pa smo že videli, da imajo pri Celju mladi rod hokejistov, ki bo kmalu pokazal večjo kakovost in tudi napredek. Prva srečanja, ki jih igrajo letos, so le prvi njihovi koraki v svet hokejske igre.

J. KUZMA

ŠAH

Šahisti Celja so zaključili prvenstvo v vzhodni republiški ligi. V zadnjem kolu so doma igrali proti Radenski iz Murske Sobote 5:5. Rezultati: Draksler — Kos remi, Pešec — Bolčič remi, Bervar — Gaber remi, Jazbec — Hari remi, Pertinčič — Stašovič remi, Bogadi — Feler remi, Agrež — Korpič remi, Planinc — Kovač remi, Užmah — Muellinmajer remi in Jazbinšek — Cvetko remi.

Končni vrstni red republiškega prvenstva: Kovinar 47,5, *Celje 43*, Radenska 41, Izbira (Ptuj) 33, Branik 32,5, Rudar (T) 27,5, Slov. Bistrica 24 in Fužinar 21.

Dan pozneje so celjski šahisti sodelovali na šahovskem brzopoteznem tekmovanju v Trbovljah in se pomerili z najboljšimi moštvi republiške lige in druge lige. Tu so pokazali da imajo najboljše brzopotezne igralce. Zmagali so z 79,5 točkami pred Kovinarjem in Rudarjem. Šahisti Šempetra pa so bili sedmi. Zbrali so 38 točk.

Najboljši šahisti Celja in Radenske so imeli brzopotezni turnir v Celju. V finale se je uvrstilo kar sedem celjanov. Zmagal je Pešec, ki je zbral 4,5 točk. Sledijo: Draksler 4, Bogadi in Bervar 3,5 ter Ojstrež, Jazbec in Pertinač po dve točki.

Ker je republiška šahovska liga že zaključena, bodo štiri najboljša moštva lige sodelovala v Inter ligi. Tako bodo med temi tekmovalnimi ekipami tudi celjski šahisti. Tekmovanje je izredno zanimivo, kajti v konkurenco se štejejo samo rezultati, ki jih moštvo doseže v srečanjih proti avstrijskim ekipam. Tekmuje se na osmih deskah.

J. K.

Šahisti ŠK Savinjčan iz Šempetra so končali tekmovanje v II. republiški šahovski ligi — vzhod. V zadnjem kolu so v gosteh premagali Lendavo s 5:3. Na sliki je Martin Štorman, ki je najuspešnejši član ekipe, saj je od sedmih kol zbral šest točk in mnogo pripomogel, da je ekipa pristala na lestvici na petem mestu.

T. TAVČAR

OBISK V TOPRU

Z NJIMI NA SNEG

Odkrito moramo priznati, da smo jih veseli, da so se pojavili. Na tem področju je bilo vrsto let čutiti neko pomanjkanje, no, zdaj pa imamo v glavnem vse. Zakaj v glavnem? Samo zato, ker se tudi pri njih zavedajo, da so začetniki na tem področju in da bodo popolnoma uspeli šele čez nekaj let. Zdaj pa so pripravljeni za odprto akcijo. Z vsemi! Da, prav ste prebrali. Z vsemi! In če bomo vsi pomagali, bodo oni uspeli in če bodo oni uspeli, bomo mi zadovoljni. Vse skupaj izgleda v začetku malce komplicirano, vendar ni tako hudo.

Božena Kašler

Vili Čater

Za koga gre?

ZA TOPER.

In še koga?

ZA NAS.

Torej gre...

za TOPER in NAS.

Eden brez drugega ne moremo in torej si povejmo tisto, kar nam gre.

TOPER je znan po odličnih moških srajcah (katera ne vidi rada moškega v lepi srajci?) in mnogih ženskih pripomočkih (tudi v teh radi vidimo nežnejša bitja, kajne?), zdaj pa so se odločili še za proizvodnjo smučarske opreme. In pri nas je dovolj smučarskih terenov in dokaj dolge zime in zakaj ne bi večino tega lepega zimskega časa pokritega s snegom preživljali tudi na snegu. To pa nam bo omogočeno samo takrat, ko bomo primerno zimsko — športno oblečeni in tudi drugače opremljeni za lepe vožnje po pobočjih med drevjem in ob kočah, kjer je po prijetni pa tudi utrujeni vožnji možno poklepetati s prijatelji in popiti skodelico vročega čaja. Takrat bo vsak rekel:

»To je nekaj najlepšega, proč od dima, velikega prometa in težav pri delu.«

Torej: TOPER vam lahko pomaga, da boste tudi vi ujeli delček teh zimskih lepot. Marsikdo, ki bo tole bral, se bo vprašal, na kakšen način in kje? Predvsem ne bodimo nestrpni in berimo naprej.

Toper se počasi preusmerja v proizvodnjo zimsko — športne opreme. Za uvod so dali na tržišče nekaj tisoč lepih kompletov za otroke, moške in ženske, odprli pa so v sklopu in medsebojnem sodelovanju v »T« svoj kotiček (to je pravzaprav naš kotiček, saj je nam namenjen!), kjer lahko na enem mestu dobite vse za zimo. Sicer bo v teh dneh marsikdo (predvsem zamudniki!) razočaran, kajti tudi pri TOPRU in v »T« ne bo dobil vsega. Zakaj? Preprosto zato, ker je vsa oprema tako odlična in privlačna, kupcev pa veliko, da je vse enostavno pošlo. To pa vas naj ne razočara preveč, kajti TOPER pripravlja nove kolekcije, ki bodo kmalu na tržišču. In v TOPRU tudi pravijo, da vas ne bodo nikoli razočarali, če jim boste pomagali. Z letošnjo akcijo, ki je ena prvih, želijo videti, kakšno je zanimanje na tržišču za zimsko — športno opremo. In ko bodo to ugotovili, bo vsako leto lažje. Lažje zato, ker bodo lahko pravočasno zagotovili dovolj opreme, ki pa bo dostopna vsem! To je verjetno najvažnejše. Danes velja pravilo, da je smučarija drag šport in draga rekreacija. Če bodo v TOPRU videli, kakšno je zanimanje, potem bodo tudi delali tako, da bodo poskušali zadovoljiti vse

Ko se takole skoraj vsak dan ustavimo v oddelku smučarske opreme v »T«, kjer je glavni založnik TOPER, tudi pobaramo, kaj misli o vsem tem.

VILI ČATER, finomehanik iz Celja, je skupaj z ženo kupoval smučarske čevlje: »Ostalo opremo sem si sicer nabavil že v prejšnjih letih, vendar lahko povem, ker sem strasten smučar, da imajo tukaj izredno lepo zalogo. Res je, da včasih kaj zmanjka, vendar je to nov dokaz, kako je takšna prodajalna zimsko-športne opreme na enem mestu, potrebna. Povem vam samo to, da bo ta prostor kmalu premajhen, kajti zanimanje za zimske športe je vedno večje.«

Ste dobili tisto, kar ste iskali in kar potrebujete?

»Sem. Smučarske čevlje sem dobil.«

Prodajalka v oddelku smučarsko-zimske opreme **Božena Kašler** pa je povedala: »Veste kako je. Izredno hitro prodamo otroško in moško opremo, žensko (imamo izredno lepe modele) pa ne. Promet je izreden, kajti vedno večje zanimanje je za zimski šport. Pri nas opravljamo tudi montažo smučk, opremo pa je možno dobiti tudi na kredit. Oddelek je že zdaj premajhen, kar vse govori v prid tega, kako je bil potreben.«

Toliko o tem. Marsikdo pa se bo vprašal: »Dobro, če že kupim smučarsko opremo, kje pa se naj potem naučim smučati?«

Tudi to ni več problem, čeprav je do letošnjega leta bil, zlasti za najmlajše. **»TOPER CICIBANOM« ali brezplačna smučarska šola** je naslov ustega lepega, kar bo malčkom dalo znanje smučarije.

V prospektu piše nekako takole: »Tovarna modne konfekcije TOPER je v letošnjem letu pripravila presenečenje za najmlajše ljubitelje smučanja. Ideja, ki je že nekaj let prisotna v naši tovarni, da organiziramo smučarsko šolo za cicibane oziroma pionirje, je postala stvarnost. Želeli bi, da z vašo pomočjo uvedemo smučarsko šolo na smučiščih v okolici Celja. Šola bo pod strokovnim vodstvom priznanih smučarskih učiteljev in vaditeljev.«

Pogoji za vpis so, da »slušatelji« niso starejši od deset let, spodnja meja pa je pri tistih, ki že lahko stojijo na smučkah. Tisti, ki obiskujejo osnovno šolo ali vrtec, lahko dobijo vse informacije o smučarski šoli pri njih, ostali pa, ki vrtcev ne obiskujejo, radi pa bi se že naučili smučati in so za to sposobni, naj se obrnejo direktno na tovarno TOPER, kjer vam bodo dali vse nadaljnje informacije.

Program smučarske šole zajema vse elemente najnovejše tehnike učenja začetne in nadaljevalne smučarske šole. Ob koncu enotedenskega trajanja šole bo zaključno tekmovanje med vraticami in podelitev diplom. Diplomo bo dobil vsak udeleženec, ki bo redno obiskoval šolo.

KOLEDAR SMUČARSKIH ŠOL »TOPER CICIBANOM«:

V decembru od 24. do 23., v januarju od 7. do 11., 14. do 18., 21 do 25. in 28. do 1. februarja ter v februarju od 4. do 8. Smučarska šola bo vsako popoldne od 15. do 16.30 ure, snega mora biti od 10 do 15 centimetrov, ob obilnih padavinah pa šole ne bo. Smučarske šole bodo na naslednjih smučarskih terenih: na Gričku, Golovcu, v Selcah, Polulah in v Štorah

Zdaj vemo pravzaprav vse: kje lahko kupite smučarsko opremo in kje se zlasti malčki lahko tudi naučijo smučarskih veščin ter kaj TOPER želi s tem doseči.

Doseči želi samo to, da bi s svojo proizvodnjo, ki jo vse bolj usmerja v zimsko-športno konfekcijo, čimveč ljudi smučalo. Smučalo zaradi zdravja, zaradi športa in rekreacije in ne nazadnje tudi zato, ker znanje smučanja poleg plavanja vedno prav pride.

Naj obvelja:

S TOPROM NA SNEG!

tovarna
modne konfekcije
celje

toper

Priporočamo vam

IZBOR PO PRESOJI UREDNIŠTVA

Dragoceno darilo, ki bo gotovo navdušilo in razveselilo vsako dekle in ženo, je prstan iz belega zlata s črnim biserom in briljantoma ob njem. Od briljantov je odvisna cena: z manjšima stane 1.146,00 din, z večjima pa 1.777,00 din. Prstan lahko kupite v trgovini Zlatarne Celje.

Če boste v prazničnih dneh želele pripraviti svoji družini presenečenje z domačo torto, vam priporočamo Dr. OETKER torto, ki jo samo dopolnite s kremo in okrasite. Je hermetično pakirana in uporabna 2 meseca. Cena je 18.00 dinarjev, kupite pa jo na oddelku živil v veleblagovnici T.

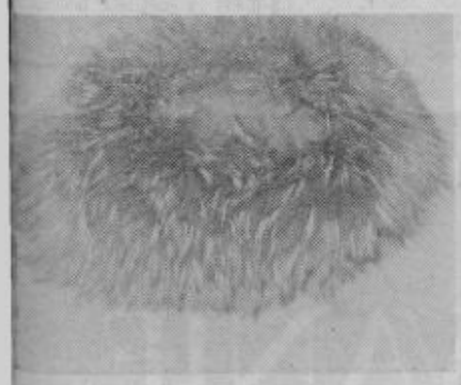

Najtoplejše zimsko pokrivalo je vsekakor kučma. V trgovini Univerzale imajo veliko zalogo kučem iz lisic, nerca, rakuna in drugih vrst krzna. Cene so različne: od 280,00 do 1600,00 dinarjev.

Zelo primerno darilo za naše najmlajše je SUPERSTAR pobarvanka, ki bo na zanimiv način popeljala vašega otroka v risarski svet. Cena je 20,00 dinarjev, kupite pa jo lahko v Državni založbi.

mladinska knjiga

TRŽNICA: MANJ SOLATE

V začetku tedna smo se sprehodili med stojnicami celjske tržnice. Prepričani smo, da bo tudi vam dobrodošlo nekaj novic o založenosti tržnice in trenutnih cenah.

Največja značilnost tržnice v zadnjih dneh je, da je na njej manj solate, kot smo vajeni. Vzrok je v tem, da je v Dalmaciji zapadel sneg in tako so tokrat dalmatinski prodajalci zelenjave izostali. Da se njihova odsotnost močno pozna, pričajo tudi cene solate. To lahko dobite za 15—20 dinarjev, medtem ko bo za kilogram radiča treba odšteti kar 30 dinarjev. Prav toliko velja tudi kilogram špinače. Cvetača je po šest dinarjev, ohrovt pa po pet. Na tržnici je veliko kisle repe in zelja. Kilogram dobite že za pet dinarjev. Krompir že dalj časa drži ceno 2 dinarja za kilogram.

Sadja v zadnjih dneh na tržnici ni bilo dosti. Opazili smo le jabolka, ki veljajo 4 do 5 dinarjev, hruške, ki so po sedem din in suhe slive, za katere bo treba odšteti 12 dinarjev. Dragi so orehi, saj velja kilogram celih 12 dinarjev, jedrca pa so po 40 ali celo 50 dinarjev.

Jajc je dovolj. Dobili jih boste po 2 dinarja. Tudi mlečnih izdelkov na trgu ne manjka. Tako dobite surovo maslo za 35 dinarjev, skuto za 16 in smetano za 20 dinarjev.

Kot zanimivost še to, da lahko še vedno kupite bučnice. Teh letos kar noče zmanjkati in vaši najmlajši se jih bodo gotovo razveselili. Merica bučnic še vedno velja 2 dinarja.

Obiskali smo tudi ribarnico, ki je bila konec prejšnjega tedna solidno založena. Morda ne bi bilo napak, ko bi svoje kosilo kdaj popestrili z lignji, skušami, sardelicami ali morda zobatcem. Cene rib so v primerjavi s sedanjimi cenami mesa dokaj nizke, ribe pa so zelo zdrava hrana.

Toliko s tržnice za tokrat, več pa spet v prihodnji številki.

POROKE

LAŠKO
MILAN GORISEK, delavec, Lokavec in JERICA POZIN, delavka, Strensko; RUDOLF KRANJC, delavec, Lokovec in IVANKA HRASTNIK, delavka, Paneče; RADOVAN PAVČNIK, ključavničar, Belovo in MILENA DEBELAK, ekonomski tehnik, Govce; RUDOLF PETELINEK, avtomehanik, Celje in JELKA VISNEB, frizerka; Laško; JANEZ CENTRIH, pleskar, Trobni dol in MIRICA VODUŠEK, delavka, Tevče.

SMRTI

SLOVENSKE KONJICE
JULIJANA GORENJAK, 83, Nova Dobrava; FRANC MEDVED, 62, Brezno; ALOJZIJA BRUMEC, 65, Jernej in LEOPOLD PAČNIK, 79, Tepanje.

SENTJUR PRI CELJU
NEŽA KOZLJAN, 92, preužitkarica, Loka pri Žusmu; ALOJZIJA VEBER, 72, preužitkarica, Stopče; ALOJZ ZAKOLAR, 53, delavec, Šentjur; JULIJANA MRAVLJAK, 75, preužitkarica, Šibenik.

SMARJE PRI JELŠAH
MARTIN KRIŽANEC, 78, Rogatec in JANEZ MLAKAR, 71, Dobrišna vas.

ROJSTVA

ELJE
68 DEČKOV IN 62 DEKLIC

LAŠKO
2 DEČKA IN 3 DEKLICE

SLOVENSKE KONJICE
4 DEČKI IN 6 DEKLIC

ŠENTJUR PRI CELJU
3 DEČKI IN 2 DEKLICI

KINO

UNION: do 16. 12. ameriški barvni film »Groza v noči«;
od 17. do 20. 12 ob 16. in 18. uri ameriški barvni film »Ena je osamljena številka«; ob 20 uri kanadski barvni film »Prostitutke ali svetnice«.

METROPOL: 13. 12. še ameriški barvni film »Družinsko življenje«, ob 18.30 in 20.30;
od 14. do 17. 12. ameriški barvni film »Šampion rodea«, ob 18.30 in 20. uri;
do 17. 12. ob 16.30 ameriški barvni film »Mačke iz visoke družbe«;
od 18. 12. dalje angleški barvni film »Prividi«.

DOM: do 17. 12. ameriški barvni film »Legenda o črnem Charliju«;
od 18. 12. dalje ameriški barvni film »Romeo in Julija«.

Horoskop

OVEN
Precenjujete svoje sposobnosti. V prihodnjih dneh boste večkrat v zagati. Tudi finančnih težav ne bo zlepa zmanjkalo.

BIK
Držanje križem rok se vam bo maščevalo. Prihodnji dnevi bodo ugodni za uresničitev načrta. Bodite previdni v soboto.

DVOJČKA
Lahko se zgodi, da boste žrtev hudega nesporazuma, zato se izogibajte vsakršnih izjav. Nekdo vam bo zaupal važno novico.

RAK
Česar ne morete storiti sami, ne skušajte obešati drugim. V službi boste imeli nekaj težav, ki pa jih boste lepo prebrodili.

LEV
Vaše prizadevanje ne bo ostalo brez uspeha, priznanja pa ne boste dočakali. O priložnosti, ki se vam ponuja, dobro premislite.

DEVICA
Srečo vam bo nekoliko skalila nepredvidena okoliščina, a si boste hitro opomogli. Mislite nekoliko več tudi na prihodnost.

TEHTNICA
V prihodnjih dneh se boste precej jezili, to pa bo slabo vplivalo tudi na vaše okolje. Ne poskušajte z glavo skozi zid.

ŠKORPIJON
Uredili boste važno zadevo in poravnali svoj dolg. O načrtih za zdaj še molčite, ker bi si sicer naredili veliko škodo.

STRELEC
Sprememba, ki ste jo pričakovali, vam ni prinesla ugodja. Morali boste spremeniti svoje navade in priti na dan z aduti.

KOZOROG
Spoznali boste svojega pravega prijatelja, a tudi tistega, ki vas hoče onemogočiti. Ob koncu tedna se poslužite diplomacije.

VODNAR
Počutili se ne boste najbolje, a to vas ne bo omajalo, da ne bi vztrajali. Vaši finančni računi se bodo dobro obrestovali.

RIBI
Ne razmišljajte o nepomembnih rečeh, ampak se raje posvetite delu. Uspeh bo prišel od tam, kjer ga sploh ne pričakujete.

KULINARIKA 73
hotel PAKA Velenje

— razstava pogrinjkov
— aranžiranje cvetja
— modna revija »SPORTSWEAR SHOW«, TEHNO-MERCATOR Celje — Veleblagovnica »T«, v sodelovanju s tovarno TOPER
— degustacija kulinarike HOTELA »PAKA«
— degustacija TUBORG piva, PODRAVKA Koprivnica
— degustacija Laškega piva ZLATOROG
— degustacija vin VINO Šmartno ob Paki

sodelujejo:

— Ivan Andrejc — BREŽNIKOV VANČ
— AGATA ŠUMNIK
— kvintet »PLANINKA«
— kvartet »PAKA«
— ŠALEŠKI OKTET

Rezervacije in degustacija 100 din po osebi.

Rezervacije hotel »PAKA«, tel. 85-133.

SOBOTA, 15. DECEMBER, OB 19. URI

Pravkar so izšle nove tri knjige romana

Marija Jurić-Zagorka:

PEKEL NA PRESTOLU
IV-V-VI

(sedma, osma in deveta knjiga celotnega ciklusa »PRESTOL MATIJE KORVINA«)

V 4. knjigi romana **»Pekel na prestolu«** teče zgodba o kralju Vladislavu, ki je sredi zgodovinskih tokov in spletk nasledil umrlega kralja Korvina. Vladislav, presrečen, ker je Gordana sprejela njegovo snubitev, je prepričan, da je s tem dokončno porazil zvito Beatrice. Okoliščine pa zaobrnejo tok dogodkov v svojo smer . . .

Nove tri obsežne knjige romana »PEKEL NA PRESTOLU« veljajo vezane v platno 270 din.

Kupite jih lahko tudi na trimesečno obročno odplačevanje po 90 din.

V zbirki bo v celoti izšlo še 7 knjig. V prvi naslednji seriji bodo izšle tri knjige z naslovom

VELIKO SODIŠČE I-II-III

Knjige dobite v vseh knjigarnah in pri zastopnikih založbe, pismeno pa jih lahko naročite na naslov

DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE
Mestni trg 26, Ljubljana

OBVESTILO

SKUPŠČINA OBČINE CELJE
ODDELEK ZA SPLOŠNE ZADEVE

o b v e š č a
lastnike motornih vozil, da bo

podaljšanje redne letne registracije

za leto 1974 od 17. decembra 1973 do vključno 11. januarja 1974, vsak delovni dan, razen srede in sobote od 15. do 19. ure v prostorih skupščine občine Celje, soba št. 1 (sprejemna pisarna) — po sledečem abecednem vrstnem redu:

Dne:	črka	Dne:	črka
17. 12. 1973	A, B	28. 12. 1973	N, O
18. 12. 1973	C, Č, D	3. 1. 1974	P
20. 12. 1973	E, F, G	4. 1. 1973	P, R
21. 12. 1973	H, I	7. 1. 1974	S
24. 12. 1973	J, K	8. 1. 1974	Š, T
25. 12. 1973	K	10. 1. 1974	U, V
27. 12. 1973	L, M	11. 1. 1974	Z, Ž

Ob priliki podaljšanja registracije bodo lahko lastniki vozil dobili vse potrebne obrazce, kolke, plačali pristojbine javne ceste, premijo obveznega zavarovanja in dobili zeleno karto v sprejemni pisarni občine.

Vsi lastniki vozil morajo imeti s seboj veljavno osebno izkaznico.

Zasebni lastniki tovornih vozil, kombijev in traktorjev morajo predložiti potrdilo o plačanih, zapadlih in prijavljenih davkih.

Lastniki motornih vozil, ki za leto 1974 ne nameravajo registrirati vozil, morajo takoj vrniti registrske tablice in prometno dovoljenje.

Iz pisarne oddelka za splošne zadeve SO Celje

Po sklepu Republiškega sekretariata za informacije, št. 421-1/72 je časnik NOVI TEDNIK oproščen plačevanja prometnega davka do 31. 12. 1973.

TV SPORED

NEDELJA, 16. 12.

8.40 J. Hašek: PRIGODE DOBREGA VOJAKA ŠVEJKA — barvna oddaja (Lj)
9.40 PO DOMAČE Z VESELIMI HMELJARJI (Lj)
10.10 KMETIJSKA ODDAJA (Zgb)
10.55 MOZAIK (Lj)
11.00 OTROŠKA MATINEJA: Otroci naše šole, Enciklopedija živali (Lj)
14.45 POROČILA (Lj)
11.50 TV KAZIPOT do 12.10 (Lj)
NEDELJSKO POPOLDNE (Ljudje in zemlja, Tuja folklora, Umetniki pod c.rkuško kupolo, Mladi za mlade, Za konec tedna) Lj
16.05 MODA ZA VAS — barvna oddaja (Lj)
16.15 POROČILA (Lj)
18.20 ZGODBE O SLONU (Lj)
19.45 BARVNA RISANKA (Lj)
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.30 3-2-1 in TV BAROMETER (Ljubljana)
20.40 FILIP NA KONJU — serijska oddaja (Bgd)
21.20 JAZZ NA EKRANU (Lj)
21.35 ŠPORTNI PREGLED (JRT)
22.05 POROČILA (Lj)

PONEDELJEK, 17. 12.

9.10 ODPRTA UNIVERZA (Bgd)
9.35 TV V ŠOLI (Zgb)
10.30 ANGLEŠČINA (Zgb)
10.45 NEMŠČINA (Zgb)
11.00 TV V ŠOLI (do 11.30) Bgd
16.10 TV V ŠOLI — ponovitev (Beograd)
16.45 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.05) (Beograd)
17.30 GREGEC RESI UJETNIKE — lutkovna serija Kurir Gregec (Lj)
17.45 TV OBZORNIK (Lj)
18.00 MOZAIK (Lj)
18.05 VEČER ŠVICARSKE TV (oddaje v barvah)
18.05 MLADI PROTI MLADIM (Lj)
18.55 DE MOARESOVA HIŠA IZ BESED (Lj)
19.20 AABERG MESTO IN NJEGOVA PRETEKLOST (Lj)
19.45 BARVNA RISANKA (Lj)
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.25 3-2-1 in TV BAROMETER (Ljubljana)
NADALJEVANJE ŠVICARSKEGA VEČERA (v barvah)
20.35 MORDA KAPITANI — TV igra (Lj)
21.25 GLASOVI IZ LOCARNA (Ljubljana)
21.45 PORTRET SLIKARJA VARLINA (Lj)
22.35 20 MINUT Z ANNO IDENTICI (Lj)
23.00 POROČILA (Lj)

TOREK, 18. 12.

9.35 TV V ŠOLI (Zgb)
10.40 RUŠČINA (Zgb)
11.00 TV V ŠOLI (do 11.30) (Beograd)
16.45 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.05) (Beograd)
17.45 ČUDEŽNA KITARA (Lj)
18.00 RISANKA (Lj)
18.10 OBZORNIK (Lj)
18.25 PETSKI ZBOR IZ ŠKOFJE LOKE (Lj)
18.55 MOZAIK (Lj)
19.00 ŠOLSKA TV: Nova matematika (Lj)
19.20 VIETNAM — II. del barvne oddaje TV Beograd (Lj)
19.45 BARVNA RISANKA (Lj)
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.25 3-2-1 in TV BAROMETER (Ljubljana)
20.35 POGOVOR Z VELENJSKIMI RUDARJI (Lj)
21.25 H. Fallada: SAM MED VOLKOVI — 6. oddaja TV nanizanke (Lj)
22.15 POROČILA

SREDA, 19. 12.

8.20 TV V ŠOLI (Zgb)
11.00 TV V ŠOLI (do 11.30) (Beograd)
ŠPORTNO POPOLDNE
17.50 OTROCI NAŠE SOLE — serijski film (Lj)
18.05 RISANKA (Lj)
18.15 OBZORNIK (Lj)
18.30 OD FILMA DO FILMA (Lj)
18.50 MARKSIZEM (Lj)
19.15 MOZAIK (Lj)
19.20 Kaj hočemo: Ob ustavnih in kongresnih razpravah (Ljubljana)
19.45 KOZMETIČNO OGLEDALO — barvna oddaja (Zgb)
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.25 3-2-1 in TV BAROMETER (Ljubljana)
20.35 TOČNO OPOLDNE — ameriški film (Lj)
22.00 NOKTURNO: Iskre v očeh (Ljubljana)
22.15 POROČILA (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

18.35 POROČILA (Zgb)
18.45 SERIJSKI FILM (Zgb)
19.15 REZERVIRAN ČAS
20.00 TV DNEVNIK (Sa/Zg II)
20.30 ZABAVNA ODDAJA (Bgd II)
21.30 ODPRTA UNIVERZA (Bgd II)
22.00 GLASBENA ODDAJA (Beograd II)
22.30 24 UR (Bgd II)

ČETRTEK, 20. 12.

9.35 TV V ŠOLI (Zgb)
10.30 ANGLEŠČINA (Zgb)
10.45 NEMŠČINA (Zgb)
11.00 FRANCOŠČINA (do 11.30) (Beograd)
16.00 ŠOLSKA TV: Nova matematika (do 16.20) Lj
16.45 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.05) (Beograd)
17.40 IZ SLOVENSKE KNJIŽEVNOSTI: S. Jenko: JEPRŠKI UČITELJ — II. del (Lj)
18.05 OBZORNIK (Lj)
18.20 MOZAIK (Lj)
18.25 SHANE — serijski film (Lj)
19.15 DELAVSKA TV TRIBUNA (Ljubljana)
19.45 BARVNA RISANKA (Lj)
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.25 KAM IN KAKO NA ODDIH (Ljubljana)
20.40 MONITOR: Prvi dan v pokoju (Lj)
21.30 Turgenjev: OČETJE IN SINOVI — I. del barvne TV nadaljevanke (Lj)
22.30 POROČILA (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

19.00 POROČILA (Zgb)
19.15 REZERVIRAN ČAS (Zgb)
20.00 TV DNEVNIK (Zgb)
20.30 KROG — dokumentarna oddaja (Beograd II)
21.30 SPORED ITALIJANSKE TV

PETEK 21. 12.

9.30 TV V ŠOLI (Zgb)
11.00 ANGLEŠČINA (do 11.30) (Beograd)
16.10 ANGLEŠČINA — ponovitev (Beograd)
16.45 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.05) (Beograd)
17.30 PISANI SVET — mladinska oddaja (Lj)
18.15 OBZORNIK (Lj)
18.30 RISANKA (Lj)
18.40 REKREACIJA: Masaža (Lj)
18.50 PET MINUT ZA BOLJŠI JEZIK (Lj)
19.00 MOZAIK (Lj)
19.05 MLADINSKI PEVSKI FESTIVAL V CELJU (Lj)
19.45 BARVNA RISANKA (Lj)
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.25 3-2-1 in TV BAROMETER (Ljubljana)
20.35 EDINI IZHOD — jugoslovanski film (Lj)
22.00 POROČILA (Lj)
22.05 OB DNEVU JA — posnetek prireditve (Lj)

SOBOTA, 22. 12.

9.35 TV V ŠOLI (Zgb)
11.00 TV V ŠOLI (do 12.00) (Sarajevo)
16.25 KOŠARKA RABOTNIČKI C. ZVEZDA — prenos (Sg)
18.00 OBZORNIK (Lj)
18.15 DAKTARA — serijski barvni film (Lj)
19.05 MODA ZA VAS — barvna oddaja (Lj)
19.15 GLEDALIŠČE V HISI (Bgd)
19.45 BARVNA RISANKA (Lj)
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.25 3-2-1 in TV BAROMETER (Ljubljana)
20.35 3 X 7, kviz (Lj)
21.25 BARVNA PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.30 PRAVNUKI — barvni film (Ljubljana)
21.55 POROČILA — serijski barvni film (Lj)
22.00 COLDITZ — serijski film (Ljubljana)
22.50 TV KAZIPOT (do 23.10) (Ljubljana)

PROMETNE NESREČE

ŠTIRJE MRTVI

V Podgračevem je prišlo do hude prometne nesreče, v kateri so umrli štirje Italijani. Voznik RUDOLFO FEDELI, 45, iz Milana, je nenadoma zavil v levo in trčil v tovornjak, s katerim se je iz nasprotne smeri pripeljal prav tako italijanski voznik. Trčenje je bilo tako silovito, da je odbilo osebni avto 60 metrov dalje, tovornjak pa je padel po 8 metrov globokem nasipu v ribnik in obstal na strehi v vodi. Oba voznika ter dva sopotnika v osebnem avtomobilu so bili takoj mrtvi.

UMRLA JE NASLEDNJI DAN

IVANA STRAŠEK, 81, iz Šmarja pri Jelšah, je pri zdravstvenem domu v Šmarju nenadoma prečkala cesto pred osebnim avtomobilom, s katerim se je pripeljal MIROSLAV MAKOVEC, 32, iz Murske Sobote. Voznik je Strašekovo zadel s prednjim delom avtomobila; najprej je padla na pokrov motorja, nato pa na pločnik, kjer je obležala nezavestna. Naslednji dan je zaradi hudih poškodb po glavi v celjski bolnišnici umrla.

Želite prijetno dočakati Novo leto? Potem se odločite za

SILVESTROVANJE

v gostiščih:

HOTEL merx

- HOTEL MERX na ljubljanski cesti
vplačila in rezervacije v recepciji
tel. 21917 in 21918

- GOSTIŠČE STARI GRAD
rezervacije tel. 23148

- ESPRESSO ŠENTJUR
vstop prost

Pridite – prijetno se boste zabavali. Čaka vas novoletno darilo!

MALI OGLASI

PRODAM

BARAKO za gradbeni material in rabljene fosne prodam. Novak Ivan, Dobriša vas 43, Petrovče. Ogled vsak dan od 16. ure dalje.

GOSPODARSKO poslopje z vrtom eventualno tudi hišo prodam ob asfaltirani cesti. Primerno za kmetovanje ali obrt. Ponudbe pod šifro »Okolica Žalca«.

ŠTEDILNIK na trdo gorivo prodam za 180,00 din in moško kolo za 225,00 din. Kosovelova 18 Celje (pri Cinkarni).

SOBNO peč malo rabljeno prodam. Grünova 3 Celje.

GRADNO garažo (stalni objekt) v centru prodam. Ogled možen vsak dan od 15. do 17. ure razen sobote in nedelje. Vprašajte na naslov: Vlado Banjegiav, Kovinarska 3 Celje.

ZARADI nakupa stanovanja prodam Z 101, 3300 km, brezhiben, registriran do novembra 1974. Prodam tudi garažo. Ponudbe pod »Za gotovino«.

HIŠICO, majhno, srednje staro, takoj vseljivo, v Kosovelovi ulici 22 Celje prodam. Informacije: Baškera Alojz, Kidričeva 23 Celje.

100 kg jabolk Bobrovec in 200 kg hrušk prodam po 3,50 din. Informacije NIK Konfekcija Celje.

STARO kuhinjsko kredenco, rabljen hladilnik, omaro za dnevno sobo in mizico za televizijski sprejemnik prodam. Ogled vsak dan od 13. ure dalje. Stravs Feliks, Celje. Kersnikova 4 a.

PISALNI stroj Olympia SG-3S valj 46 cm ugodno prodam. Informacije po telefonu 72000 int. 6.

TRASICKE sedem tednov stare prodam. Zdolšek, Okrog 16, 63232 Ponikva.

TRAKTOR »Steyer« 15 KM in enoosno prikolico prodam. Brinovšek Franc, Ljubija št. 6 a Mozirje.

ZASTAVA 750 letnik 1965 — december — poceni prodam ali zamenjam za karkoli. Ivan Krašovec, Rečica 79 Laško.

OREHE (po želji tudi jedrca) in več litrov domačega slivovega žganja prodam. Pišite na naslov: Vera Kumprej, Ter 63, Ljubno.

HIMO HLADILNIK — rabljen — ugodno prodam. Karl Šmauc, Trubarjeva 24 Celje.

ZASTAVA 750 letnik 1970 ugodno prodam. Stojanović, Celje, Trg oktobrske revolucije 2.

MALO karambolirano školko Zastava 101 letnik 1972 prodam. Informacije v Trafiki Store.

ŠTEDILNIK levi na trdo gorivo — rabljen — prodam. Cena zmerna. Kersnikova 22/I levo.

TRAKTOR Zetor 35 KM letnik 1971 v voznem stanju prodam. Smole Franc, Brezje 9 Vinski vrh pri Slivnici.

UGODNO prodam visoko brejo štiriletno kravo (konec brejosti 14. decembra). Informacije Ložnica 6 pri Žalcu.

ČEVLJARSKI stroj »Pfaf« prodam. Šempeter 89.

VW 1200 letnik 65 v dobrem stanju ugodno prodam, delno tudi za ček. Mozirje 9.

ENOSTANOVANJSKO hišo klasično grajeno s centralno kurjavo, vrtom in telefonom, vseljivo, prodam. Ponudbe pod »Klasično«.

VW — BUS letnik 1966 in rezervni stroj prodam. Kučan Celje, Pintarjeva 5.

REDEŽNO garnituro in električni štedilnik poceni prodam. Jager, Žalec — Florjana Pohlina 4 — samo soboto in nedeljo.

ZIMSKE gume za fiča poceni prodam. Partizanska 51 Celje.

FIAT 750 letnik 1964 registriran in tehnično pregledan do maja 1974 zelo ugodno prodam. Skaza Rafael, Višnja vas 12 Vojnik.

NSU 1200 letnik 1970 v nevoznem stanju prodam. Informacije Elektrosignal Vodnikova vsak dan od 14. do 17. ure.

PO ZELO ugodni ceni prodam oboja desna vrata, streho, volan, armaturo, diferencial, pokrov motorja in prtljažnika za Fiat 1300 in Fiat 1100 letnik 1963 vozen — neregistriran. Tevž, Šmartno ob Dreti 10 ali telefon dopoldan 22-800.

SPAČEK 2 CV 6 letnik 1972, prevoženih 10.000 km ugodno prodam. Tatjana Mirnik — pri Vihernik, Tkalska 5 Celje.

POCENI prodam dva voza nosilnosti 2 do 3 tone ter sani za vožnjo lesa. Antonija Melavc, Ljubija 25, pošta Mozirje.

KUPIM

PRASICA za zakol težkega cca 100 kg kupim. Gregorič Marija, Ločica 25 Polzela.

HISO kupim v večjem mestu oziroma v neposredni bližini (do 10 km). Ponudbe z navedbo cene in opisom pošljite pod šifro »Gotovina«.

STANOVANJA

SOSTANOVALKO sprejmem takoj. Nudim ugodnosti. Jerot Anica, Celje, Tovorna 3.

DVE DEKLETI nujno iščeta sobo v Celju po možnosti v okolici tovarne »Metka«. Ponudbe pod »Zima«.

DEKLE nujno išče opremljeno sobo v Celju po možnosti v bližini tovarne EMO. Plača po dogovoru. Gal Cvetka, Zadobrova 39 Škofja vas.

ZAROČENCA iščeta sobo v Celju za eno leto. Ponudbe pod »Leto«.

MLAD zakonski par nujno išče stanovanje v Celju ali okolici. Ponudbe pod šifro »73428«.

SOBICO po možnosti v bližini tovarne »Toper« iščem. Pismene ponudbe pod »Mirno dekle«.

ZAKONCA z enim otrokom iščeta večjo sobo ali sobo in kuhinjo od Šempetra do Prebolda. Jelen Marica Latkova vas 75, Prebold.

SOSTANOVALKO sprejmem v opremljeno sobo. B. I. Stanetova 21/I desno.

TISTEMU ki mi odstopi ali preskrbi stanovanje z odločbo nudim 5.000.— din nagrade. Ponudbe pod »Nagrada 5.000.—«.

OGREVANO sobo s posebnim vhodom nujno iščem za dobo sedem mesecev. Plačam dobro tudi vnaprej. Ponudbe pod »Januar«.

ZAPOSLITEV

V REDNO delovno razmerje sprejmem orodjarja, strugarja ali priučenega delavca kovinske stroke. Franjo Vanovšek, Teharska 38 Celje.

MLAJŠO upokojenko za pomoč v gospodinjstvu iščem. Nudim sobo in vso oskrbo. Lahko ostane do smrti. Ponudbe pod šifro »Ugodno«.

IŠČEMO pomoč k starejši upokojenki na deželi. Nudimo stanovanje, hrano in lepo nagrado. Ponudbe pod »Ponikva pri Grobelnem«.

REDNO zaposlitev nudim starejši spretni in pošteni ženski v mirni obrti. Lahko je nekvalificirana. Grobelnik Malči, Celje, Božičeva 4 (pri bazenu)

RAZNO

KOMBI za prevoz potnikov bi potrebovali večkrat na leto. Ponudbe pod šifro »Ugodni pogoji«.

MLADO kravo s teličkom (bikcem) zamenjam za mladega voznega vola 500 kg. Ponudbe pod »Simentalska pasma«.

VZAMEM v najem ali kupim hišo z vrtom od Šempetra do Prebolda. Pismene ponudbe pod šifro »Nekaj denarja takoj«.

ZAHVALA. Ob nenadomestljivi izgubi naše zlate žene, mame in stare mame FRANCISKE JANČIČ — KORENOVE MAME se iskreno zahvaljujemo vsem znancem in prijateljem, ki so z nami sočustvovali, nam izrazili sožalje, darovali cvetje in vence ter jo spremili v mnogo prerani zadnji dom. Iskrena hvala vsem sosedom, ki so nam kakorkoli priskočili na pomoč v težkih trenutkih. Prav tako se zahvaljujemo vsem podjetjem in posameznikom za darovano cvetje. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: **mož in otroci.**

V vsak dom NOVI TEDNIK

RENOMIRANO PREHRAMBENO PODJETJE

vabi k sodelovanju

POTNIKA za prodajno področje Celja in okolice

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

da imajo srednjo ali drugo ustrezno šolo ekonomske ali komercialne smeri;

da imajo pri dosedanjem potniškem delu zadovoljive uspehe;

da poznajo potrošniški trg;

da imajo lastno osebno vozilo in

da imajo bivališče v Celju ali bližnji okolici

Pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v roku 8 dni pod šifro »POTNIK« na upravo celjskega Tednika, Gregorčičeva 5.

TT »JUTEKS« ŽALEC

(proizvodnja jute ter PVC toplih podov)

razglaša

prosta delovna mesta in vabi k vstopu v podjetje:

1. VEČ MOŠKIH

za zunanji ali notranji transport in za priučitev v proizvodnji

2. VEČ ŽENSK

za priučitev za predilke in tkalke

3. EKONOMSKEGA TEHNIKA ali ADMINISTRATORJA

za korespondenta v nabavni službi

Interesenti naj se zglasijo v splošno-kadrovskem sektorju podjetja. Razglas velja do zasedbe delovnih mest.

SAVINJSKI MAGAZIN ŽALEC

Savinjski magazin Žalec vam nudi v svojih poslovalnicah: Žalec 3 (pohištvo), Prebold 1, Vransko 2, Petrovče 2 in Kovinoprema Polzela veliko izbiro visoko kvalitetnih toplih podov, izdelek tovarne Juteks Žalec.

Ugodno — znižane cene. Pridite in se prepričajte o pestri izbiri — zadovoljni boste.

OPEKARNE

Ljubečna pri Celju

razpisujejo

LICITACIJO za pogodbeno oddajo opravljanja prevoznih storitev za leto 1974

Licitacija bo dne 20. dec. 1973 od 10. do 12. ure v upravi podjetja. V poštev pridejo tisti interesenti, ki bodo nudili najugodnejše pogoje.

Podrobnejše informacije dobite po telefonu 22-601, int. 34.

ODEBELJENA ZVEZDA

Pred petnajstimi leti je bila pojem. Bujna lepotica Diana Dors, angleška filmska zvezda, je s svojim oprsjem tekmovala z Marlny Monroe. Pa tudi drugače. Za svoje filmske vloge je smela zahtevati na desetine milijonov in jih je tudi dobila.

Potem je prišla na drčo. Nesrečna ljubezen, vedno več alkohola, popivanja, iskanja sreče v veseljačenju — vse to jo je neusmiljeno dričalo k dnu. Pred šestimi leti je bila le še razvalina, močno odebeljena senca nekdanje zvezde. Tri leta nazaj je napovedala konkurs z dvesto starimi milijoni dolga pri davkariji. Kakor je izgledala, bi jo seveda nihče več ne angažiral za film.

Zdaj, tako pravijo, se je spet ujela. Opustila je pijačo, začela paziti na linijo in stara slava ji je pripomogla k novi vlogi. V filmu »Vsako popoldne« je baje poleg še vedno precej razgaljene kože pokazala tudi nekaj talenta. To je pri 40 letih skorajda že potrebno.

UGANKA

Peter Pan ima kratkega, Mustafa Hasankarambegović ima dolgega, sosed in soseda pa imata skupnega — priimek namreč.

Diana Dors pred 15 leti in pred petimi leti. Razlika, kaj?

»SPOMENIK« NA DOBRNI. Takšen je bil v zadnjem soncu tik pred novim snegom. Zdajšnja slika je nekoliko drugačna. Prevladuje snežna belina. Toda, ta sprememba v ničemer ne vpliva na dejansko stanje, v kolikor se to preperelo ogrodje ne bo sesedlo pod težo snega. Naj bo tako ali drugače, takšna idila na Dobrno ne sodi. Pa ne samo zaradi domačih in tujih gostov, ki jih je tudi v tem času veliko, marveč sploh zaradi zunanjega videza kraja, zaradi vsega tistega, ki je v zvezi s prizadevanji za urejenost krajev, okolij in podobno. Kaj le pravijo na vse to krajevni činitelji?

Ljubezen po svetu

V VSAKI VASI ENEGA

Na Novi Gvineji živi pleme temnopoltih Womov, ki so raztreseni po manjših planinskih vaseh. Njihovi pojmi o morali so za nas ravno tako čudni, kot to, da silno radi jedo črve. Pri njih je namreč ljubezenska svoboda na strani šibkejšega spola. Prenekateri moški mora svojo ženo deliti z drugimi, navadno v drugih sosednjih vaseh.

Ko pri Womih dekle dozori in je za ljubezen godna, se svatovsko ozaljša. Čez gola prsa si obesi verige iz koral, steklenih kroglic in pločevine, na glavo si ovije rdeč trak in obraz si pobarva z živo rdečimi črtami. Potem gre od doma, s seboj pa vzame mlajšega bratca. Če ga nima, sosedovega fantiča. Fantič ne sme hoditi z njo. K njej sme le, če ga pokliče. In tako gre dekle naokoli in vsi moški vedo, zakaj hodi naokrog. Če ji je moški, ki se ji približa, všeč, potem prav, če ne, pokliče dekle malega spremljevalca. Dekle, ki ima v spremstvu otroka, je nedotakljivo.

To navado ohranijo ženske tudi kasneje. Ko se jim zahoče, gredo tudi drugam. Navadno imajo može tudi v drugih vaseh, kajti med Womi so ženske v manjšini in morajo zato osrečevati več mož. Tako tudi ne vedo vedno natanko, čigav je kateri od otrok. Od enega moža k drugemu gredo tudi zato, ker jim sprememba dobro dene, ker se hočejo izogniti kakšnemu neprijetnemu delu ali pa zato, ker jim kateri od ostalih mož kaj prijetnega obeta. In možje, ki so takole na tesnem zaradi žena, raje sami kaj naredijo, da bi se jih žene prehitro ne naveličale.

Navihanke najbrž še dolgo ne bodo terjale enakopravnosti.

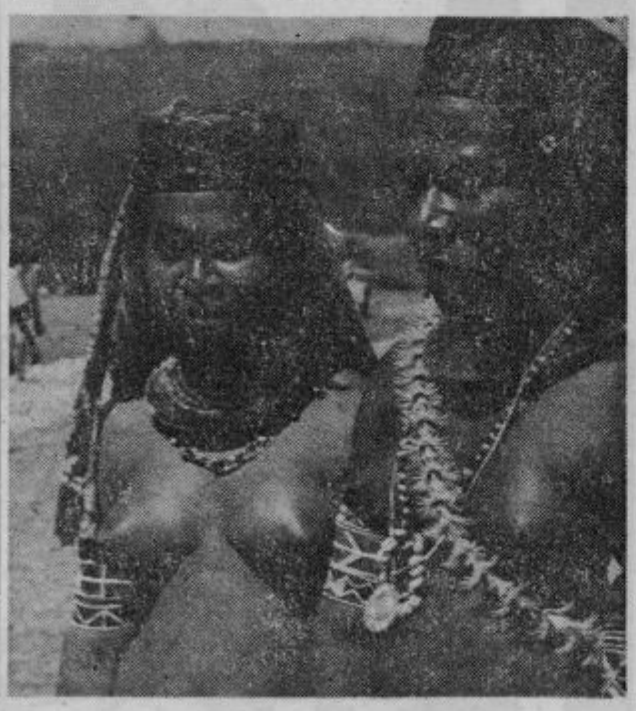

NOVI HEINTJE

Nemški »Franjo Bobinac« Heintje zadnji dve leti poje le s plošč in magnetofonskih kaset. V resnici pa ni smel peti, ker je tako kot naš Franjo Bobinac zaradi mutacije moral čuvati svoj glas. Simpatični Holandec, ki je zvečine pel v Nemčiji, je dopolnil 18 let. Iz čudežnega dečka kristalnega glasu je postal mladi mož. Bo njegov spremenjeni glas občinstvu še všeč, bo odrasli Heintje žel uspeh, ki ga je bil deležen kot deček? To vprašanje je po svoje rešil producent znane televizijske oddaje v kateri je osrednja osebnost Peter Aleksander. V oddaji »Adwent Wunschkonzert« je smel Heintje nastopiti le za pet minut. To je zadoščalo komaj za kratek intervju in za pesmice in pol. Nimamo poročil, če je uspel. To so tvegane reči za vsakogar, ki je zgodaj postal slaven.

No, če nič drugega, fant je zrasel in je prikupnega videza. Prikupni so tudi milijoni na njegovem bančnem računu in če se tudi stara slava ne povrne, Heintje kot senior ne bo revež.

Zdomka — žrtev

ZLOČINA

Nedavno tega je v Ulmu (Zvezna republika Nemčija) dobila policija telefonsko prijavo, da ob železniškem nasipu leži truplo. Komisija je prišla tja in našla grozljivo podobo. Razmrcvarjeno telo nekega dekleta je ležalo ob tračnicah. Ko so iskali naokrog so našli torbico in v njej papirje.

Bila je 17-letna Julijana Lazić, Jugoslovanka. Kakorkoli so že iskali vzroke za samomor, niso našli nobenih pravih oprijemov. Niti starši, niti prijatelji se niso mogli domisliti zakaj. Poslovilnega pisma ni bilo.

Čez tri tedne je nek ženski glas sporočil novinarjem nekega dnevnika, da je videla Julijano (spoznano v časnikih) z nekim mladeničem. Po opisu te ženske je policija kmalu spoznala enega med znanci umrle Julijane, 17 letnega vajenca Wofganga Zimmermanna. Le-ta je pri prejšnjih povpraševanjih zatrjeval, da Julijane tistega dne ni videl. Tokrat pa se je pri ostrejših navzkrižnih vprašanjih zapletel in naposled priznal, da jo je sunil pod vlak.

Julijana, sedemnajstletnica je imela že leto dni starega nezakonskega otroka. S svojim morilcem je šla v posteljo prvi večer, ko sta se spoznala na nekem plesu. Poslej sta večkrat zlezla skupaj v posteljo, dokler dekle ni zahtevalo, da jo mora poročiti, ker je noseča. V stiski je mladoletnika misel pripeljala na umor. Storil je to tako, da je je na železniških tirih tako dolgo udarjal s pestmi, da je obležala nezavestna. Takšno je potem povozil brzovlak.

Julijanin otrok, spočet morda na enak način, je brez matere in očeta, ki ni znan. Julijana je končala na tirih, mladoletni Wolfgang pa je bil obsojen na sedem let zapora.

Wolfgang Zimmermann (morilec) in Julijana Lazić z otrokom (žrtev)

NOVI tednik 48

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Žalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161, Naročnina in oglasi: Trg V kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Jože Volfand, Tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Jure Krašovec, Dominika Poš, Damjana Stamejčič, Brane Stamejčič, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Berni Strmčnik, Tone Vrabl — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga ČGP »Delo« — Tisk in klišeji: ČGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 1 din — Celoletna naročnina 48 din, polletna 24 din. Tekoči račun 50102-601-20012 ČGP »DELO« Ljubljana — Telef.: uredništvo 223-69 in 231-05, mali oglasi in naročnine 228-00